ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள்

ஆறாவது நூற்றாண்டு நிறைவு
திருவவதார மஹோத்ஸவம், 1970

நினைவு மலர்

திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள்
கைங்கர்ய ஸபையாரால் வெளியிடப்பட்டது

ஸாதாரண, ஐப்பசித் திருமூலம்.

With the best compliments of:

Su[…]ited

Sri Veda Vedanta
Vardhani
106th Anniversary
Dec 1975
Divyaprabandam
Competition
Prize awarded to
C. Ramanujan

Triplicane
30.11.75

D.D. Ramanuj

MADRAS BANGALORE

SECUNDERABAD VISAKHAPATNAM

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ருக்மிணீஸமேத ஸ்ரீபார்த்தஸாரதிஸ்வாமிநே நம:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத் வரவரமுநயே நம:

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள்

ஆறாவது நூற்றாண்டு நிறைவு திருவவதார மஹோத்ஸவம்

ஸாதாரண ஸம்வத்ஸரம், ஐப்பசித் திருமூலம் (3-11-1970)

நினைவு மலர்

Sri Manavalamamunigal Sixth Birth Centenary

COMMEMORATION VOLUME

Released by The Hon'ble Chief Justice Sri K. VEERASAMI **on 1-11-1970**
at Sri Parthasarathi Swami Temple, Triplicane.

★

SRI MANAVALAMAMUNIGAL KAINKARYA SABHA
TRIPLICANE : : MADRAS-5.

ஸ்ரீவானமாமலை ஜீயர் ஸ்வாமி மங்களாசாஸனம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யோபய வேதாந்த ப்ரதிஷ்டபநா சார்யராய் ஸ்ரீமத் ரம்யஜாமாத்ரு யதிவர க்ருபாலப்த ஸ்ரீவரமங்கா ஸமேத ஸ்ரீதேவநாயகாந்தரங்க கைங்கர்யைக துரந்தராய், ஸ்ரீபகவத்ராமாநுஜ ஸித்தாந்த நிர்த்தாரகாசார்ய ஸார்வ பௌமராய் ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரராய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீவாநமாமலை ராமாநுஜ ஜீயர்

ஸகல ஸத்குணஸம்பந்நர்களாயும் ஸ்ரீபகவத் பாகவதாசார்யகைங்கர்ய நித்ய நிரதர்களாயும் நம்முடைய மடம் அரங்கநகரப்பன் ஸந்நிதிக்கு அத்யந்தம் பரமாப்தர்களாயுமிருக்கிற நம்முடைய திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் கைங்கர்ய ஸபையாருக்கு ஸ்வரூபாநுரூபம் க்ரியமாணம் மங்களாசாஸனம். இவ்விடம் வானமாமலையில் நம்முடைய மடம் அரங்கநகரப்பன் ஸன்னிதி நித்யததீயாராதநோபயவேதாந்த காலக்ஷேபாதிகள் அவிச்சின்னமாய் நடந்து வருகிறது. அவ்விடம் உங்களுடைய சுபயோகக்ஷேமாதிசயங்களுக்கு அடிக்கடி எழுதியனுப்பிக் கொண்டிருக்கவேணும்.

இப்பவும் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகளின் ஆறுவது நூற்றாண்டு திருவவதார மஹோத்ஸவத்தை அவ்விடம் திருவல்லிக்கேணியில் மிகுந்த சிறப்புடன் கொண்டாடுவதைத் தெரிந்து ஸந்தோஷிக்கிறோம். இந்த ஸபையானது மேன்மேலும் அபிவிருத்தி அடைந்து, கடல்சூழ்ந்த மண்ணுலகை வாழ்வித்துக் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகளின் கைங்கர்யங்களை மிக சிறப்புடன் செய்துகொண்டு, நம் ஸம்பிரதாயம் நன்றாக ஓங்கி வளரும்படிக்கு க்ருபை செய்தருளவேணும் என்று ஸ்ரீ கீதாசாரியன் ஸன்னிதியில் ப்ரார்த்தித்து எல்லோருக்கும் மங்களாசாஸனம் செய்கிறோம். அனேக மங்களாசாஸனம்.

1146-ம் ஹூ புரட்டாசிமீ 26வ
12—10—1970.

ஸ்ரீராமாநுஜன்.

பொருளடக்கம்

திருவல்லிக்கேணி

ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி ஸன்னிதியில்
ஸேவை ஸாதிக்கும்
மணவாளமாமுனிகள்

ஸ்ரீ திருக்குறுங்குடி ஜீயர் ஸ்வாமி மங்களாசாஸனம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்யோபய வேதாந்த ப்ரதிஷ்டாபநாசார்யராய் ஸ்ரீ பகவத் ராமாநுஜ ஸித்தாந்த நிர்த்தாரணாசார்யராய், ஸ்ரீ பகவத் ராமாநுஜ நியமித சதுஸ்ஸப்ததி ஸிம்ஹாஸநாதிபதியாய் ஸ்ரீ குரங்கநாயிகாஸமேத ஸ்ரீ ஸுந்தரபரிபூர்ண நித்ய கைங்கர்ய துரந்தராய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ பேரருளாள ராமாநுஜ ஜீயர்

மங்களாசாஸநம்

திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகளின் மஹோத்ஸவப் பத்திரிகை காண மட்டிலா மகிழ்ச்சி அடைந்தோம். ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகளின் வைபவத்தை அரவரசப்பெருஞ்சோதி அனந்தனாலும் சொல்லவொண்ணாது. அயர்வறுமமரர்களதிபதியான அத்திகிரி அருளாளன் அடிபணிந்துய்ந்த இராமாநுஜன் பக்கல்வேதாந்தார்த்தம் கேட்டு ஸதாசார்ய ஸமாச்ரயணம் செய்துகொண்டு, சிஷ்யனாயிருக்குமிருப்பை நாட்டாரறியும்படி ஸச்சிஷ்யனாய்த் திகழ்ந்தான் உம்பர் வானவராதியஞ் சோதியான பேரருளாளனான தென்குறுங்குடி நம்பி! நம்பெருமாளாலே தெற்கு வீடு என்று ப்ரஸித்தமிறே இத்திருக்குறுங்குடி. வேதம் தமிழ்செய்ய இக்குறுங்குடிநம்பியே குருகூர் நம்பியாகத்திருவவதரித்ததும் ப்ரஸித்தம். மன்னியசீர் மாறன் கலை உணவாகப்பெற்ற ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் வண்குருகூரிலே திருவவதரித்து தென்னரங்கத்தை இருப்பாகப் பெற்று தென்னரங்கன் சீரருளுக்கு இலக்கானார். தென்னாடும் வடநாடும் தொழநின்ற திருவரங்கத்தை இத்திவ்வியதேசத்தில் "வடகோயில்" என்றழைப்பது ப்ரஸித்தம். இப்பெருமை

வாய்ந்த தென்னரங்கச் செல்வனை அழகிய மணவாளன் யதீந்த்ரப்ரவணரான மாமுனிகள் பக்கலில் ஈடுகேட்டு ஸச்சிஷ்ய லக்ஷணத்தைப் பூர்ணமாக்கிக் கொண்டான். ஆக அழகிய நம்பியும் அழகிய மணவாளனும், ஸ்தாசார்யஸம்பந்தம் பெற்று ஸச்சிஷ்ய லக்ஷணத்தை நாட்டாரறிய நின்றபடி ப்ரஸித்தம். இவ்வளவு அழகாக ஸதாசார்ய ஸச்சிஷ்ய ஸம்பந்தம் நம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையில் பின்னிக் கிடக்கிறது ஸம்ப்ரதாயத்துக்குப் பெருமை யளிக்கக்கூடிய விஷயம்.

ஆசார்ய பரம்பரையில் முன்னிட்ட பின்னிட்ட ஆசார்யர்களுக்கெல்லாம் நடுநாயகமாய் விளங்கும் நம் ஸ்வாமி எம்பெருமானார் தம் அபராவதாரமாய், சரமாசார்யனாய், ப்ரதமாசார்யனுக்கும் ஆசார்யனாய், க்ருபாமாத்ரப்ரஸன்னாசார்யராய் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமை ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் ஒருவருக்கே உரித்தானது.

ஞானம் அநுஷ்டானம் இவை நன்றாகவேயுடைய ஸதாசார்யராய், இவ்விருள்தருமா ஞாலத்தை தெருள்தருமா ஞாலமாகத் திருத்திப்பணிகொண்டவர் நம் மணவாளமாமுனிகள். "முன்னவராம் நங்குரவர் மொழிகளுள்ளப் பெற்றோம், முழுது நமக்கவை பொழுது போக்காகப் பெற்றோம்" என்ற ஸ்ரீ ஸூக்திப்படியே, ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்களையும் பூர்வாசார்ய ஸ்ரீ ஸூக்திகளையும் நாடறிய நன்குரைத்து, முன்னோர் மொழிந்தமுறை தப்பாமல், "மணவாளமாமுனியே! இன்னமொரு நூற்றாண்டிரும்" என்று பல்லாண்டு பாடி, மங்களாசாஸனம் செய்வதே ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு உரிய தொண்டாகும்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்!
எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்!!
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்!!!

திரு ஜீயர் மடம்,
திருக்குறுங்குடி
1146-ம் ஞூ, ஐப்பசிமீ 13௳.

ஸ்ரீ ராமாநுஜன்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ருக்மிணீஸமேத ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிஸ்வாமிநே நம:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

பொதுத் தனியன்கள்

நம்பெருமாள் அருளிச்செய்த மணவாளமாமுனிகள் தனியன்

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑍇𑌶𑌦𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்த குருபரம்பரைத்தனியன்

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌥𑌸𑌮𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌥𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம்
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்

கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்த எம்பெருமானார் தனியன்

𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌯 𑌮𑍇𑌨𑍇 ।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌯𑍈𑌕𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑌃
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥

யோநித்ய மச்யுதபதாம் புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ் ததிதராணி த்ருணயமேநே
அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைக ஸிந்தோ
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே.

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த நம்மாழ்வார் தனியன்.

𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌵𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌮𑌦𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌕𑍁𑌳𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌤𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌳𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 ॥

மாதாபிதா யுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ்
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம்
ஆத்யஸ்யந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா

ஸ்ரீ பராசரபட்டர் அருளிச்செய்த ஆழ்வார்கள் தனியன்

𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯 𑌭𑌟𑍍𑌟𑌨𑌾𑌥
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰 𑌕𑍁𑌲𑌶𑍇𑌖𑌰 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌣𑍁 𑌪𑌰𑌕𑌾𑌲 𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

பூதம்ஸரச்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸார குலசேகர யோகி வாஹாந் ।
பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதீந்த்ர மிச்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் ॥

குருபரம்பரைத் தனியன்கள்

வாக்யகுருபரம்பரை

(கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது)

अस्मद्गुरुभ्यो नमः । अस्मत्परमगुरुभ्यो नमः । अस्मत्सर्वगुरुभ्यो नमः ।
श्रीमते रामानुजाय नमः । श्री पराङ्कुशदासाय नमः । श्रीमद्यामुनमुनये नमः ।
श्रीराममिश्राय नमः । श्री पुण्डरीकाक्षाय नमः । श्रीमन्नाथमुनये नमः ।
श्रीमते शठकोपाय नमः । श्रीमते विष्वक्सेनाय नमः । श्रियै नमः । श्रीधराय नमः ।

அஸ்மத்குருப்யோ நம: ; அஸ்மத்பரம குருப்யோ நம: ; அஸ்மத்ஸர்வ குருப்யோ நம: ;
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ; ஸ்ரீபராங்குச தாஸாய நம: ; ஸ்ரீமதயாமுநமுநயே நம: ;
ஸ்ரீராமமிச்ராயநம: ; ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷாய நம: ; ஸ்ரீமந்நாதமுநயே நம: ;
ஸ்ரீமதேசடகோபாய நம: ; ஸ்ரீமதே விஷ்வக்ஸேநாய நம: ; ஸ்ரீயைநம: ; ஸ்ரீதராய நம: ;

ச்லோககுருபரம்பரை

(முதலியாண்டான் அருளிச்செய்தது)

अस्मद्देशिकमस्मदीयपरमाचार्यानशेषान् गुरून्
श्रीमल्लक्ष्मणयोगिपुङ्गव महापूर्णौ मुनिं यामुनम् ।
रामं पद्मविलोचनं मुनिवरं नाथं शठद्वेषिणम्
सेनेशं श्रियमिन्दिरासहचरं नारायणं संश्रये ॥

அஸ்மத்தேசிக மஸ்மதீய பரமாசார்யா நசேஷாந் குரூந்
ஸ்ரீமல்லக்ஷ்மண யோகி புங்கவமஹா பூர்ணௌ முநிம் யாமுநம் ।
ராமம் பத்மவிலோசநம் முநிவரம் நாதம் சடத்வேஷிணம்
ஸேநேசம் ச்ரியமிந்திரா ஸஹசரம் நாராயணம் ஸம்ச்ரயே ॥

அசார்யனிடம் உபதேசமாய்ப்பெறும் மந்த்ரங்கள்

திருமந்த்ரம்

ओं नमो नारायणाय । ஓம் நமோ நாராயணாய.

த்வயம்

श्रीमन्नारायणचरणौ शरणं प्रपद्ये । श्रीमते नारायणाय नमः ॥

ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே; ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:

ஸ்ரீகீதா சரமச்லோகம்

सर्वधर्मान् परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज । अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि माशुचः ॥

ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ ।
அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மாசுச: ॥

ஸ்ரீவராஹ சரமச்லோகம்

स्थिते मनसि सुस्वस्थे शरीरे सति यो नरः । धातुसाम्ये स्थिते स्मर्ता विश्वरूपञ्चमामजम् ॥
ततस्तं म्रियमाणन्तु काष्ठपाषाण सन्निभम् । अहं स्मरामि मद्भक्तं नयामि परमाङ्गतिम् ॥

ஸ்திதே மனஸி ஸுஸ்வஸ்தே சரீரே ஸதி யோ நர: ।
தாதுஸாம்யே ஸ்திதே ஸ்மர்த்தா விச்வரூபஞ்சமாமஜம் ॥
ததஸ்தம் ம்ரியமாணந்து காஷ்டபாஷாண ஸந்நிபம் ।
அஹம் ஸ்மராமி மத்பக்தம் நயாமி பரமாங்கதிம் ॥

ஸ்ரீராம சரமச்லோகம்

सकृदेव प्रपन्नाय तवास्मीति च याचते । अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद्व्रतं मम ॥

ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதிச யாசதே ।
அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம ॥

வாக்யகுரு பரம்பரையிலும் ச்லோக குருபரம்பரையிலும் காட்டியுள்ள ஆரோஹண க்ரமத்தில் குருபரம்பரைத தனியன்கள் மேலே இடம் பெறுகின்றன. முதலில் அவரவர்களுக்கு நேர் ஆசார்யனுடைய தனியனையும், மேலே பரம்பரையாக மணவாள மாமுனிகளளவாக அநுஸந்திப்பது.

மணவாளமாமுனிகள்

அவதாரம் - ஸாதாரண வருஷம், ஐப்பசி மாஸம், மூல நக்ஷத்ரம், அவதரித்த இடம் ஆழ்வார் திருநகரி. வாழ்ந்திருந்தது 73 வருஷம்.

(நம்பெருமாள் அருளிச்செய்தது.)

श्रीशैलेशदयापात्रं धीभक्त्यादि गुणार्णवम् । यतीन्द्रप्रवणं वन्दे रम्यजामातरं मुनिम् ॥

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணார்ணவம் ।
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ॥

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை

விபவ - வைகாசி - விசாகம் - பாண்டிய தேசத்தில் குந்தி நகரம் - 105 வருஷம்

(மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்தது.)

नमः श्रीशैलनाथाय कुन्तीनगर जन्मने। प्रसादलब्ध परमप्राप्यकैङ्कर्यशालिने ॥

நம: ஸ்ரீசைல நாதாய குந்திநகர ஜந்மநே। ப்ரஸாத லப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யசாலிநே ॥

பிள்ளைலோகாசார்யர்

குரோதன - ஐப்பசி - திருவோணம் - ஸ்ரீரங்கம் - 95 வருஷம்

लोकाचार्याय गुरवे कृष्णपादस्य सूनवे। संसारभोगिसन्दष्ट जीवजीवातवे नमः ॥

லோகாசார்யாய குரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்ய ஸூநவே।
ஸம்ஸாரபோகி ஸந்தஷ்ட ஜீவ ஜீவாதவே நம: ॥

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை

ஸர்வஜித் - ஆனி - ஸ்வாதி - ஸ்ரீரங்கம் - 97 வருஷம்

श्रीकृष्णपाद पादाब्जे नमामि शिरसा सदा। यत्प्रसादप्रभावेन सर्वसिद्धिरभून्मम ॥

ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜே நமாமி சிரஸா ஸதா।
யத்ப்ரஸாதப்ரபாவேந ஸர்வஸித்திரபூந்மம ॥

பெரியவாச்சான்பிள்ளை

ஸர்வஜித் - ஆவணி - ரோஹிணி - சேங்கனூர் - 95 வருஷம்

श्रीमत्कृष्णसमाह्वाय नमो यामुनसूनवे। यत्कटाक्षैकलक्ष्याणां सुलभः श्रीधरस्सदा ॥

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ண ஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே।
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம் ஸுலப: ஸ்ரீதரஸ்ஸதா ॥

நம்பிள்ளை

(திருக்கலிகன்றி தாஸர் - நம்பூர் வரதாசாரியர்)

ப்ரபவ - கார்த்திகை - க்ருத்திகை - நம்பூர் - 105 வருஷம்

वेदवेदान्तवेद्यामृत वारि राशेः वेदार्थसारामृत पूरमग्र्यम्।
आदाय वर्षन्तमहं प्रपद्ये कारुण्यपूर्णं कलिवैरिदासम् ॥

வேதவேதாந்த வேத்யாம்ருத வாரிராசே: வேதார்த்தஸாராம்ருத பூரமக்ர்யம்,
ஆதாய வர்ஷந்தமஹம் ப்ரபத்யே காருண்யபூர்ணம் கலிவைரிதாஸம் ॥

நஞ்ஜீயர்

விஜய - பங்குனி - உத்திரம் - மேல் நாட்டில் கங்கோரை - 100 வருஷம்

नमो वेदान्तवेद्याय जगन्मङ्गलहेतवे। यस्य वागामृतासार पूरितं भुवनत्रयम् ॥

நமோவேதாந்த வேத்யாய ஜகன்மங்கள ஹேதவே யஸ்யவாகம்ருதஸார பூரிதம் புவநத்ரயம்॥

பட்டர்

சுபக்ருத் - வைகாசி - அநுஷம் - ஸ்ரீரங்கம் - 28 வருஷம்

श्री पराशरभट्टार्यः श्रीरङ्गेश पुरोहितः । श्रीवत्साङ्गसुतः श्रीमान् श्रीयसे मेऽस्तुभूयसे ॥

ஸ்ரீபராசரபட்டார்ய: ஸ்ரீரங்கேச புரோஹித: ।
ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸுத: ஸ்ரீமான் ச்ரேயஸேமேஸ்து பூயஸே ॥

எம்பார்

க்ரோதன - தை - புனர்வஸு - மழலமங்கலம் - 105 வருஷம்

(பட்டர் அருளிச்செய்தது)

रामानुजपदच्छाया गोविन्दाह्वानपायिनी । तदायत्तस्वरूपा सा जीयान्मद्विश्रमस्थली ॥

ராமாநுஜ பதச்சாயா கோவிந்தாஹ்வா அநபாயிநீ ।
ததாயத்தத்ஸ்வரூபாஸா ஜீயாந்மத்விச்ரமஸ்தலீ ॥

முதலியாண்டான்

ப்ரபவ - சித்திரை - புனர்வஸு - பச்சைப்பெருமாள் கோவில் 105 வருஷம்

पादुकेयतिराजस्य कथयन्तियदाख्यया । तस्यदाशरथेः पादौ शिरसा धारयाम्यहम् ॥

பாதுகேயதிராஜஸ்ய கதயந்தி யதாக்யயா ।
தஸ்யதாசரதே: பாதௌ சிரஸா தாரயாம் யஹம் ॥

கூரத்தாழ்வான்

ப்ரமோதூத - தை - ஹஸ்தம் - கூரம் - 105 வருஷம்

(பட்டர் அருளிச்செய்தது)

श्रीवत्सचिह्नमिश्रेभ्यो नम उक्तिमधीमहे । यदुक्तयस्त्रयीकण्ठेयान्ति मङ्गलसूत्रताम् ॥

ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந மிச்ரேப்யோ நமஉக்திமதீமஹே ।
யதுக்தயஸ் த்ரயீகண்டே யாந்தி மங்களஸூத்ரதாம் ॥

எம்பெருமானார்

பிங்கள - சித்திரை - திருவாதிரை - ஸ்ரீபெரும்பூதூர் - 120 வருஷம்

(கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது)

योनित्यमच्युतपादाम्बुजयुग्मरुक्मव्यामोहतस्तदितराणि तृणायमेने ।
अस्मद्गुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धोः रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

யோ நித்யமச்யுதபதாம் புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹதஸ் ததிதராணி த்ருணாயமேநே ।
அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ: ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ॥

பெரியநம்பிகள்

ஹேவிளம்பி - மார்கழி - கேட்டை - ஸ்ரீரங்கம் - 105 வருஷம்

कमलापतिकल्याणगुणामृतनिषेवया । पूर्णकामायसततं पूर्णाय महते नमः ।

கமலாபதி கல்யாணகுணாம்ருத நிஷேவயா। பூர்ணகாமாய ஸததம் பூர்ணாய மஹதே நம:॥

ஆளவந்தார்

தாது - ஆடி - உத்திராடம் - வீரநாராயணபுரம் - 105 வருஷம்

(எம்பெருமானுர் அருளிச்செய்தது)

यत्पदाम्भोरुहध्यान विध्वस्ताशेषकल्मषः । वस्तुतामुपयातोऽहं यामुनेयं नमामि तम् ॥

யத்பதாம்போருஹத்யானவித்வஸ்தாசேஷகல்மஷ: ।
வஸ்துதாமுபயாதோஹம் யாமுநேயம் நமாமி தம் ॥

மணக்கால் நம்பிகள்

விரோதிக்ருத் - மாசி மகம் - மணக்கால் - 105 வருஷம்

अयत्नतो यामुनमात्मदासं अलर्कपत्रार्पणनिष्क्रयेण ।
यः क्रीतवानास्थितयौवराज्यं नमामि तं रामं अमेयसत्वम् ॥

அயத்நதோ யாமுநமாத்மதாஸம் அலர்க்கபத்ரார்பண நிஷ்க்ரயேண।
யஃக்ரீதவாநாஸ்திதயௌவராஜ்யம் நமாமி தம் ராமமேயஸத்வம்॥

உய்யக்கொண்டார்

பராபவ - சித்திரை - கிருத்திகை - திருவெள்ளரை - 105 வருஷம்

नमः पङ्कजनेत्राय नाथश्रीपादपङ्कजे । न्यस्तसर्वभरायाऽस्मत्कुलनाथाय धीमते ॥

நமஃ பங்கஜநேத்ராய நாதஸ்ரீபாதபங்கஜே। ந்யஸ்த ஸர்வபராயாஸ்மத் குலநாதாய தீமதே॥

நாதமுனிகள்

சோபக்ருத் - ஆனி - அநுஷம் - வீரநாராயணபுரம் - 330 வருஷம்

(ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது)

नमोऽचिन्त्याद्भुताक्लिष्ट ज्ञानवैराग्य राशये । नाथाय मुनयेऽगाध भगवद्भक्तिसिन्धवे ॥

நமோசிந்த்யாத்புதாக்லிஷ்ட ஜ்ஞாநவைராக்ய ராசயே।
நாதாய முநயே அகாத பகவத்பக்தி ஸிந்தவே॥

நம்மாழ்வார்

ப்ரமாதி - வைகாசி - விசாகம் - திருக்குருகூர் (ஆழ்வார் திருநகரி) 32 வருஷம்

(ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது)

माता पिता युवत यस्तनया विभूतिः सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम् ।
आद्यस्य नः कुलपतेर्वकुलाभिरामं श्रीमत्तदङ्घ्रियुगलं प्रणमामि मूर्ध्ना ॥

மாதாபிதா யுவதயஸ்தநயா விபூதி: ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம்।
ஆத்யஸ்யந: குலபதே: வகுளாபிராமம் ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா॥

ஸேனை முதலியார்

(பட்டர் அருளிச்செய்தது)

श्रीरङ्गचन्द्रमसमिन्दिरया विहर्तुं विन्यस्य विश्वचिदचिन्नयनाधिकारम् ।
यो निर्वहत्यनिशमङ्गुलिमुद्रयैव सेनान्यमन्यविमुखास्तमशिश्रियाम ॥

ஸ்ரீரங்கசந்தமஸமிந்திரயா விஹர்த்தும் விந்யஸ்ய விச்வசிதசிந்நயநாதிகாரம்।
யோ நிர்வஹத்யநிசமங்குலி முத்ரயைவ ஸேநாந்யமந்ய விமுகாஸ் தமசிச்ரியாம:॥

ஸ்ரீரங்கநாய்ச்சியார்

(பட்டர் அருளிச்செய்தது)

नमः श्रीरङ्गनायक्यै यद्भ्रूविभ्रमभेदतः । ईशेशितव्यवैषम्यनिम्नोन्नतमिदं जगत् ॥

நம: ஸ்ரீரங்கநாயகயை யத்ப்ரூவிப்ரமபேதத:। ஈசேசிதவ்யவைஷம்ய நிம்நோந்நதமிதம் ஜகத்॥

பெரியபெருமாள் (ஸ்ரீரங்கநாதன்)

(பட்டர் அருளிச்செய்தது)

श्रीस्तनाभरणं तेजः श्रीरङ्गेशयमाश्रये । चिन्तामणिमिवोद्वान्तं उत्सङ्गेऽनन्तभोगिनः ॥

ஸ்ரீ ஸ்தநாபரணம் தேஜ: ஸ்ரீரங்கேசயமாச்ரயே।
சிந்தாமணி மிவோத்வாந்த முத்ஸங்கே அநந்தபோகிந:॥

Sri Manavalamamunigal Kainkarya Sabha,

TRIPLICANE, MADRAS

(Registered No. 122 of 1969)

MANAGING COMMITTEE

President:

RAO BAHADUR
T. A. SRINIVASA RAGHAVACHARIAR, I.S.O.

Vice-President:

DR. V. V. RAMANUJAM, M.A., Ph.D.

Secretary and Treasurer:

SRI A. P. SRINIVASACHARIAR

Asst. Secretary:

SRI E. RAMASWAMY IYENGAR.

Members:

SRI A. A. PARTHASARATHI IYENGAR.
SRI K. T. THIRUMALACHARIAR.
SRI C. PARTHASARATHI IYENGAR

INTRODUCTION — THE PRESIDENT WRITES:

The origin of the Sabha is clouded in some mystery for want of early records. As far as my recollection goes, some sixty years back, Sri Vaithamanidhi Mudumbai Srinivasa Appangar, a scion of the family which had settled in Triplicane for some generations was in the forefront in getting ubayakars, donations etc., and conducting the festival of Sri Manavalamamunigal in the Sri Parthasarathi Swami Temple on a decent scale. At some period in his life, he organised this Sabha with himself as President and Srimans P. B. Ramanujachariar, E. Rajagopalachariar, and his cousin's son V. M. Gopalakrishnamachariar as members to assist him. On the death of Sri Appangar, Sri A. A. Kuppuswami Iyengar succeeded him and when the latter died in 1929, the mantle fell on me. There have been a succession of able and efficient secretaries like the three gentlemen mentioned above and later on Sri T. A. Varadachariar, Sri E. R. Srirangachariar and the present secretary Sri A. P. Srinivasachariar,

who spared no pains to collect donations and arrange for the festivals in an orderly and decent manner. They were all pious men with zeal to serve Mamunigal and some of the other trustees of the Sabha also helped to the best of their ability. Owing to their efforts and the growing efforts of discerning devotees of Sri Manavalamamunigal, inspired by the many lectures delivered by learned men in this city, the Sabha has grown from strength to strength. In spite of the ever-growing rise in the prices of all articles required for prasadams and other forms of worship, rise in wages and the increasing demands of the trustees of the temple on the Sabha, it has been able to collect subscriptions and donations sufficient to meet the expenses. In recent years two gentlemen offered donations by way of endowment viz., Prof. L. Vekataratnam Nayudu (Rs. 1000/-) and Sri C. M. Thiruvenkatachariar (Rs. 1300/-) which have been gratefully accepted. Sri Lakshmi Ammal Trust and Sri Eachanguzhi Alamelu Ammal Trust have also contributed towards the expences.

The finances of the Sabha have always been sound. By careful and profitable investments and by limiting expenses as far as possible to incomes other than interest on capital, the capital of the Sabha has steadily increased. From Rs. 409/- on 31-8-39, it rose to Rs. 5038/- in 1949, to Rs. 6167/- in 1959 and to Rs. 12842/- in 1969. The Post Office do not recognise unregistered Sabhas and investment in National Plan Certificates had to be made in the names of individuals. Though invested in joint names and payable to Either or Survivor, there would be difficulty in encashing them if both of them die. Fortunately they have been encashed. For this and other reasons, and looking to the large amount to which the capital had grown, the Trustees of the Sabha considered it safe to register the Sabha under the Societies Registration Act and it was registered in 1969 as No. 122 of 1969.

Under Rule 3 of the Rules framed in this connection, all persons who contribute during a year not less than Rs. 6/- by way of donation or ubhayam and persons who have donated a large sum by way of endowment are treated as members of the Sabha. The trustees of the unregistered Sabha constituted themselves into the new Managing Committee consisting of a President, Vice-President, Secretary and Treasurer, Assistant Secretary and three members.

The First General Body Meeting of the Sabha as a registered body was held on 20th September 1970, in the year Sadarana completing the 10th 60-year cycle and the 601st year since Sri Manavalamunigal was born as the aparavatharam of Sri Ramanuja. In view of this special and exceedingly auspicious occasion, the Managing Committee and the General Body have resolved to celebrate it on as

grand a scale as possible. As part — an important part of the celebration — the Sabha has undertaken to publish a commemoration volume containing photographs of Sri Manavalamamuni's moorthi in various temples, articles by learned persons on his prabhavam and work, his original works and works by his disciples in appreciation of Mamunigal. The Sabha owes a deep debt of gratitude to its Vice-President Dr. V. V. Ramanujam who conceived the idea and carried it into execution.

The Sabha is very thankful to gentlemen who helped us with the various photographs and also the various firms and individuals who have taken advertisement space in the volume and thus lightened the financial burden.

T. A. SRINIVASA RAGHAVAN,
President,
Sri Manavalamamunigal Kainkarya Sabha, Triplicane,
MADRAS.

அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம்....

பேயாழ்வார், திருமழிசைப்பிரான், கலியன் இம்மூன்று ஆழ்வார்களால் மங்களாசாஸனம் பண்ணப்பட்ட திவ்யதேசமாக தொண்டை நன்னாட்டில் மிகச் சிறந்து விளங்குவதும், நமது தர்சன ப்ரவர்த்தகரான எம்பெருமானாரின் அவதாரத்துக்கு இங்கு பண்ணப்பட்ட புத்ரகாமேஷ்டியாகத்தினடியாக கீதாசார்யனே ஸ்வாமியாக வந்து அவதரிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றியதன்மூலம் காரணபூதமாயமைந்த ப்ருந்தராண்ய க்ஷேத்ரமாம் திருவல்லிக்கேணியில் ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் கோயில் கொண்டுள்ள மணவாளமாமுனிகளுக்கு ப்ரதிவருஷமும் உத்ஸவம் நடத்திவைப்பதற்கென்று ஏற்பட்டது இந்த கைங்கர்யஸபை, ஸுமார் ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக இந்த ஸபை உத்ஸவ கைங்கர்யத்தை நிர்வஹித்து வருவதாகப் பெரியோர் சொல்லக்கேட்டதுண்டு. ஆசார்ய சிகாமணியான ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகளுக்குப் பத்தாவது சஷ்ட்யப்தபூர்த்தியும் ஆறாவது நூற்றாண்டு நிறைவுமான இந்த ஸாதாரண வருஷத்தில் ஏதோ பாக்யவசாத் இந்த கைங்கர்ய ஸபையில் பணியாற்றும் பேற்றைப் பெற்றுள்ளேன். தம் விபவகாலத்தில் ஸ்வாமி இந்த திவ்ய தேசத்துக்கு எழுந்தருளி கீதாசாரியனை மங்களாசாஸனம் பண்ணியதாக யதீந்த்ரப்ரவண ப்ரபாவத்தில் காண்கிறோம். பல மஹான்கள் வாழ்ந்து ஸ்வாமிக்குச் சிறப்பான பல கைங்கர்யங்கள் பண்ணியுள்ளார்களிங்கு. அவதார ஸ்தலத்திலும்கூட இந்த விபவம் ஸ்வாமிக்குண்டோ என்று அடியேன் ஆச்சர்யப்படுவதுண்டு. பெரிய பெருமாள் திருமுன்பே நித்யமும் கோஷ்டியில் இவருக்குப் பெருமாள் தீர்த்தம் கண்டருளப்பண்ணியே அடியார்க்கு விநியோகிக்கும்படி ஸந்நிதி அமைப்பும், அதன் விசாலமும் அழகும், கூடவே பிள்ளைலோகா

சாரியர் எழுந்தருளியிருக்கும் பாங்கும் அற்புதமான ஸன்னிவேசங்கள். பத்து தினங்கள் விமரிசையாகக் கண்டருளும் ஸம்வத்ஸர உத்ஸவத்தில் தினமும் அலங்காரமாகத் திருமஞ்சனம் கண்டருள்வது, பிறகு அடைவே திருமண்காப்பு ஸேவை, திருப்பாவை, முதலாயிர— திருமொழிகோஷ்டி, சாற்றுமுறை இவை நடப்பதும், பின்னர் ஸ்தோத்ரபாட அநுஸந்தானத்துடன் ஸன்னிதிகளுக்கு எழுந்தருளி மங்களாசாஸனம் பண்ணிச் சிறப்புக்கள் பெறுவதும், திருவீதிப்புறப்பாட்டிற்குப் பிறகு திருவாய்மொழி கோஷ்டி, சாற்றுமுறை ஆகி ஏகாந்த ஸேவையாக ஸன்னிதிக்கு எழுந்தருளுமழகும் எல்லாமே ஸேவிக்கத் தெவிட்டாதவை. ஏகாதசி, அமாவாஸை, தீபாவளி, அன்னகூட உத்ஸவம் முதலிய தினங்களில் பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி எழுந்தருளி உத்ஸவத்தை சோபிக்கச் செய்தருளுவதும், ஹஸ்தம், ஸ்வாதி நக்ஷத்ர தினங்களில் தேவப்பெருமாளும் அழகியசிங்கரும் எழுந்தருளி உத்ஸவத்தைச் சிறப்பித்தருளுவதும் வெள்ளிக்கிழமை, உத்திர நக்ஷத்ரம் இத்தினங்களில் தாயாரெழுந்தருளி ஸ்வாமியுடன் திருமடல் கேட்டருள்வதும் அடியார்களுக்கு ஸேவிக்க விலக்ஷணமான அநுபவங்கள். இவை எல்லாவற்றிற்கும் சிகரமாகத் திருமூலத்தன்று காலையில் பெருமாளும் நாய்ச்சிமார்களும் பெரிய ஸன்னிதியினின்றும் திருக்கைத்தலத்திலேயே எழுந்தருள்வது தம் திருமொழியில் தளர்நடைப்பருவத்தை அநுபவிக்கும் பெரியாழ்வார் பாடல்களையே நினைப்பூட்டும். “முன்னலோர் வெள்ளிப்பனிமலைக்குட்டன் மொடு மொடு விரைந்தோட, பின்னைத் தொடர்ந்தோர் கருமலைக்குட்டன் பெயர்ந்தடி இடுவதுபோல்—ஒரு காலில் சங்கு ஒரு காலில் சக்கரம் உள்ளபடி பொறித்தமைந்த இருகாலும்கொண்டு, அங்கங்கு எழுதினாற்போல் இலச்சினைபட நடந்து, பெருகாநின்ற இன்பவெள்ளத்தின்மேல் பெய்து பெய்து, கருங்கார்க்கடல்வண்ண”னை கரியான், இங்கு தன்னருளுக்காகக் காத்து நிற்கும் அந்த வெள்ளிப் பனிமலைக்குட்டனின் அபராவதாரமான பெரிய ஜீயரை அநுக்ரஹிப்பது வேறெங்கும் எந்த ஆசார்யாருக்கும் கிடைக்காத சிறப்பு.

வரவரமுனி பக்தர்களான அடியார்கள் ஸஹகரிக்கும் சந்தா, நன்கொடைகள், மற்றும் உபயகாரர்கள் ஸஹகாரம் இவற்றைக்கொண்டு இந்த உத்ஸவம் விமரிசையாக நடந்துவருகிறது. இந்த கைங்கர்ய ஸபையின் நிர்வாஹஸ்தர்களில் அடியேன் அறிந்து வெகு நாளாக ஸ்ரீ உ. வே. ஆஸூரி ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரியர் ஸ்வாமியும் ஸ்ரீ உ. வே. அகரம் (A. P.) ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமியும் முறையே ப்ரெஸிடெண்டாகவும் ஸெக்ரெடரியாகவும் பணியாற்றிவருகின்றனர். கடந்த சில வருஷங்களாக நிர்வாஹஸ்தர்களில் ஒருவனாக பணியாற்ற அடியேனும் நியமனம் பெற்று ஈடுபட்டுவருகிறேன். மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த இந்த வருஷத்து உத்ஸவத்தை மிகவிபவமாகக் கொண்டாடி ஸத்தைபெறவேண்டுமென்ற பாரிப்பு ஸ்வாமி திருவடி ஸம்பந்திகள் யாவருக்கும் உண்டு. “குரும் ப்ரகாசயேத்” என்ற ப்ரமாணவசனப்படி ஆசார்ய வைபவத்தைப் பலபடியாலும் விளங்கச்செய்வது நம்மொவ்வொருவருக்கும் முக்கியமான கடமையாகும். திருமழிசைப்பிரான் அருளிச் செய்துள்ள க்ரமத்தில் எழுதியும், வாசித்தும், கேட்டும், வணங்கிவழிபட்டும், பூசித்தும் பூஜ்யர்களின் பெருமையை விளங்கச்செய்யலாம். எழுதுவது, நம்முடன் நில்லாமல் எல்லாருக்குமாகும்படி அச்சிட்டு வெகுவாகப் பரப்புவதையும் உட்கொண்டதாகும் தற்காலத்தில். இதுவே இந்த மலர் வெளியீட்டின் முக்கியமான குறிக்கோள். மணவாளமாமுனிகளின் திருவடி ஸம்பந்தியாகப் பிறக்கும் மஹாபாக்யத்தைப் பெற்றிருந்தும் ஸ்வாமியின பெருமையைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரியாமலோ அல்லது பெயரளவில் மட்டுமே அறிந்துகொண்டோ இருப்பவர் பலருளர் என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க நிலையாகும். நம் ஸ்வாமியின் பெருமை

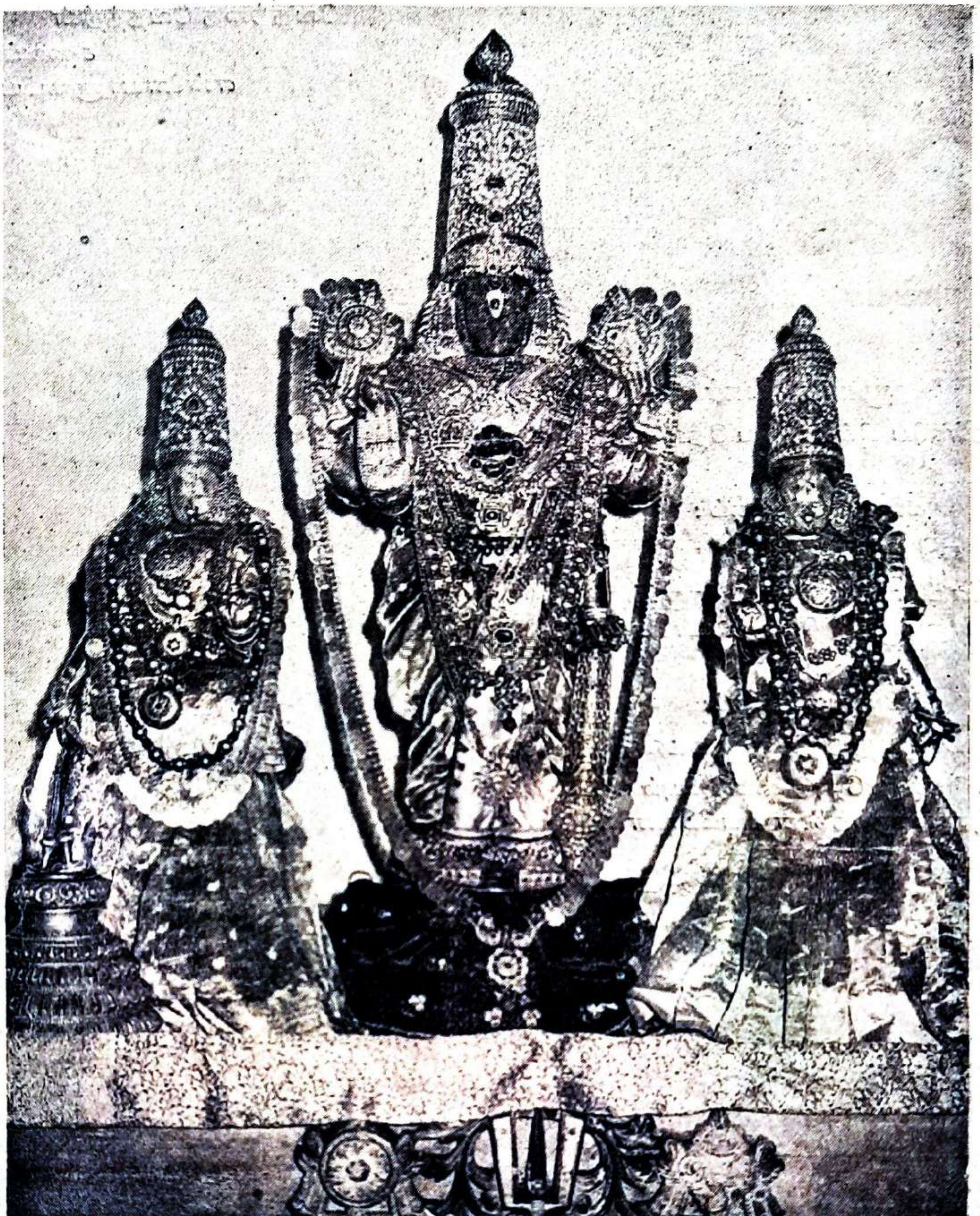
களைப் பலபடியும் பேசி அநுபவிப்பதே இம்மலரின் நோக்கம். வணங்கிப் பூசிப்பதற்கு உற்றவை யாகப் பல ஸ்துதிகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மஹான்கள் அருளிச்செய்துள்ள ஸ்தோத் ரங்களை அநுஸந்தித்தால் பசு தோற்கன்றுக்குப் பால் சுரப்பதுபோல ஆசார்யாபிமானம் நமக்கும் கிட்டும். முக்கியமான பல படங்களும் (போடோக்கள்) சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த வெளியீட்டின் பதிப்புப்பொறுப்பை அடியேனிடம் தந்து கைங்கர்யம் வாய்ப்பினைத் தந்த ஸபையாருக்கு அடியேன் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இதற்கான தகுதி அடியேனிடம் ஒன்றுமில்லை. பணிபுரியவேண்டு மென்ற ஆர்வம் காரணமாக இந்த பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டேன். எல்லாவித குறைபாடுகளுக்கும் அடியேனே பொறுப்பாளி. குறைகளை அன்புகூர்ந்து க்ஷமிக்கும்படி பெரியோர்களை வேண்டி நிற்கிறேன்.

இந்த கைங்கர்யம் பலருடைய உதவியைக்கொண்டே நிறைவேற்றப்படுகிறது. ஸ்ரீ உ. வே. தி. ஸ்ரீ. ராஜகோபாலய்யங்கார் ஸ்வாமி (ஹிந்து உயர்நிலைப் பள்ளியின் முன்னாள் தலைமையாசிரியர்) பலவிதங்களிலும் உதவிபுரிந்துள்ளார். அன்னாருக்கு அடியேன் மிகவும் நன்றியுள்ளவனாயிருக்கிறேன். விளம்பரங்கள் அளிப்பதன் மூலம் பொருளுதவி புரிந்த பெரு மக்களுக்கு அடியேனுடையவும் ஸபையாருடையவும் உளம்கனிந்த நன்றி. இந்தவுதவி யில்லாமல் இந்த வெளியீடு ஸாத்தியமாகாது. இந்த விளம்பரங்களை வாங்கிக்கொடுத்து புருஷகாரம் பண்ணிய அன்பர்களுக்கும் அடியோங்களுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். படங்களையும் ப்ளாக்குகளையும் தந்துதவிய மஹநீயர்களுக்கும் அடியோங் களுடைய நன்றி உறித்தாகும். இந்த மலரை நேர்த்தியான முறையில் அச்சிட்டுத்தந்துதவிய அன்பர் சென்னை ரத்னம் அச்சகத்தின் உரிமையாளர் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ முதலியாருக்கு அடியேன் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

கட்டுரைகள் மூலம் இம்மலரினைச் சிறப்பிக்கும் பெரியோர்களுக்கு அடியேன் தலை யல்லால் கைம்மாறிலேனாகவுள்ளேன். அடியேனுடைய கட்டுரைகள் சிலவற்றைச் சேர்க்கவும் பதிப்பாசிரியர் என்ற வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளேன். எந்தவித குற்றம் குறைபாடுகள் இருந்தாலும் க்ஷமித்தருளி, இருக்கக்கூடிய நல்ல அம்சங்களையே ஆதரித்து மகிழும்படி மாமுனிவனடியார்களை ப்ரார்த்திக்கின்றேன்.

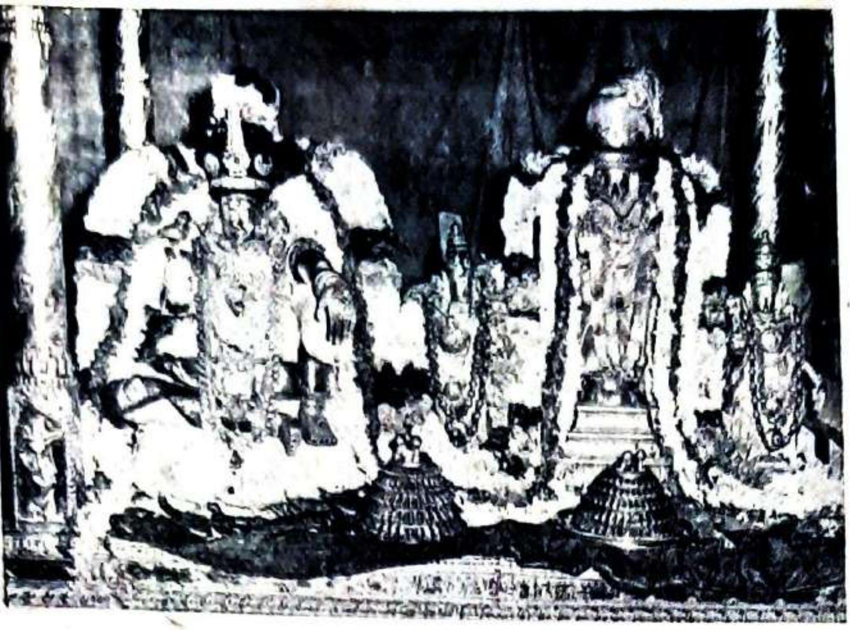
V. V. ராமாநுஜன்.

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி

பார்த்தன்தன் தேர்முன் நின்றானைத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே !

(19-ம்பக்கம் காண்க)

திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே!

←

வேதவல்லித்தாயாருடன்
ரங்கநாதர்

வேதத்தை வேதத்தின்
சுவைப்பயனை...
என்னையாளுடையப்பனை...

→

அழகியசிங்கர்
தெள்ளிய சிங்கமாகிய தேவை...

கீழே இடப்பக்கம்:
கஜேந்த்ர வரதராஜர்
ஆனையின் துயரந்தீரப்புள்ளூர்ந்து
சென்று நின்றாழி தொட்டானை...

கீழே வலப்பக்கம்:
சக்ர்வர்த்தித் திருமகன்
"...இலக்குமனோடு மைதிலியும்..."
...இராவணாந்தகனை யெம்மானை...

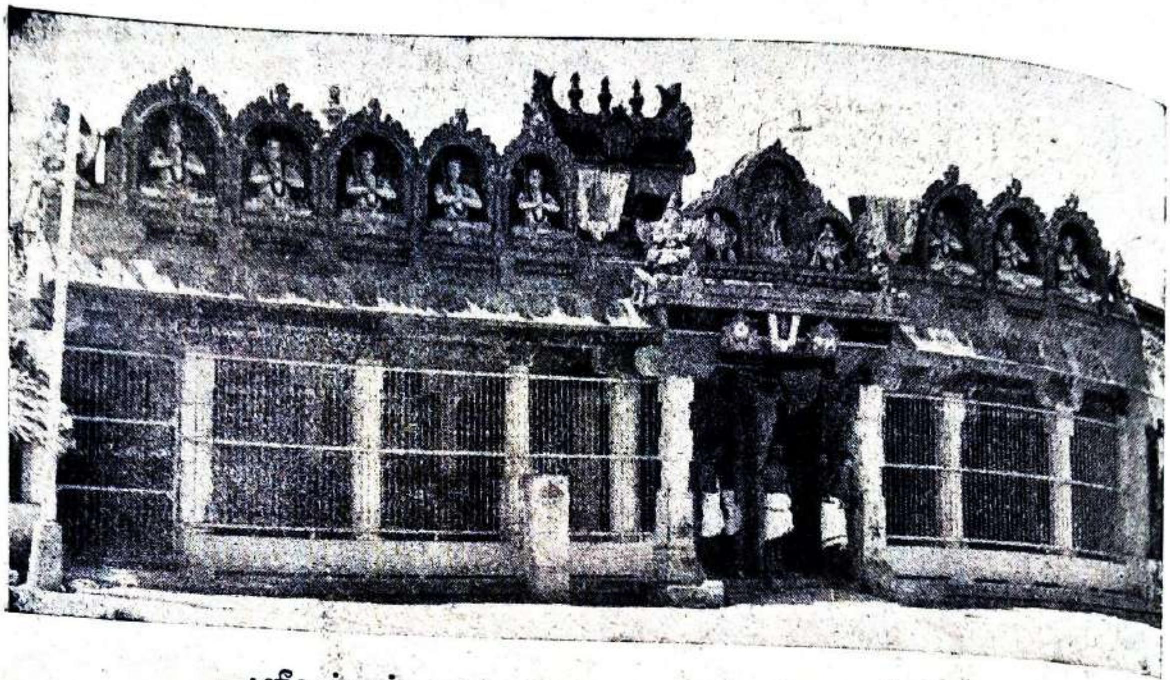
ஸ்ரீரங்கநாச்சியார்

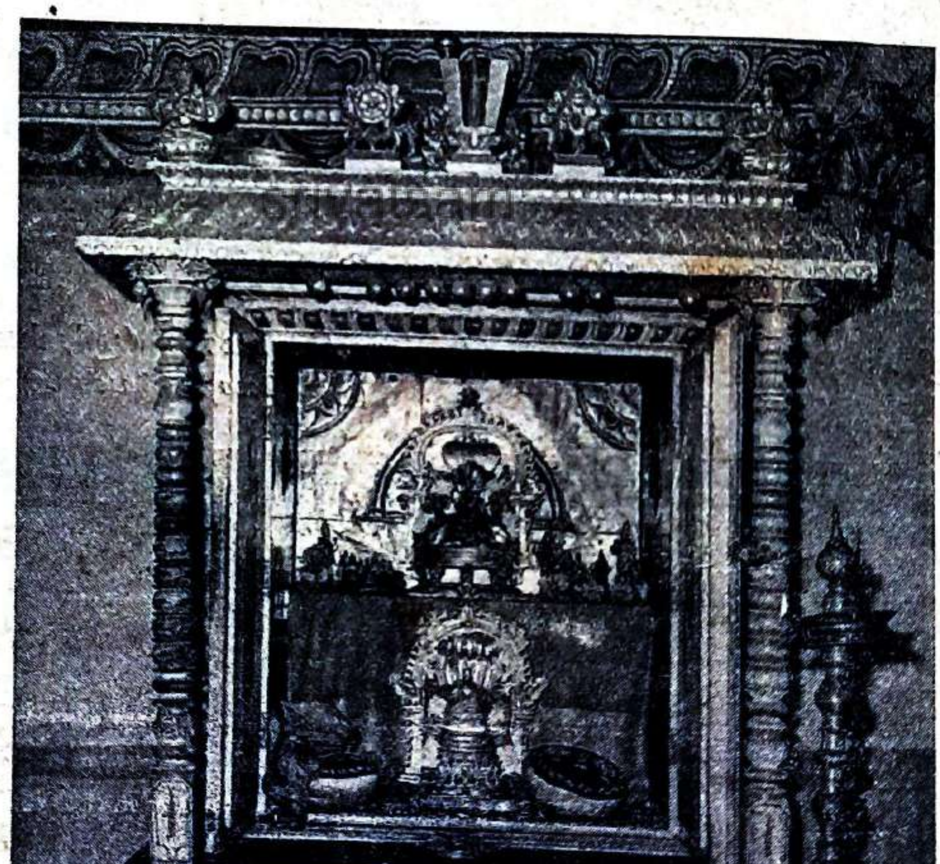
நம்பெருமாள் (ஸ்ரீரங்கநாதன்)
ஸ்ரீசைலேச தனியன் அருளியவர்

திருவாய்மொழியீடு சாற்றுமுறை : ஸ்ரீசைலேச தனியன் அவதாரம்
(22-ம் பககம் காண்க)

ஸ்ரீரங்கம் மணவாளமாமுனிகள் ஸந்நிதி
(பல்லவராயன் மடம்; 11-ம் பக்கம் காண்க)
மேலே அஷ்டதிக்கஜ ஆசார்யர்கள் ஸேவை காணலாம்

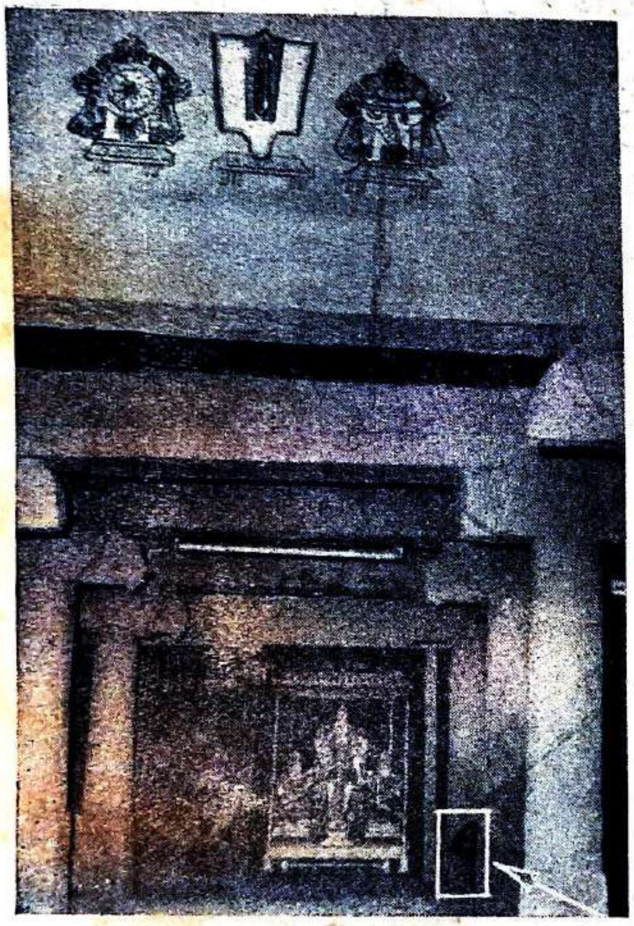
மேற்படி ஸந்நிதியுள் கோவிலாழ்வார்
மேலே அரங்கநகரப்பன் (ஸ்வாமியின் திருவாராதன எம்பெருமான்)
கீழே மணவாளமாமுனிகள்

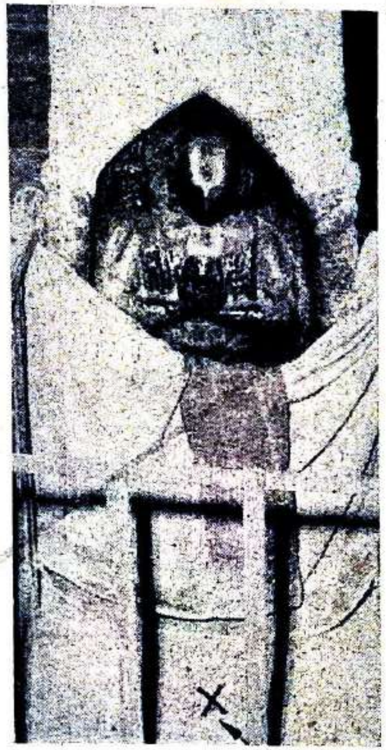

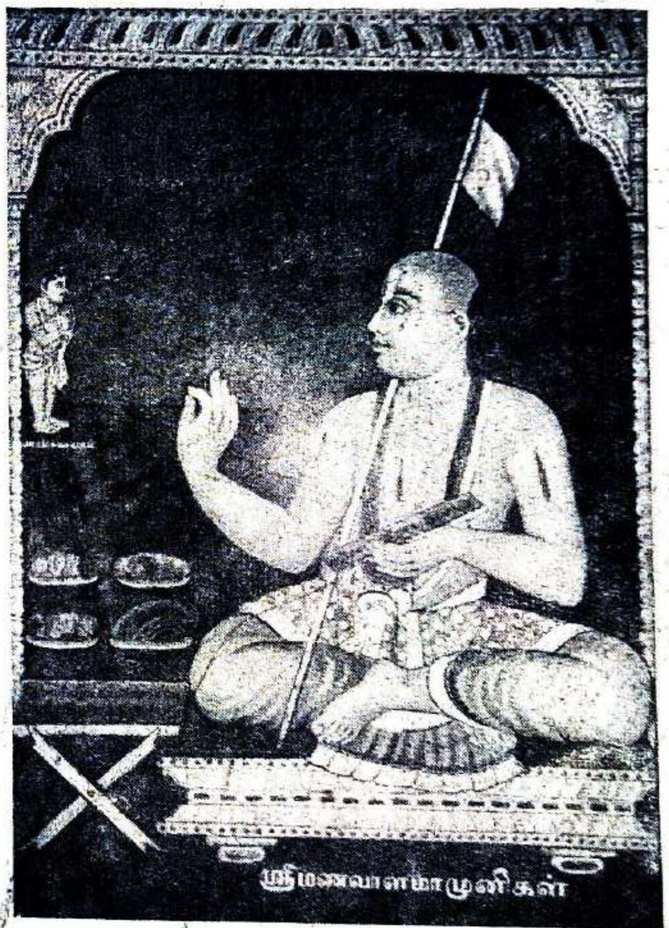

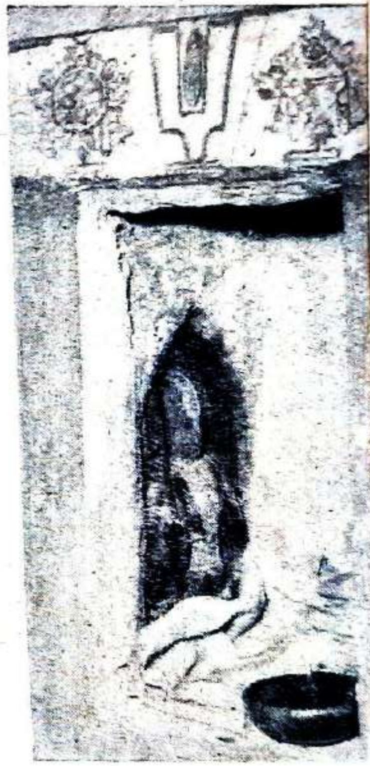
ஸ்ரீரங்கம் ஸன்னிதியில் ஸ்தம்பமூலத்தில் ஸ்வாமி (பூர்வதின-18) சித்ரரூபியாய் ஸேவை ஸாதிப்பது; திருமுன்பே பொன்னடியாம் செங்கமலம் என்னும் பாதுகைகள் (உ. ர. மாலை-74). வலப்பக்கத்துப்படம் - கோவிலாழ்வாரில் ஸேவைஸாதிக்கும் ஸ்வாமியின் அர்ச்சாமூர்த்தி

திருமலையாழ்வார் திருமண்டபம்

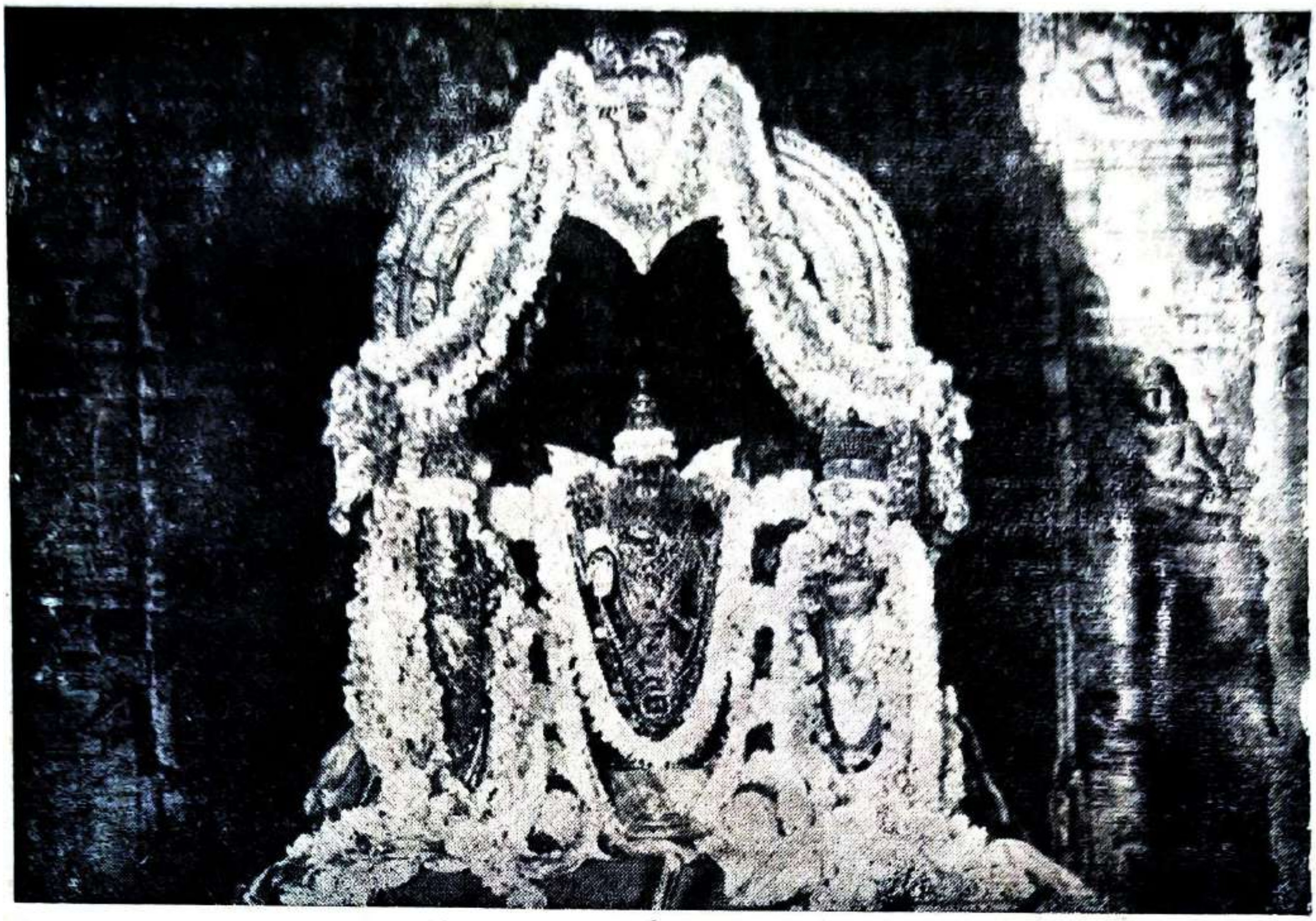

srivatsam

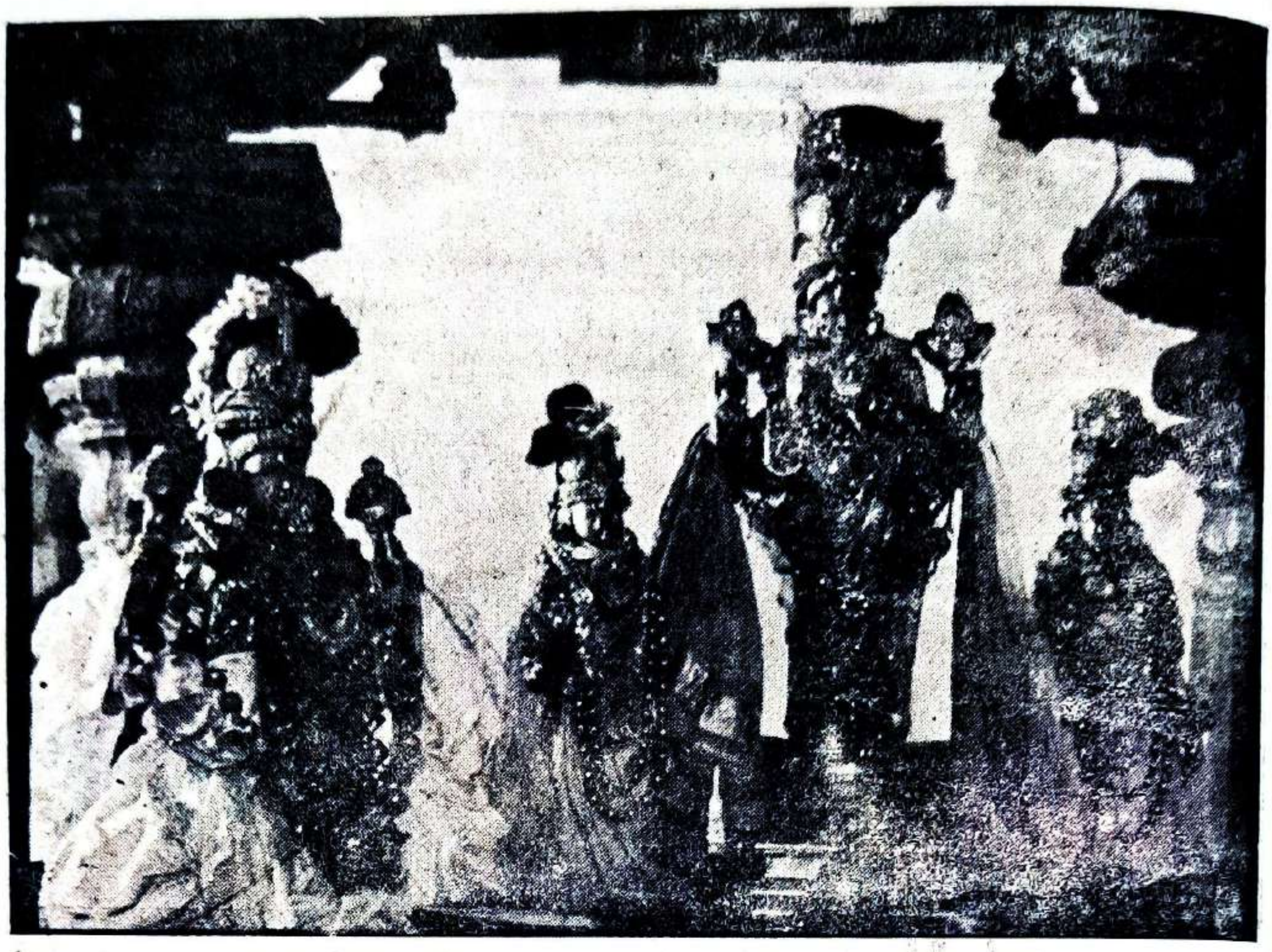
இடமிருந்து வலம்: (1) பொதுத்தோற்றம்; கட்டமிட்டுக்காட்டப்பட்ட இடத்தில் ஸ்வாமி அமர்ந்திருந்து காலக்ஷேபம் ஸாதிப்பது (2) 1-ல் கட்டமிடப்பட்டதின் பெரிதாக்கம் - X குறியிட்ட இடத்தில் ரஹஸ்யம் விளைந்த மண்ணினுல் ஸ்வாமியின் ஆஸனம் (12-ம் பக்கம் காண்க) (3) ஸ்வாமி காலக்ஷேபம் ஸாதிப்பதைச் சித்தரிப்பது; (4) சுவரில் உள்ள இந்த பிலத்தின் வழியாக ஸ்வாமி சேஷாக்ருதியாய் ஸ்வசரீரத்தை விட்டு எழுந்தருளி மறைந்ததாக ஐதிஹ்யம்.

தெய்வ வடமலையப்பன் (ஸ்ரீநிவாஸன்)
ஸ்ரீ சைலேச தனியனுக்கு ப்ரவர்த்தகர் (23-ம் பக்கம் காண்க)

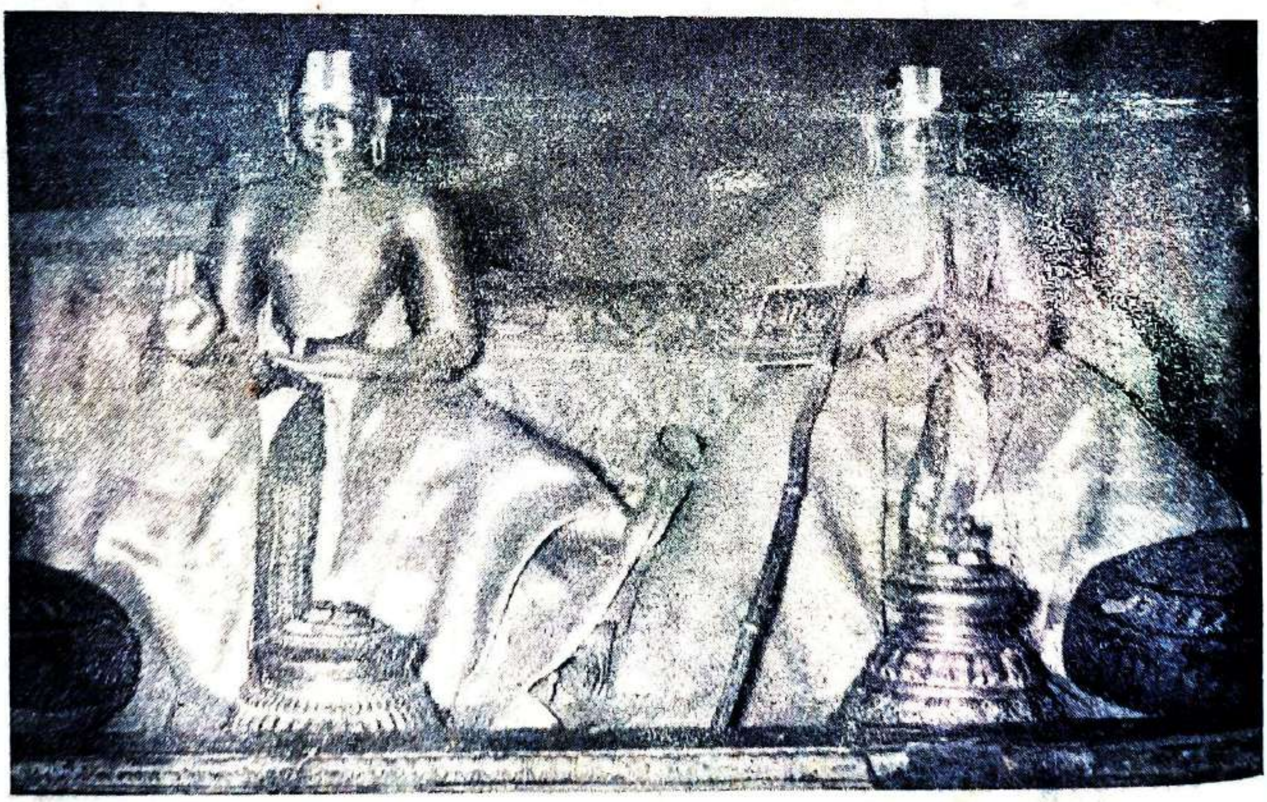

திருப்பதி : கோவிந்தராஜப் பெருமாள், மணவாள மாமுனிகள்

பெருந்தேவித்தாயாருடன் பேரருளாளன் (காஞ்சீபுரம்)

ஈடு முப்பத்தாருயிரப்படியை திருவாய்மொழிப்பிள்ளைக்கு ஸாதிக்கும்படி நாலூர்ப் பிள்ளைக்கும் நாலூராச்சான் பிள்ளைக்கும் திருவடியூன்றி திவ்யாஜ்ஞை பிரப்பித்தவர் (37-ம் பக்கம் காண்க

பிள்ளைலோகாசார்யர் (ஸ்ரீபெரும்பூதூர்) மணவாளமாமுனிகள்

அஷ்டாதாசரஹஸ்யம்-மூலம் ஸாதித்த மஹாசார்யர் (2-ம் பக்கம் காண்க).

ரஹஸ்யங்களுக்குத் தெள்ளிய உரை ஸாதித்த விசதவாக்சிகாமணி (16-ம் பக்கம் காண்க).

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நம:

பரமகாருணிகரான

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் அருளிச்செய்த

யதீந்த்ரப்ரவண ப்ரபாவம்

(ஸங்க்ரஹம்)

முன்னுரை: ஸ்ரீமத் பிள்ளைலோகம் ஜீயர் அருளிச்செய்த இந்த க்ரந்தம் மணவாள மாமுனிகள் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறும் வசன நூல்களில் சிறந்ததாயுள்ளது. நம் பெரியோர்களால் ஆதரிக்கப்பட்ட நூலும் இதுவே. இந்த நூலில் பிள்ளைலோகாசார்யர், திருவாய்மொழிப் பிள்ளை, மணவாள மாமுனிகள் இவர்களுடைய வைபவங்கள் அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் மாமுனிகள் வைபவம் மிக விஸ்தாரமாக உரைக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த ஸ்ங்க்ரஹத்தில் மாமுனிகள் வைபவம் இந்த நூலை யருளிச்செய்த ஜீயர் ஸ்வாமியுடைய வாக்யங்களைக் கொண்டு சுருக்கப்பட்டுள்ளது. மாமுனிகளுடைய வாழ்க்கையில் முக்யமான ஸம்பவங்களும், வரலாற்றுக்கு உபயுக்தமான விஷயங்களும் இந்தச் சுருக்கத்தில் இடம் பெறுகின்றன.

மணவாளமாமுனிகள் அவதாரத்துக்குமுன் ஸ்ரீரங்கத்தில் நிகழ்ச்சிகள்

ஸர்வசேதனரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி [1] சரமப்ரமாண ப்ரமேய ப்ரமாத்ரு வைபவங்களை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு பிள்ளைலோகாசார்யர் பெருமாளுக்கு ப்ராணபூதராய் எழுந்தருளி யிருக்கும் காலத்தில், ஸ்ரீரங்கம் [2] துருஷ்காக்ராந்தமாய்க் குடியிருக்கப்போகாமல், [3] பெருமாள் நாய்ச்சிமாருடனே புறப்பட்டுப் பெரிய பெருமாளுக்குத் திருமுன்பே கல்காப்புச் சாத்தி முன்னே ஒரு விக்ரஹத்தை எழுந்தருளப்பண்ணிவைத்துத் தம் அந்தரங்க பரிகரத்துடனே [4] வலசையாக வெழுந்தருள; பிள்ளையும், வாளும் வில்லும் கொண்டு பெருமாளைப் பின் தொடர்ந்து அடிமை செய்த இளைய பெருமாளைப்போல் அத்தலைக்கு மங்களாசாஸன பரராய்த் தாமும் [5] முதலிகளும் ஸேவித்துக்கொண்டு சேர எழுந்தருள, பயங்கரமாய்ச் [6] சிலைக்கை வேடர் திரிகிற கடுங்கானமான கள்ளர் பற்றிலே எழுந்தருளுகிற வளவிலே சில [7] தஸ்யுக்களுக்கு [8] ஸர்வஸ்வதானம் பண்ணியருள, அச்செய்தியைக் கேட்டு முன்னே எழுந்

---

1. இதற்குமேல் ஒன்றுமில்லை என்னும்படி தேர்ந்த அர்த்தங்கள், ஆசார்ய வைபவம் பற்றியவை; 2. துலுக்கர்களால் ஆக்ரமிக்கப்பெற்றதாய், 3. உத்ஸவரான நம்பெருமாள், 4. வேறிடம் செல்லுவதாக, 5. சிஷ்யர்களில் தலைவர்கள், 6. கையில் ஆயுதம் பிடித்த வேடர்கள், 7. கள்வர், 8. எல்லா உடைமைகளையும் பறிகொடுத்தல்.

தருளின பிள்ளை மீண்டும் எழுந்தருள, அவ்விடத்திலே அவர்களுக்குத் தாமும் ஸர்வஸ்வதானம் பண்ணியருளி அப்பாலே எழுந்தருள, **ஜ்யோதிஷ்குடி** என்கிற க்ராமத்திலே பெருமாளுடனே எழுந்தருளி அங்கே திருமேனி [1]நோவுசாத்தி மிகவும் தளர்ந்து கண்வளர்ந்தருள, திருவடிக்கு அந்தரங்கமான முதலிகள், "எங்களுக்குத் தஞ்சமேது?" என்று விண்ணப்பம் செய்ய, அப்போது [2]திருமலையாழ்வாரிடத்தில் திருவுள்ளம் ப்ரஸன்னமாய்க் குடிபுகுந்து, லௌகிக வைதிகங்களிலே அதிநிபுணராய் மதுரை ராஜ்யாதிபத்யம் பண்ணுகிறவர் அத்தை விட்டு தர்சனப்ரவர்த்தகராம்படி ஆசீர்வதித்தருளி, அவரை [3]அநுவர்த்தித்து ஸகல அர்த்தங்களையும் நன்றாக ப்ரஸாதிக்கும்படி முதலிகளுக்கு நியமித்தருளித் தம்மாசார்யரான [4]பிள்ளை திருவடிகளை த்யாநித்துக்கொண்டு ஜ்யேஷ்டசுத்த த்வாதசியிலே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

பின்பு பெருமாளும் சிலம்பாறு பாயும் **தென்திருமாலிருஞ் சோலையிலே** சில காலம் எழுந்தருளியிருந்து பின்பு ஸ்ரீ குலசேகரப்பெருமாள் ஆண்டருளிய தேசத்தை விரும்பி எழுந்தருளி அங்கே சில நாள் இனி தமர்ந்திருந்து அநந்தரம் **கோழிக்கோடேற** எழுந்தருள, **மற்ற திவ்யதேசத் தெம்பெருமான்களும் நம்மாழ்வாரும் அங்கே** வலசையாக எழுந்தருள அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு ஆழ்வாருடனே **தேனைக்கிடம்பைக்கு** எழுந்தருளி, அங்கு சில நாள் எழுந்தருளியிருந்து, ஆழ்வாரை நிறுத்திப் புங்கனூர் வழியாகத் திருநாராயணபுரத்தேற ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளித் திலதமுலகுக்காய் நின்ற [5]திருமலையை அடைந்து [6]"மந்திபாய் வடவேங்கடமாமலை, வானவர்கள் சந்திசெய்ய நின்றான் அரங்கத்தரவினணையான்" என்கிறபடியே [7]ஐக்யமான ஆகாரத்தாலே அங்கே அநேக காலம் திவ்யோத்ஸவாதி வைபவங்களுடனே வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்.

இனி **ஆழ்வார் வ்ருத்தாந்தம்:** கோழிக்கோட்டினின்றும் பெருமாள் புறப்பட்டெழுந்தருளுகிறபோது கூடப் புறப்பட்டருளாமல், ஸ்த்தானத்தார், ஸ்த்தலத்தார் [8]பரஸ்பர வைஷம்யத்தாலே தடங்கல் பண்ண, அந்த ஸமயத்திலே மேற்கு கள்ளர்பற்றாய், கிழக்கும் கள்ளர்பற்றாய் வடக்கும் துருஷ்கபயமாயிருந்தபடியினாலே அத்திசைகளில் இருக்கப் போகாமல் ஆழ்வாரை வலசையாகத் தென்மேற்கு மூலையிலே வெகுதூரம் எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு செல்ல, அங்கே கள்ளர் பயம் மிக, [9]கத்யந்தரமில்லாமையாலே [10]அத்யுன்னதமான முந்திரிப்புமலையிலே ஏறி அத்யகாதமான ஒரு சரிவு கண்டு ஆழ்வாரை ஒரு திருப்[11]பெட்டகத்திலே எழுந்தருளப்பண்ணிச் சங்கிலி கட்டி அந்த அரங்கிலே பாங்காக எழுந்தருளப்பண்ணிவிட்டுத் தங்கள் தங்கள் இடம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

அவர்களிலே **தோழப்பர்** என்பார் ஒருவர், ஆழ்வார் திருவடிகளிலே [12]அத்யந்த ப்ரவணராய் அபிமானியாயிருக்கையாலே, தாம் மதுரையிலே சென்று திருமலையாழ்வாருக்கு அறிவித்து இச்செய்தியை எல்லாம் தெரியச் செய்துகொள்ள, திருமலையாழ்வாரும் மலையாள ராஜாவுக்குத் தம்முடைய ஸ்ரீமுகமும் கொடுத்து [13]ஸ்வபடர்களையும் கூட்டி த்ரவ்யமும் ஸாதித்து அனுப்பியருள, அவர்களும் அப்படியே திருவாங்கோட்டூரிலே செல்லக்

---

1. உடல்நோய்வாய்ப்பட்டு, 2. தம்மிடம் முன்பு சிஷ்யராய் ஆச்ரயித்திருந்தவர்; பிள்ளை க்ருபைக்கு பாத்ரமானவர், 3. அண்டி—அவர் வழியேபோய், 4. ஆசார்யரான நம்பிள்ளை, 5. திருவேங்கடமாமலை, 6. அமலனாதிபிரான்—3, 7. இருவரும் ஒருவரே என்பது பற்றி, 8. ஒருவருக்கொருவர் விரோதத்தாலே, 9. வேறுவழி இல்லாமல், 10. மிக உயரமான, 11. பெட்டி, 12. அளவற்ற அன்பு பூண்டவராய், 13. தனக்குக்கட்டுப்பட்ட ஏவலாளர்.

கலகம் தெளிந்தபடியினலே ஹ்ருஷ்டராய் ராஜாவைக் கண்டு சொல்ல, (ராஜாவும்) ஆழ்வாரைத் திருக்கணும்பியிலே எழுந்தருளப்பண்ணிவைக்கும்படி மநுஷ்ய ஸாமக்ரியையும் அர்த்த ஸாமக்ரியையும் பூர்ணமாகக் கொடுத்தனுப்ப, அவர்களும் முந்திரிப்பு என்கிற ஊரிலே சென்று சங்கிலிகளும் பலகைகளுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு மலையில் ஏறி, சரிவிலே (துணிந்து) இழிவாரார் என்று சிந்திக்க, தோழப்பர் நாமே இழிகிறோம் என்று துணிய, அனைவரும் ஆழ்வார் தோழப்பரைச் சரிவிலே விட்டு [1] ஸாவதானமாய்ப் பார்த்திருக்க, அவரும் திருப்பெட்டகத்தைத் தேடித் திருக்காப்பு நீக்கி ஆழ்வாரைக் கண்டுகொண்டு ஸேவித்து க்ருதார்த்தராய், திருக்காப்புச் சேர்த்துப் பலகையிலே ஏறியருளப்பண்ணி சங்கிலியைக் குலுக்க, அவர்களும் மேலே ஏந்திக்கொண்டு திருப்பெட்டகத்தை இறக்கித் தோழப்பர் வரும்படி பலகையை விடத் தோழப்பரும் ஏறி சங்கிலியைக் குலுக்க, அவர்களும் சங்கிலியை ஏந்த, நடுவே தட்டுப்பட்டுத் தோழப்பர் விழுந்து விட்டார்.

கள்ளர் பற்றிலுள்ளார் இச் செய்தியைக் கேட்டமாத்திரத்திலே தெய்வயோகத்தாலே ஆநுகூல்யம் பிறந்து ஆழ்வார் திருவடிகளிலே [2] ப்ரவணராய் அனேகமாக ஸத்கரித்து முன்பு பறித்ததையும் ஸமர்ப்பித்து ஆழ்வாரைத் திருக்கணும்பியிலே எழுந்தருளும்படி [3] மார்க்கசோதனம் பண்ணி மங்களவாத்யத்துடனே எழுந்தருளப்பண்ணினார்கள்.

அநந்தரம் மதுரையிலே ராஜாவாய் இருந்த திருமலையாழ்வார், பிள்ளைலோகாசார்யராலே நியமிக்கப்பட்ட முதலிகளால் திருத்தப்பட்டு, பரமவிரக்தராய், ஆழ்வார் திருவடிகளிலே மிகவும் ப்ரவணராய், திருக்கணும்பியினின்றும் எப்பொழுது மிருக்கு மிருப்பான ஆழ்வார் திருநகரியிலே ஆழ்வாரைக் குடிபுகச் செய்து, அவர் திருவடிகளிலே [4] அசேஷ சேஷவ்ருத்திகளிலும் அந்வயித்து அதுவே [5] யாத்ரையாய்ப் போரா நின்றார்.

இனி கோயில் வ்ருத்தாந்தம்: அக்காலத்திலே அங்கிருந்த மஹாத்மாக்கள் நாள் தோறும் பூர்வம்போல் ஸ்ரீரங்கைச்வர்யம் [6] நித்யமாய் நிரவதிகமாய் நிர்விக்நமாய்ச் செல்ல வேணுமென்று, திருப்பல்லாண்டும், [7] ஏழையேதலனும், [8] ஆழியெழச்சங்கும் அநுஸந்தித்துப் பெருமாளை ப்ரபத்தி பண்ணிப் போருகையாலே அந்த மங்களாசாஸனம் பலித்து, செஞ்சியில் கோபணார்யன் என்பானொரு வைஷ்ணவப்ரபு திருப்பதிக்குச் சென்று திருவேங்கடத்தெம் பெருமானைத் திருவடிதொழுது அங்கே நம்பெருமாளை ஸேவித்து, திருப்பதியினின்றும் பெருமாளைத் தன்னுடைய நகரமான செஞ்சியேற எழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக் கொண்டு வந்து சிங்கராயபுரத்திலே எழுந்தருளப்பண்ணி பக்திபுரஸ்ஸரமாக ஆராதித்துக்கொண்டிருக்க, திருமணத்தூண் நம்பியான சிங்கப்பிரானும் காட்டிக்கொடுக்க [9] பகவத் விட்டுக்களான துருஷ்கரை அடக்க ஸமயம் பார்த்து [10] நிரவதிக பல ஸஹிதராய்ச் செஞ்சியார் சென்று [11] நிச்சேஷமாக நிரஸித்து ஸ்வநகரத்தினின்றும் திருவரங்கம் திருப்பதியேற நம்பெருமாளைப் பிராட்டிமாருடனே யதாஸ்தானத்தில் பெரிய பெருமாளுடனே சேர்த்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்து அனைத்தழகும் கண்டருளப்பண்ணினானிறே.

---

1. கருத்துடன், 2. அன்பு பூண்டவராய், 3. வழிதிருத்தி, செப்பனிட்டு, 4. எல்லாவித கைங்கர்யங்களிலும் பங்குகொண்டு, 5. வாழ்க்கையாக வாழ்ந்தனர், 6. எப்போழுதுமாய், மிகவும் வ்ருத்தி யாகிக்கொண்டு, இடையூறில்லாமல், 7. "ஏழை யேதலன்" என்று தொடங்கும் பெரிய திருமொழிப் பதிகம்—சரணாகதிபரமானது, 8. "ஆழியெழ" என்று தொடங்கும் திருவாய்மொழிப் பதிகம் — வெற்றிதரவல்லது, 9. பகவத்விரோதிகள், 10. பெருஞ்சேனையுடன், 11. மீதியில்லாமல் அழித்து.

இப்படி மீண்டும் கோயிலேற எழுந்தருளி, பஹுப்ரியமான சகாப்தம் 1200 சென்ற வர்த்தமான பரீதாபி நாம ஸம்வத்ஸரம் வைகாசி மாஸம் 17ம் தேதியிலே அழகிய மணவாளர் தம் நாய்ச்சிமாருடனேகூட **சேரபாண்டியன்** என்கிற திவ்யஸிம்மாஸனத்திலே சேர்த்தியுடனே ஏறியருளி இனிதுடன் வீற்றிருந்து "செங்கோலுடைய திருவரங்கச் செல்வனர்" என்னுமது தோன்றத் திருவாராதனம் கண்டருளி வாழ்ந்தருளாநின்ருர்.

அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனர் அவதாரம்

இனி பிள்ளைலோகாசார்யர் சிஷ்யராய்க் கொல்லிகாவலதாஸரான கோட்டூர் அழகிய மணவாளப்பெருமாள் பிள்ளையும் லோகாசார்யன் ப்ரஸாதித்தருளின அர்த்த விசேஷங்களை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு **சிக்கில் கிடாரம்** என்கிற கிராமத்திலே எழுந்தருளியிருந்தார். பின்பு **திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடையபிரான் தாதரண்ணர்** அங்கே அவர் குமாரத்தியான ஸ்ரீரங்கநாய்ச்சியாரைத் திருமணம் புணர்ந்து அவர் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளியிருந்து [1] ஞாதவ்யங்களையெல்லாம் அவர் ஸந்நிதியிலேயே கேட்டருளி, அவரைப் பிள்ளை லோகாசார்யராகவே ப்ரதிபத்தி பண்ணிக்கொண்டு அவருக்கு [2] அநந்யார்ஹராய் அநுவர்த்தித்துப்போந்தார்.

ப்ரபத்தி மார்க்கமானது [3] ஸங்குசிதமாக நடந்து செல்லுகிற விக்காலத்திலே ச்ரிய:பதியாய், பரமகாருணிகனுய், திருவரங்கத்தரவணையிலே "உறங்குவான்போல் யோகு செய்த" என்கிறபடியே ஜகத்ரக்ஷணசிந்தாயுக்தனுய்க் கண்வளர்ந்தருளுகிற பெரிய பெருமாள், [4] மீண்டும் தர்சனம் இப்படி ஓராண்வழியாய் வருகிறபடியைக் கண்டு, எம்பெருமானரைப்போலே லோகமெல்லாம் உஜ்ஜீவிக்கும்படி ஒரு விஷயத்தை உண்டாக்குவோம் என்று யோசித்து, திருவநந்தாழ்வானை ஜகத்தைத் திருத்தும்படி [5] நியோகித்தருள, அவரும் அப்படியே

யந்மூலமாச்வயுஜமாஸ்யவதார – மூலம்
காந்தோபயந்த்ருயமிந: கருணைகஸிந்தோ:।
ஆஸீதஸத்ஸுகணிதஸ்ய மமாபி ஸத்தா–
மூலம் ததேவ ஜகதப்யுதயைக – மூலம்॥

என்கிறபடியே தம்முடைய திருவவதாரத்துக்கு இடம் பார்த்து ஆழ்வார் திருநகரியிலே அண்ணர் தேவிகள் கர்ப்பத்தையடைந்து நவமாஸம் சென்றவாறே, கலியுகம் பிறந்து 4371 வருஷத்திற்குப் பின்பு ஸாதாரண வருஷம் ஐப்பசி மாஸத்தில் சுக்லபக்ஷத்தில் சதுர்த்தியும் வியாழக்கிழமையும் கூடின திருமூலத்திலே உபயவிபூதியும் கொந்தளிக்கும் குடியையுடையரான திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடையபிரான் தாதரண்ணரையருக்குக் குமாரராகத் திருவவதரித் தருளினர்.

பிள்ளைப்பிராயம்

இப்படி ஸமஸ்தாத்ம - ஸமுஜ்ஜீவந - ஜந்மாவாக அவதரித்தருளின தம்முடைய குமாரருக்கு அண்ணரும் ஜாதகர்மம் செய்தருளி பணவாளரவணைப் பற்பலகாலமும் பள்ளி

---

1. *அறியவேண்டியவைகளையெல்லாம்,* 2. *அவரையேயண்டி; அவரையன்றி வேறொருவரையும் அணுகாமல்,* 3. *குறைந்து, ஒடுங்கி;* 4. *பாருலகில் ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் ஆரியர்காள்! கூறும் என்று வரம்பறுத்த எம்பெருமானருக்கு பின் மீண்டும் ஓராண்வழியாய் வந்தநிலையை அடைந்தது நம் தரிசனம்,* 5. *ஆணையிட.*

கொள் மணவாளரான அழகிய மணவாளப்பெருமாளுடைய திருநாமம் சாத்தி, விசேஷ ப்ரதிபத்தியுடனே [1] மாதுலக்ருஹமான சிக்கில் கிடாரத்திலே வர்த்திப்பித்துக் கொண்டு போந்தார்.

பின்னர் தமப்பனாரான அண்ணர் சௌளோபநயனங்களையும் சாஸ்த்ரப்ரகாரத்தாலே செய்வித்து வேத சாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரிப்பித்துக்கொடுக்க, பாலசந்த்ரனானவன் நாள்தோறும் கலைகளாலே [2] வர்த்தித்துக்கொண்டு பூர்ணனாய் விளங்குமாப்போலே இவரும் ஸகலகலா பூர்த்தியால் வந்த பரிபூர்ண ஞானத்தாலே [3] நிரவதிசய வைபவத்தையுடையராய் எழுந்தருளியிருக்க; தம்முடைய திருக்குமாரராக வளர்ந்தருகிற பரமபோகிகீந்த்ரரான அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாருக்குத் திருக்கலியாணமும் செய்வித்துப் பின்பு அருளிச்செயல்களையும் ரஹஸ்யங்களையும் தாமே ஓதுவித்தருளினார். அவரும் அந்த வுபகாரத்திலீடுபட்டு

> வாழிதிரு நாவீ றுடையபிரான் தாதனருள்
> வாழி யவன்மாமை வாக்கின்பம்—வாழியவன்
> வீரன் மணவாளன் விரைமலர்த் தாள்சூடி
> பாரமதைத் தீர்த்தளித்த பண்பு.

என்று அநுஸந்தித்தருளினார்.

ஆழ்வார் திருநகரி சேர்ந்து பிள்ளை திருவடிகளில் ஆச்ரயிக்கை

அநந்தரம், ஆழ்வார் திருநகரியிலே தர்சனப்ரவர்த்தகராய் எழுந்தருளியிருக்கிற திருமலையாழ்வாரும், இனி தர்சனப்ரவர்த்தகராவாரார்? என்று விசாரித்துக்கொண்டு, திருவாய்மொழி ஸம்பந்தத்தையே [4] நிரூபகமாக உடையராய் ஆழ்வார் திருவடிகளில் கைங்கர்யமே அநவரதம் செய்துகொண்டு போரா நிற்கிற திருவாய்மொழிப் பிள்ளை திவ்ய கடாக்ஷத்திற்கு விஷயமாம்படி நாயனாரும் ஸ்வமாதுலக்ருஹமான சிக்கில் கிடாரத்திலிருந்து தமக்கு ஜந்மபூமியான திருநகரியேற எழுந்தருளி, மெய்ஞ்ஞானத் துறையான பிள்ளை திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து [5] த்ராவிட வேத தததங்க உபாங்ககங்களான ஸமஸ்த திவ்யப்ரபந்த தாத்பர்யங்களையும் அவருபதேச முகத்தாலே [6] லபித்து, பிள்ளை தாமே உகந்து உடையவர் திருவடிகளைக் காட்டிக் கொடுத்தருள, இவரும் பரமபுருஷார்த்தத்தை ஸுலபமாக லபித்து [7] அத்யந்த ஹ்ருஷ்டராய் எழுந்தருளியிருக்க; பிள்ளையும் எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே [8] அதிப்ராவண்யத்தையுடையராய், உடையவருக்குத் தனிக் கோயில் தொடக்கமான அனைத்தழகும் கண்டருளப்பண்ணி, கோயிலை வளைய ராமாநுஜ சதுர்வேதி மங்கலம் என்கிற திருவீதியையும் உண்டாக்கி அங்கே ராமாநுசனைத் தொழும் பெரியோரையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, தாமும் ஸுகப்ரதிஷ்டிதராய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

யதிராஜவிம்சதி அருளிச்செய்தது

அநந்தரம் நாயனாரும், தமக்கு [9] ப்ராப்யமாகக் காட்டியருளின உடையவர் திருவடிகளிலே [10] யதீந்த்ரப்ரவணர் என்னும்படி அத்யந்தம் ப்ராவண்யத்தையுடையராய் தம்

---

1. தாய்மாமனுடைய வீடு, 2. வளர்ந்து, 3. மிகவும் வியக்கத்தக்க பெருமையுடையவராய், 4. அடையாளம், பெயர், 5. தமிழ்மறைகளான நம்மாழ்வார் ப்ரபந்தங்கள், அதற்கங்களான திருமங்கையாழ்வார் மற்றும் இதர ஆழ்வார்களின் பாசுரங்கள் 6. பெற்று, 7. மிகவும் மகிழ்ந்து, 8. மிகவும் அன்புபூண்டவராய். 9. அடையத்தகுந்ததாக, 10. யதீந்த்ரரான எம்பெருமானார் திறத்தில் மிகவும் அன்புபூண்டவர்.

முடைய [1]ப்ரேமாநு குணமாக யதிராஜவிம்சதியை அவர் விஷயத்திலே அருளிச்செய்ய அவ்வுபகாரத்துக்கு

வல்லார்கள் வாழ்த்தும் குருகேசர் தம்மை மனத்துவைத்துச்
சொல்லார வாழ்த்தும் மணவாள நாயனுர் தொண்டர்குழாம்
எல்லாம் தழைக்க எதிராச விம்சதி யீன்றளித்தோன்
புல்லார விந்தத் திருத்தா ளிரண்டையும் போற்றுநெஞ்சே.

என்று பின்புள்ளாரும் அநுசந்தித்து ஈடுபடும்படியாயிற்று.

(இப்படி) இவரும் பிள்ளை திருவுள்ளத்தை உகப்பித்துக்கொண்டு [2]அங்குத்தைக்கு விதேயராயிருக்கிற காலத்திலே நாயனுருக்குக் குமாரர் திருவவதரிக்க (ஆசார்யநிய மனதினுல்) 'எம்மையன் இராமாநுசன்' என்று திருநாமம் சாத்தியருளித் தாமும் ராமாநுசன் திருநாமம் நம்ப வல்லராய்ப் போராநிற்க;

ஒருநாள் ஒரு திருவாதிரை நக்ஷத்ரத்திலே பிள்ளையும் முதலிகளும் அமுது செய்தருளாநிற்க,

இன்றோ வெதிராச ரிவ்வுலகில் தோன்றியநாள்
இன்றோ கலியிருள் நீங்கும்நாள்

என்று பிள்ளை ஈடுபட்டருளி மேலே அருளிச்செய்யமாட்டாமல் இருக்க, அவ்வளவிலே நாயனுரும்,

—இன்றோதான்
வேதியர்கள் வாழ விரைமகிழோன் தான்வாழ
வாதியர்கள் வாழ்வடங்கும் நாள்.

என்று தலைக்கட்டியருள இதைக் கேட்ட பிள்ளை மிகவும் [3]ப்ரீதராய் அமுதுசெய்யா நிற்க மத்யே தளிகைப்ரஸாதம் ப்ரஸாதித்து மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளினுர்.

ஸ்வாமியின் ஆசார்ய நிஷ்டை

இப்படி சிஷ்யாசார்யக்ரமம் நடந்து செல்லுகிற காலத்திலே ஸ்ரீபராங்குச தாஸரான பெரியநம்பியை ஆச்ரயித்த ஏற்றம் எம்பெருமானுருக்கு உண்டானுப்போலே சடகோப தாஸரான பிள்ளையை ஆச்ரயித்த ஏற்றம் இவருக்கு முண்டாயிற்றென்று எல்லாரும் இவரை உடையவருடைய அவதார விசேஷம் என்று ஆதரித்துப் போந்தார்கள். இப்படி அவதாரவிசேஷமான இவர்

வடமா மலைமுதல் மாலனந் தன்புரி எல்லைமல்கி
திடமாக வாழும் திருவுடை மன்னரில் தேசுடையோன்
திடமான ஞான விரக்தி பரமிவை சேரநின்ற
சடகோப தாதர் குருகூர்வாழ் பிள்ளையைச் சேருநெஞ்சே.

என்றும்,

செந்தமிழ் வேதத் திருமலையாழ் வார்வாழி
குந்திநகர்க் கண்ணல் கொடைவாழி—உந்தியசீர்
வாழியவன் அமுதவாய் மொழிகேட் டப்பொருளில்
தாழுமற் றன்பர் திருத்தாள்.

என்றும், இத்தனியன்களை பிள்ளை விஷயத்திலே தாமும் அநுஸந்தித்தருளினுர்.

1. ப்ரேமை-பற்று, பக்தி, 2. அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்தவராய், 3. மகிழ்ந்தவராய்.

ஆசார்ய நியமனப்படி சபதம் பூண்டது

இப்படி மஹாப்ரபாவத்தையுடையரான பிள்ளை கைங்கர்ய ஸ்ரீயோடே நெடுங்காலம் வாழ்ந்தருளி, பின்பு [1]நித்ய விபூதியிலே நித்ய கைங்கர்ய நிரதராய் வாழ்கையில் நினைவாய் (சரீரவிமோசனத்தை) தம் [2]தேசிகரிடத்திலே அபேக்ஷித்துக்கொண்டேயிருக்க, அவ்வளவிலே திருமேனியிலே நோவுசாத்தி மிகவும் தளர்ந்து, பெரிய [3]க்லேசத்துடன் [4]முசித்து எழுந்தருளியிருக்க, "இது என்?" என்று நாயனார் தொடக்கமான முதலிகள் கேட்டருள, "காலம் கலிகாலமாகையாலே ஆழ்வார்கள் திவ்யஸூக்திகளான அருளிச் செயலிலே ருசிவிச்வாஸங்களை யுடையராய் இத்தை வளர்த்துப் போருவார் ஆரென்று மிகவும் க்லேசமாயிராநின்றது" என்ன, பின்பு நாயனாரும் திருவடிகளிலே ஸேவித்து, "அடியேன் அப்படியே செய்கிறேன்" என்ன, கேவலம் வார்த்தை போராதென்ன, நாயனாரும் திருவடிகளைத் தொட்டு [5]சபத பூர்வகமாக, அப்படியே செய்கிறேன் என்று அருளிச் செய்ய, பின்பு திருவுள்ளம் தேறி நாயனாரை யழைத்தருளி, "ஸம்ஸ்க்ருத சாஸ்த்ரங்களில் பல்காலும் கண்வையாமல் ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை ஒருக்கால் கேட்டு நமக்கும் எம்பெருமானுருக்கும் ப்ரியமாகத் திருவாய்மொழி முதலான அருளிச் செயலிலே [6]அநவரதம் பரிசீலனை பண்ணிக்கொண்டு பூர்வர்களைப்போலே பெருமாளுக்கு மங்களாசாஸன பரராய்க்கொண்டு கோயிலிலே நித்ய வாஸமாக எழுந்தருளி இரும்" என்று நியமித்தருளி, பின்னும் மற்றுமுண்டானவர்களை நாயனார் திருக்கைகளிலே காட்டிக்கொடுத்தருளி வைகாச பஹுள அஷ்டமியில் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

அநந்தரம் நாயனார் திருநகரியிலே தர்சனத்தை வளர்த்துக்கொண்டுபோகிற நல்லடிக் காலத்திலே, அழகியவரதர், சேனைமுதலியார் தொடக்கமானவர்கள் இவர் வைபவத்தைக் கேட்டுத் திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்தார்கள். அவர்களில் அழகியவரதர் அப்போதே ஸந்ந்யஸித்து ராமாநுஜஜீயர் என்னும் திருநாமத்தையுடையராய் நாயனாருக்கு "நிழலுமடிதாறுமானோம்" என்னும்படி [7]பாதரேகாஸமராய் வாழ்ந்து போந்தார்.

ஸ்ரீரங்கம் சேருகை

அநந்தரம் நாயனாரும் ஆசார்ய நியமனப்படி ஸ்ரீரங்கத்தில் நித்யவாஸத்தில் ருசியுடையவராய் நம்மாழ்வாரநுமதி பெற்று முதலிகளும் தாமுமாய் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரெழுந்தருளி, வடபெருங்கோயிலுடையான், பெரியாழ்வார், ஆண்டாள் இவர்களைத் தொழுது, பின்னர் அங்கிருந்து அழகர் கோயிலை அடைந்து திருமாலிருஞ்சோலை நின்றான் கனைகழல்களைக் கண்டு வணங்கித் தொழுது, அரங்கனென்னம்மானுக்கே காதல் செய்யும் தொண்டராய்க் கோயிலேறச் சென்று,

கங்கையிற் புனிதமாய காவிரியிலே நீராடி கேசவாதி த்வாதச நாமங்களையும் சாத்தியருளி திருவரங்கப் பெருநகரைத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, தம்மை எதிர்கொள்ளவந்த அணியரங்கன் திருமுற்றத்தடியார்களையும் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, அவர்களுடனே கூட உள்ளே புக்கு, திருச்சோலைகளையும், திருவீதிகளையும் மதில்களையும் கோபுரங்களையும் கண்டு களித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி தமக்கு ஆசார்யதுல்யரான கோயிலண்ணன் திருமாளி

---

1. பரமபதத்திற் சென்று எப்போதும் பகவானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்துகொண்டு வாழ விரும்பி, 2. ஆசார்யனிடத்தில், 3. மனக்கஷ்டத்துடன், 4. மெலிந்து, 5. சபதம் செய்து. 6. எப்பொழுதும், 7. திருவடிகளில் ரேகைபோல் எப்பொழுதும் பிரியாமல்; இந்த ராமாநுஜ ஜீயரே வானமாமலை மடத்தின் முதல் பீடாதிபதி; இவரே பொன்னடிக்கால் ஜீயர் என்னப்படுமவர்.

கைக்கு எழுந்தருளி, அவருடன் கோயிலதிபதியான திருமாலைதந்த பெருமாள் பட்டருடைய அநுமதி பெற்று அவரனுப்பிய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் சென்று முதலில் பொன்னரங்க மென்னில் மயலே பெருகுமிராமாநுசன் மன்னுமாமலர்த்தாளைக் கிட்டி ஸேவித்தருளி,

இவ்வுலகந் தன்னில் எதிராசர் கொண்டருளும்
எவ்வுருவும் யான்சென்று(இ)றைஞ்சினக்கால்—அவ்வுருவம்
எல்லாம் இனிதேலும் எழிலரங்கத் திருப்புப்போல்
நில்லாதென் நெஞ்சு நிறைந்து.

என்று அநுபவித்தருளி, பின்பு நம்மாழ்வாரை ஸேவித்தருளி, ஸ்ரீரங்கநாய்ச்சியாரையும் திருவடிதொழுது, உள்ளே புக்கு, ஸ்ரீ பலிபீடத்தருகே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, உள்ளில் திருச்சுற்றையும் பிரதக்ஷிணமாக வெழுந்தருளி, ப்ரணவாகார விமானத்தையும் ஸேனை முதலியாரையும் ஸேவித்தருளி அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்தில் எழுந்தருளி "ஆழி வண்ண! நின்னடியிணை யடைந்தேன் அணிபொழில் திருவரங்கத்தம்மானே!" என்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்துப் பெரிய திருவடியைத் திருவடி தொழுது த்வாரபாலகர்களநுமதியுடனே உள்ளே புகுந்து திருமணத்தூணருகே சென்று மாயோனை வாயார வாழ்த்தி, அமலனாதிபிரானில்படியே பாதாதிகேசாந்தமாக வநுபவித்தருளி, "படுத்தபைந்நாகணைப்பள்ளி கொண்டானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே" என்கிறபடியே திருப்பல்லாண்டை யநுஸந்தித்து மங்களாசாஸனம் பண்ணியருளி, ஸிம்ஹாஸனத்திலே நாய்ச்சிமாருடனே சேரவெழுந்தருளியிருக்கிற நம்பெருமாளை ஸேவித்து, "திருக்கையிலே பிடித்த திவ்யாயுதங்களும் வைத்து அஞ்சலென்ற கையும் கவித்த முடியும் முகமும் முறுவலும் ஆஸநபமத்திலே அழுத்திய திருவடிகளுமாய் நிற்கிற நிலையே நமக்குத் தஞ்சம்" என்று அநுஸந்தித்தருளி [1] அதனன் நிதியைக் கண்டாப்போலே பூர்வர்கள் தனமாயிருக்கிற ஸ்ரீநிதியான பெருமாளைக் கண்டு கொண்டு சிவந்த திருமுகமண்டலத்தையும் கஸ்தூரித்திருநாமத்தையும் வைத்தகண் வாங்காதே அநுபவித்துக்கொண்டுநிற்க, தந்தையும் தாயுமானவர் இவரைக் குளிரக் கடாக்ஷித்தருளி எம்பெருமானாரை விஷயீகரித்தாற்போலே இவரையும் விஷயீகரித்தருளத் தென்னரங்கர் சீரருளுக்கிலக்காகப்பெற்று, [2] அத்யந்தம் ப்ரீதராய் [3] பூர்வர்கள் எழுந்தருளியிருந்த திருமாளிகைகளைச் சென்று ஸேவித்து, பிள்ளைலோகாசார்யர் திருமாளிகை நோக்கி எழுந்தருளி,

வாழி யுலகாசிரியன் வாழிஅவன் மன்னுகுலம்
வாழி முடும்பையெனும் மாநகரம்—வாழி
மனம்சூழ்ந்த பேரின்ப மல்கு மிகநல்லார்
இனஞ்சூழ்ந் திருக்கு மிருப்பு.

என்றும்,

மணவாளன் மாறன் மனமுரைத்தான் வாழி
மணவாளன் மன்னு குலம்வாழி—மணவாளன்
வாழி முடும்பைநகர் வாழி வடவீதிதான்
வாழிஅவன் உரைசெய்த நூல்.

என்று அநுஸந்தித்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'ரஹஸ்யம் விளைந்த மண்ணன்றோ' என்று மிகவும் ஆதரித்தருளி, (இப்படி) கோயிலிலே எழுந்தருளியிருந்தார். அக்காலத்தில்

---

1. தனமில்லாதவன், 2. மிகவும் மகிழ்ந்து, 3. பூர்வாசாரியர்கள்—முன்பு வாழ்ந்த பெரியோர்.

அங்குண்டான ரஹஸ்ய ப்ரபந்தங்களை எல்லாம் திருக்கண்சாத்தி ஜீர்ணோத்தாரணம் பண்ணியருளி அவற்றை ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டிருக்க, திருவேங்கட மென்று ப்ரஸித்தமான

திருமலை சென்று அப்பனை ஸேவித்தது

வடமாமலை முதலான வடதிசையிலுண்டான திருப்பதிகளைத் திருவடி தொழுகையிலே மிகவுந் திருவுள்ளத்தையுடையராய், பெருமாள் ஸன்னிதியிலே சென்று ஸேவித்து விடைகொண்டு, அப்போதே புறப்பட்டருளி, முப்போதும் வானவரேத்தும் முனிவர்கள் வெள்ளறையிலே சென்றுபுக்கு, பங்கயச்செல்வியார் புருஷகாரமாகச் செந்தாமரைக் கண்ணனை ஸேவித்து, "பூங்கோவலூர் தொழுதும்போது நெஞ்சே" என்று திருக்கோவலூர் சென்று முதலாழ்வார்களையும் ஆயனையும் மங்களாசாஸனம் பண்ணியருளி, திருவேங்கடம் போவான் வழிகொண்டு எழுந்தருளுகையில் நீள்சோலை வண்பூங்கடிகையில் தக்கானையும், கடிகைத்தடங்குன்றில் அக்காரக்கனியையும் மங்களாசாஸனம் பண்ணிப் புறப்பட்டருளினார்.

இனித் திருமலையில் வ்ர்த்தாந்தம்: திருப்புரட்டாசி முதல் திருநாள் ராத்ரி பெரிய கேள்வி ஜீயர் ஸ்வப்நம்:— ஆழ்வார்தீர்த்தத்திற்கருகில் திருமலையாழ்வார்[1] மேல் கோடி தொடங்கி கிழக்கு முடிமட்டும் ஸ்த்தூலமாய் அதிதீர்க்கமாய்[2] இருக்கிற திருமேனியுடையராய் மேற்கே திருமுடியும் கிழக்கே திருவடிகளுமாய்த் தென்திசை நோக்கிக்கொண்டு ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் கண்வளர்ந்தருளுகிறதாகவும் ஒரு ஜீயர் திருவடி பார்ச்வத்திலே நிற்கிறதாகவும் கண்டு, அங்குப் போவார் வருவாரை "இவரார்?" என்று கேட்டதற்கு "இவர் முப்பத்தாறுயிரப் பெருக்கரான அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார், அவர் பொன்னடிக் கால் ஜீயர்" என்று சொல்ல, கண்விழித்துப் பிறகு பெருமாள் புறப்பாட்டின்போது இந்த ஸ்வப்நத்தை அங்கு ஸ்வாமிகளுக்கறிவிக்க; அங்கு தேசாந்தரத்திலிருந்து வந்த பெரியோர் சிலர் கோயில் நாயனாரும் அவர் ப்ரியசிஷ்யரான வானமாலை ஜீயரும் திருநாளுக்கெழுந்தருளுவதாகத் தெரிவிக்க, "இந்த விசை திருநாளுக்கு மஹாதிசய முண்டாயிற்று" என்று அனைவரும் போர வுகந்து எதிர்பார்த்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தனர்.

நாயனாரும் பயணகதியிலே யெழுந்தருளித் திருமலையாழ்வாரைக் கண்டருளி வைத்த கண் வாங்காதே அநுபவித்துக்கொண்டு சென்று ஸ்வர்ணமுகியில்நீராடி கோவிந்தராஜனைத் திருவடி தொழுது பின்பு திருமலையடிவாரத்திலே அழகியசிங்கரைத் தொழுது, ஏறியருளி பரிஷைத்திருவேங்கடமுடையானைத்தொழுது, கார்ப்பூரக்காலிலே தீர்த்தஸ்வீகாரம் செய்தருளி, காட்டழகிய சிங்கரைத் தொழுது மாம்பழவெம்பெருமானாரைத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து விச்ரமித்துப் புறப்பட்டருள; இச்செய்தி கேட்டுப் பெரிய கேள்வி ஜீயர் பெருமாள் பரிகரத்துடனே வந்து எதிர்கொள்ள, அவர்களுடன் மொண்ணைத்திருக்கோபுரத்தருகே திவ்ய விமானத்தையும் திருநாராயண கிரியையும் கண்டுகளித்துத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து உள்ளே புக்கு அவாவறச்சூழ்ந்தான் திருவாசலிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி, ஸ்வாமி புஷ்கரிணியில் நீராடி, வேங்கடவராஹத்தை திருவடி தொழுது, பின்பு உள்ளே யெழுந்தருளி அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்தையும் ஸ்ரீ பலிபீடத்தையும், செண்பகத் திருவாசலையும் அத்தாணிப்புளியையும் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துச் செண்பகச்சுற்று ப்ரதக்ஷிணமாக வெழுந்தருளிச் சாலை வாசலாலே யுள்ளேபுக்கு, தேவப்பெருமாளெழுந்தருளியிருந்த பொன்விஞ்சு பெருமாள் கோவிலையும், அழகப்பிரானாரையும், திவ்யவிமானத்தையும், திருமடைப்பள்ளி நாய்ச்சியாரையும், தசாவதாரங்களையும், யாக மண்டபத்தில் மலைகுனிய

1. திருவேங்கடமலை, 2. மிகவும் பருத்த தாயும் நீண்டதாயும் உள்ள திருமேனி.

நின்ற பெருமாளையும், ஸேனைமுதலியாரையும் அடைவே ஸேவித்துக்கொண்டுவந்து எம்பெருமானாரைத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, அழகியசிங்கரையும், பெரியதிருவடி நாயனாரையும் தொழுது, உண்டியிலே திருமுன் காணிக்கையும் ஸமர்ப்பித்து, த்வாரபாலகரநுமதி கொண்டு உள்ளே புக்கு, சக்ரவர்த்தித் திருமகனாரையும் தொழுது, குலசேகரன் படியருகே சென்று எழில்கொள் சோதியான திருவேங்கடத்தெந்தையை அநுபவித்து நிற்க, அப்பனும் தீர்த்தப்ரஸாதமும் திருமாலையும் சடகோபனும் ப்ராஸாதிகப்பெற்று க்ருதார்த்தராய் ;

அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு உலகேத்துமாழியான் அத்தியூரேற எழுந்தருளிப் பேரருளானை மங்களாசாஸனம் பண்ணி, திருவெஃகா முதலான திருப்பதிகளையும் திருவடி தொழுது ;

ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் எம்பெருமானாரைத் தொழுது பெருமாள் கோவிலில் ஸ்ரீ பாஷ்யம் ஸேவித்தது

அநந்தரம் ஸ்ரீபெரும்பூதூரேற வெழுந்தருளி ஊரருகே நின்று,

இதுவோ பெரும்பூதூர்? இங்கே பிறந்தோ
எதிராசர் எம்மிடரைத் தீர்த்தார்?—இதுவோதான்
தேங்கும் பொருநல் திருநகரிக் கொப்பான
ஓங்கு புகழுடைய வூர்?

என்று ஊரை யநுபவித்து, ஊரிலே ப்ரவேசித்தருளி,

எந்தை எதிராசர் எம்மை எடுத்தளிக்க

வந்தபெரும் பூதூரில் வந்தோமோ—சிந்தை
மருளோ? தெருளோ? மகிழ்(மாலை) மார்பன்
அருளோ? இப்பேற்றுக் கடி.

என்று [1] ப்ராப்ய் கௌரவத்தை அநுஸந்தித்து வித்தராய் ; உள்ளே புக்கு, "[2] ஆண்டுகள் நாள் திங்களாய்...இரமாநுசனைப் பொருந்தினமே" என்று ஸேவித்து ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்கு அநுமதி கொண்டு, அநந்தரம் கோயிலிலே எழுந்தருளியிருக்க, ராத்ரி ஸ்வப்னத்திலே எம்பெருமானார் எழுந்தருளி ஸ்ரீபாஷ்ய ஸ்ரீகோசத்தை ஸாதித்து, "நாமே உமக்குப் பெருமாள் கோவிலிலே ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸாதிக்கிறோம்; கிடாம்பி நாயனார் பாடேறச் செல்லும் ; நமக்கும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளைக்கும் ப்ரியமாக வாசித்துப் பின்பு அருளிச்செயல் வ்யாக்யானங்களையே பஹுமுகமாக ப்ரவர்த்திப்பியும்" என்று அருளிச் செய்கையாலே [3] ராமாநுஜயதிபணித ஸ்ரீபாஷ்யார்த்த ச்ரவணத்திலே ச்ரத்தையுடையராய் மீண்டும் பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளி, அங்கே கிடாம்பியாச்சான் திருவம்சரான கிடாம்பி நாயனாரை ஸேவித்து அங்கே ஸ்ரீபாஷ்யம் [4] ச்ரவித்தருளாநிற்க ; கிடாம்பி நாயனாரும் இவருடைய [5] வாசக தாடியையும், [6] க்ரஹணதாரண வாக்வ்யவஹார சாதுர்யத்தையும், தர்க்கசப்த மீமாம்ஸைகளிலே பூர்ண ஞானத்தையும், இவரிடத்தில் ஸகல சாஸ்த்ரங்களும் [6] ஒருமிடறு செய்திருப்பதையும், இவர் பலகாலும் ஈடு முப்பத்தாறாயிரப் படியை உருச்சொல்லிக்கொண்டு போருகிறத்தையும் கண்டு, [7] அதித்வரையுடனே

---

1. *அடைந்த இடத்தின் பெருமையை எண்ணி அதிசயித்து.* 2. *இராமாநுச நூற்றந்தாதி—31,* 3. *இராமாநுஜமுநி அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யத்தைக் கேட்டறிவதிலே,* 4. *கேட்டுக்கொண்டிருக்க* 5. *பேச்சுத்திறமை,* 6. *கேட்டதைப் புரிந்துகொள்ளுதல், மனத்தில் பதிய வைத்தல், எடுத்துரைத்தல் முதலியவற்றில் வல்லமை ஒன்ற சேர்ந்து,* 7. *மிகவும் வேகமாக.*

ஸ்ரீபாஷ்யம் நடத்திக்கொண்டு போர ; ஒரு நாள் ஏகாந்தத்திலே, “முப்பத்தாறுயிரப்பெருக்கர் என்று உமக்குத் திருநாமம் சாத்தினது வெறுமனன்று ; இந்த புத்திஸாமர்த்யம் எங்கும் கண்டதன்று ; தேவரீர் அவதார விசேஷமென்று நிச்சயமாக அறிந்தேன். எனக்கு அதை ஒளிக்காமல் உள்ளபடி காட்டவேண்டும்” என்று அருளிச்செய்ய, (நாயனாரும்) “ஆசார்யரா யிருக்கிற தேவரீருக்கு ஒளிக்க ஒண்ணாது ; பெரிய பெருமாளுடைய ரஹஸ்ய நியோகத்தை ஒருவருமறிய வேண்டா” என்று விண்ணப்பம் செய்துகொண்டு [1] அஹிபதி நிஜா காரத்தைக் காட்டக் கண்டருளி பீதியுக்தராய் இத்தை [2] உபஸம்ஹரிக்க வேணுமென்று அபேக்ஷிக்க உபஸம்ஹரித்து எப்போதும் போலே நாயனாரெழுந்தருளியிருக்கக் கண்டு விசேஷ ப்ரதிபத்தியுடனே [3] அத்யாதரம் பண்ணிக் கொண்டு உகப்புடனே ஸ்ரீபாஷ்யம் நிறைவேற்றி, ‘செந்தமிழும் வடகலையும் திகழ்ந்த நாவர்’ என்கிறபடியே உபய வேதாந்தா சார்யராய் அங்கே சில நாளெழுந்தருளியிருந்து ;

அநந்தரம், திருவரங்கப் பெருநகருள் ப்ரவேசித்துப் பெருமாளை ஸேவித்தருள, பெருமாளும் போர உகந்தருளி, அங்கே எழுந்தருளியிருக்கும்படி நியமித்தருள அதன்படியே இருவரும் எழுந்தருளியிருந்தார்.

உத்தமாச்ரமஸ்வீகாரம்

அக்காலத்திலே பெரிய பெருமாளுடைய ஸேவைக்கு விருத்தமான [4] ஆசௌச விசேஷத்தைத் தெற்கிலிருந்து சிலர் வந்து விண்ணப்பம் செய்யக் கேட்டருளி (பெருமாள் ஸேவையை இழந்திருப்பது [5] அத்யந்தம் துஸ்ஸஹமாய்) அப்போதே தமக்கு [6] ஸப்ரஹ்மசாரியான சடகோபஜீயர் ஸந்நிதியிலே [7] ஸர்வஸங்க பரித்யாக பூர்வகமாக ஸந்யஸித்தருளி, த்ரிதண்ட காஷாயங்களை அவர் திருக்கைகளாலே ஸாதிக்க தரித்தருளி [8] துரீயா ச்ரமத்தையடைந்து, அதற்கநுகுணமாக சடகோபஜீயர் என்று [9] பிள்ளை திருநாமத்தையுடையராய் பற்றிலார் பற்ற நின்ற [10] பெருமாள் திருமுன்பே எழுந்தருளி ஸேவித்து மங்களாசாஸனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க, பெருமாளும் இவரை ஆதரித்தருளி, “நம்முடைய திருநாமமான முந்தின [11] நாமத்தையே முடிய நடத்தவேணும் உமக்குப் பல்லவராயன் மடத்தை ப்ரஸாதிக்கிறோம் ; [12] யாவச்சரீரபாதம் எம்பெருமானாரைப் போலே இங்கே இரும்” என்று நியமித்தருளி, (முன்பு ஆட்கொண்ட வில்லிஜீயர் மட மாயிருந்தது பின்பு பல்லவராயன் அதிவிலக்ஷணமாக ஸ்ரீராமாநுஜகூடம் நடத்தினதாயு மிருந்த மடத்தையும், ஜீயர் திருவாராதனமான [13] என்னைத் தீமனம் கெடுத்தாரையும் ப்ரஸாதித்து) “நம்முடைய அழகிய மணவாள ஜீயரை மடத்திலே விட்டு வாருங்கோள்” என்று உத்தமநம்பி முதலான அனைத்துப் பரிகரத்தையும் இவர் பின்னே அநுப்பியருளினார். பின்பு மடமெங்கும் செப்பமிடுவித்து [14] திருமலையாழ்வாரையும் உண்டாக்கி, ரஹஸ்யம்

---

1. ஆதிசேஷனை தம் உண்மை ஸ்வரூபத்தை, 2. குறுக்கிக்கொள்ள ; மறைத்துக் கொள்ள, 3. மிகவும் அன்பு பண்ணி, 4. உறவினருடைய குடும்பங்களில் பிறப்பு, இறப்பு இவைகளால் ஏற்படும் தீட்டு, 5. மிகவும் பொறுக்க ஒண்ணாததாய், 6. தம்முடன் வித்யைகள் கற்ற, 7. எல்லாவிதமான பற்றுக்களையும் துறத்தல், 8. ஸந்யாஸ ஆச்ரமம், துறவு, 9. சடகோபதாஸர் என்று திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின் பெயர், 10. அழகியமணவாளனை ரங்கநாதன், 11. அழகியமணவாளன், 12. சரீரஸம்பந்தமுள்ள அளவும்—உயிருள்ள வளவும், 13. திருவாரதன எம்பெருமான் பெயர், 14. தம் ஆசார்யர் பெயரையுடைய காலக்ஷேப கூடத்தை அமைத்து.

விளைந்த மண்ணாலே தாம் எழுந்தருளியிருக்கிற இடத்திற்கு மண்காப்பு சாத்துவித்து அவ்விடத்தை குருகுல வாஸமாக எண்ணி அங்கே இனிதமர்ந்தருளியிருந்து, பிள்ளை, நம்மாழ்வார் திருநாமத்தாலே விளங்கியருளினாப்போலே தாமும் நம்பெருமாள் திரு நாமத்தாலே மிகவும் விளங்கியருளினார்.

இப்படித் திசைவிளக்காய் நிற்கிற திருவரங்கத்திலே திக்குற்ற கீர்த்தி இராமானுசனைப் போலிருக்கக்கண்டும், தேசிகஸ்ரீயாலும் மிகவும் விளங்கா நிற்கிறதை தேசாந்தரஸ்தரெல்லாரும் கேட்டுவந்து [1] அஸங்க்யாதராய் ஆச்ரயிக்க, அவர்களையும் க்ர்பை பண்ணியருளி திருமாலடியார்கள் என்று நிருபகமாம்படி அத்தலைக்கு ஆளாக்கியருள அவர்களும் [2] "அபகதமதமாநை:" இத்தியாதிப்படி வரவரமுனிப்ருத்யரென்று அங்குத்தைக்கு அந்தரங்கராய்த் திருவடிகளிலே நித்யஸேவை பண்ணிக்கொண்டு அவர் ப்ரஸாதித்தருளுகிற பகவத்விஷயங்களையும் கேட்டுக்கொண்டு ஆசார்யாபிமானத்திலே ஒதுங்கி அநுகூலராயிருக்க;

கந்தாடையண்ணன் ஜீயரிடம் ஆச்ரயித்தது

அந்த நாளிலே பரமஸாத்விகராய் திருமஞ்சனம் அப்பா என்றழைக்கபடுமவராய் பெருமாள் ஸந்நிதியில் [3] அநந்யப்ரயோஜநராய் கைங்கர்யம் பண்ணிப்போருகிற ஒருவர் தினமும் திருக்காவேரியில் ஜீயர் நீராடியருளுகிற ஸ்தானத்துக்குக் கீழே, அந்த ப்ரவாஹ தீர்த்தத்தில் தப்பாமல் நீராடிக்கொண்டு போர, அவருக்கு ஜ்ஞாநோதயமாய் ஜீயர் திருவடிகளிலே [4] நிரவதிக ப்ராவண்யமுண்டாய் ஆச்ரயித்து க்ருதார்த்தரானார். ஒருநாள் ஜீயர் நீராட எழுந்தருளுகிறபோது மிகவும் மழை பெய்ததினால் ஒரு வைஷ்ணவருடைய க்ர்ஹத்தின் வாசல் திண்ணையில் எழுந்தருள, அந்த க்ருஹயஜமானையும் ஜீயருடைய திருவடி நிலைகளை ஈரத்துடனே சிரஸ்ஸில் தரித்துப் பிறகு தலைப்பாலே ஒத்தி மீண்டும் ஜீயர் திருமுன்பே எழுந்தருளப்பண்ணி ஸேவித்திருக்க, ஜீயரும் இவரை விசாரித்தருள, அந்த அம்மை, "நான் திருமஞ்சனம் அப்பாவுடைய பெண் ஆச்சி, இந்த க்ருஹம் அவருடைய மணவாளப் பிள்ளையான கந்தாடை அய்யங்கார் க்ருஹம்" என்று விண்ணப்பம் செய்ய, ஜீயரும் மகிழ்ந்து, மழை விட்டவாறே திருக்காவேரிக் கெழுந்தருளினார். திருவடிநிலைகளின் தீர்த்தஸம்பந்தத்தினால் ஜீயரிடம் ப்ராவண்யம் ஏற்பட்டு ஆச்சியும் ஜீயரிடம் ஆச்ரயிக்க வேணுமென்று தம் தகப்பனாரிடம் மிகவும் வேண்டிக்கொள்ள, அவர் புருஷகாரமாய் ஆச்ரயித்து, தம் குமாரர்களுக்கும், அஹமுடையாருக்கும் இதுவிஷயம் தெரியாதபடி தம் பிறந்தகத்திலேயே சில காலம் வாழ்ந்திருந்தார்.

பின்பொருநாள் கந்தாடையண்ணன் திருத்தகப்பனார் தேவராஜ தோழப்பருடைய [5] தீர்த்தம் வர சிற்றண்ணா தேவியாரான ஆச்சியாரைத் தளிகை பண்ண அழைக்க, இவரும் அப்படியே பண்ணி, பெருமாளமுது செய்தருளி, முந்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் அமுது செய்தருளி, இஷ்ட பங்க்தியும் அண்ணன் தொடக்கமானாரும் அமுது செய்தருளினர். அன்றிரவு அண்ணன் கண்ட ஸ்வப்ந ப்ரகாரம்: ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் மெத்தையினின்றும் ஏணிவழியாலே இறங்கி வந்து பெரிய கசையாலே தம்மை யடிக்க, கசையும் துணிக்கை துணிக்கையாக அறுந்துபோக, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் அண்ணனைப் பிடித்து மெத்தைக்கு

1. எண்ணற்றவராய், 2. ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணம் என்ற தனி வ்யாஸம் காண்க. 3. கைங்கர்யம் தவிர வேறு பலன் ஒன்றையும் விரும்பாமல், 4. மட்டற்ற அன்பு, 5. விண்ணுலகம் எய்தின நாள்.

இழுத்துக்கொண்டுபோக அங்கே எழுந்தருளியிருந்த ஜீயர் அண்ணனைக் கோபத்துடன் அடிக்க, அவர் கையில் கசையும் துணிக்கையானவாறே அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஜீயரை அண்ணன் விஷயத்தில் திருவுள்ளமிரங்கி க்ருபை பண்ணும்படி ஸவிநயமாக ப்ரார்த்திக்க, ஜீயரும் இரங்கியருளி அண்ணனைத் தம் திருக்கைகளாலே திருமேனியெங்கும் தடவியருளி, "நீயும் உத்தமநம்பியும் போர அபசாரப்பட்டீர்களே, நாம் பாஷ்யகாரர், இவர் முதலியாண்டான்; நாமே திருவனந்தாழ்வான்; நாமே வரவரமுனி; ஜீயர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்கோள்! என்று விட, அண்ணனும் கண்விழித்து இது ஒரு ஸ்வப்நம் இருந்தபடியென்" என்று இதையே மீண்டும் மீண்டும் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்து திருத்தம்பிமார்களுக்கும் அருளிச்செய்தார்.

அநந்தரம் தம்பிமாரும் தாமுமாக ஆச்சியார்பாடே சென்று அவருக்கு ஸ்வப்நவ்ருத்தாந்தை யருளிச்செய்ய, அவரும் தாமும் தம் திருத்தமப்பனும் ஆச்ரயித்தபடியையும் ஜீயருடைய ப்ராபவத்தையும் இவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்லக் கேட்டு ஹ்ருஷ்டராயினர்.

அண்ணனும் தாம் கண்ட ஸ்வப்நத்தைத் தம் ஸம்பந்திகளான கந்தாடை ஐயங்கார்களுக்கறிவிக்க, அவர்களும் இந்தப்ரகாரமே ஸ்வப்நம் கண்டிருக்கையாலே எல்லாருமாக ஜீயரிடத்தில் ஆச்ரயிக்க, இவர்களில் ஆச்சியார் குமாரரான அப்பாச்சியாரண்ணாவையும், அவர் தம்பியான தாசரதி அப்பையையும் தமக்கு முதலியாண்டான் திருவம்சத்திலேற்பட்ட ஸம்பந்தமம் தம் ப்ராணஸுஹ்ருத்தான வானமாமலை ராமாநுஜஜீயருக்கு மேற்படவேண்டுமென்று அவரிடம் ஆச்ரயிப்பித்தார்.

மீண்டும் திருநகரி எழுந்தருளல்

பின்பு ஜீயர் தமக்குப் பிறந்தகமான திருநகரியிலே எழுந்தருளி ஆழ்வாரைத் திருவடி தொழவேணுமென்று திருவுள்ளமாய் நம்பெருமாளிடம் விடைகொண்டு, பிள்ளை திருவவதார ஸ்த்தலமான குந்தீநகரத்திலே [1] த்ரிராத்ரமெழுந்தருளியிருந்து,

சித்தம் திருமால்மேல் வைத்தருளும் சீர்மன்னர்
நத்த மிதுகாணு நாந்தொழில்—முத்தராய்
போனாரே யாகிலும் பூங்கமலத் தாள்கடனைத்
தாமார வைத்தார் தலம்

என்று அநுஸந்தித்துப் புறப்பட்டருளி, வழியிலுண்டான திருப்பதிகளை யெல்லாம் திருவடி தொழுது, திருநகரி சென்று கிட்டித் திருச்சங்கணித்துறையிலே நீராடி,

புக்ககத்தி னின்றும் பிறந்தகத்தில் போந்ததுபோல்
தக்கபுகழ்த் தென்னரங்கம் தன்னின்றும்—மிக்கபுகழ்
மாறன் திருநகரி வந்தோம் அரங்கன்தன்
பேறன்றோ? நெஞ்சே! இப் பேறு.

என்றநுஸந்தித்துக்கொண்டு எழுந்தருள, திருக்குருகூரிலுண்டான ஸத்துக்களெல்லாரும் குழாங்குழாமாக வந்து திருவடிகளிலே ஸேவிக்க, அவர்களையும் க்ருபை பண்ணியருளி, அவர்களுடனே கூட வெழுந்தருளி, ப்ரதமம் எம்பெருமானாரை ஸேவித்தருளி, பிள்ளை திருமாளிகையேற எழுந்தருளி மங்களாசாஸனம் செய்தருளி, ஆழ்வாரையும், அவருகந்த

---

1. *மூன்று இரவுகள்.*

விஷயமான பொலிந்துநின்ற பிரானையும் மங்களாசாஸனம் பண்ணி (மடம் சேர்ந்து) அங்கே எழுந்தருளியிருந்தார்.

(அக்காலத்திலே) ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திற்குப் பொருள் அருளிச்செய்யும்போது "ஜ்ஞாநசதுர்த்திகளின் மேலேயிறே ஆநந்த ஷஷ்டிக்குதயம்" என்கிற வாக்யத்திற்கு அர்த்தம் ஸ்வரஸமாக வாகாமையாலே, திருநாராயண புரத்தாயி பக்கலிலே இவ்வர்த்தம் கேட்கவேணும் என்னும் பேராசையோடே ஆழ்வாருக்கு விண்ணப்பம் செய்து அவரநுமதி கொண்டு திருநாராயணபுரத்துக்குப் புறபட்டெழுந்தருளா நிற்க, ஆயியும் ஜீயருடைய ப்ரபாவம் கேட்டு இவரை ஸேவிப்பதற்காகத் திருநகரிக்கு ஆஸந்நராக [1] மார்க்கமத்யே வந்து ஸங்கதராக அவரைக் கண்டு, "எண்ணின பலம் எதிரே வரப்பெற்றதே" என்று பெரிய ப்ரீதியோடே தீர்க்கப்ரணமம் பண்ணி நிற்க, இருவரும் அந்யோந்யம் வந்தனபரராய் குசலப்ரச்னம் பண்ணி, அநந்தரம் திருக்குருகூரேற எழுந்தருளி ஆயிபக்கலிலே ஆசார்ய ஹ்ருதய ரஹஸ்யார்த்தங்களை எல்லாம் கேட்டருளி, அவர் விஷயமாக ஒரு தனியனருளிச் செய்தருள,

ஆயி தமக்கு அதில் அந்வயமற்றபடி தோற்ற,

பூதூரில் வந்துதித்த புண்ணியனோ பூங்கமழும்
தாதாரு மகிழ்மார்பன் தானிவனோ—தூதூர
வந்த நெடுமாலோ மணவாள மாமுனிவன்
எந்தைஇவர் மூவரிலும் யார்?

என்றருளிச்செய்து ஜீயரை அவதார விசேஷமென்று ஆதரித்துக்கொண்டு (அங்கே சில காலமெழுந்தருளியிருந்து மீண்டும் திருநாராயணபுரத்துக் கெழுந்தருளினர்.)

அவதார ரஹஸ்ய ப்ரகடனம்

இப்படி ஞான [2] ஸம்ர்த்தியுடனே பெரிய ஜீயர் திருநகரியிலே வாழ்ந்தருளுங் காலத்திலே இத்தைக் கண்டு ஸஹிக்கமாட்டாத சில [3] அஸூயாளுக்கள் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய் மஹாபாபிகளாய்க்கொண்டு கூரை மேய்ச்சலாயிருக்கிற மடத்திலே ஜீயரெழுந்தருளியிருக்க அர்த்தராத்ரியிலே [4] அக்நிப்ரக்ஷேபணம் பண்ண, அத்தசையிலே ஜீயர் தம்முடைய ப்ரபாவத்தாலே அவ்வழல் தட்டாதபடி [5] சேஷாக்ருதியாய்க்கொண்டு, மடம் வேகிறபடியைக் கண்டு [6] விஷண்ணராய் சோகார்த்தராய் இருக்கிற முதலிகள் திரளிலே வந்து புகுந்து நிற்க, இந்த அத்புதத்தை முதலிகளெல்லாரும் கண்டு மிகவும் ஸந்துஷ்டராயிருந்தார்கள்.

அநந்தரம் அத்தேசாதிபதி மூலம் ஆழ்வாருக்குத் திருமண்டபங்கள் முதலான அனேக கைங்கர்யங்களையும் பண்ணி, திருக்குறுங்குடி நம்பிக்கும் அனைத்தழகும் கண்டருளப்பண்ணி,

பிறந்தகத்தில் சீராட்டுப் பெற்றாலும் தன்னைச்
சிறந்துகக்கும் சீர்க்கணவன் தன்னை—மறந்திருக்கப்
போமோ மணவாளர் பொன்னடியை விட்டிருக்க
லாமோ கல்வியறிந் தால்.

என்றநுஸந்தித்துக் கோயிலேறப் புறப்பட்டெழுந்தருளினர்.

---

1. நடுவழியில், 2. நிறைவு; நிறைந்த அறிவு, 3. அஸூயையுடையவர் 4. நெருப்பையிட, 5. ஆதிசேஷ ரூபமாய், 6. மிகவும் துக்கமடைந்து.

ஜீயர் கோயிலிலே வாழ்ந்தருளுகையிலே ஒரு நாள், பெருமாளை மங்களாசாஸனம் பண்ண எழுந்தருளின அளவிலே ஏகாந்த ஸேவையாய்த் திருத்திரை பரிமாறி திருவாராதனம் கொண்டருளா நிற்க, இவரும் உள்ளே சென்று திருவடிதொழுது நிற்க, அவ்வளவிலே திருவாலவட்டம் ஸேவித்துக்கொண்டிருந்த உத்தம நம்பியும் வெள்ளிப்பனிமலைக் குட்டரான ஜீயருடைய [1] "க்ஷீரஸங்காத கௌரம்" என்று பாலின் நீர்மைபோலிருக்கிற விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தைக் கண்டு பாபவாஸனையாலே [2] அந்யதா சங்கைபண்ணி, ஜீயரை "நெடும்போதிருக்கவேண்டா" என்ன; இவரும் அபிப்ராயமறிந்து "மஹாப்ரஸாதம்" என்று புறப்பட்டு மடமேற எழுந்தருளினர். அவ்வளவிலே திருவால வட்டம் ஸேவித்துக் கொண்டிருந்த உத்தம நம்பியும் தூங்கிப் பலகணிக்கதவிலே சாய்ந்திருக்க, பெரியபெருமாள் இவர் கனவில் வந்து அணிவிளங்குமுயர் வெள்ளையணையான திருவனந்தாழ்வானைத் தொட்டுக் காட்டி, "இவர் கிடீர், ஜீயராக வந்தவதரித்தருளினர், அவருடைய நிறம் வெளுப்பு, விச்வஸித்திரும்" என்றருளிச்செய்ய, அவரும் அத்யந்தம் பீதராய் அப்போதே வந்து ஜீயர் திருவடிகளை ஸேவித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பம் செய்து க்ஷாபணம் பண்ணிக்கொண்டு திருவடிகளுக்கு அந்தரங்கராய்ப்போந்தார்.

அநந்தரம் ஸாத்விகைகளில் சடகோபக்கொற்றி (என்று) திருவடிகளுக்கு அந்தரங் கையாயிருப்பாளொரு அம்மையார் ஒரு நாள் திருவோலக்கம் கலைந்தவநந்தரம் மத்யாஹ் நத்திலே திருமலையாழ்வாரிலே ஜீயரை ஏகாந்தமாக ஸேவித்துக்கொண்டிருக்க, அப்போது அனேக பணமண்டலங்களையுடைய திருவநந்தாழ்வானாக ஸேவை ஸாதிக்கக் கண்டு திடுக் குற்றிருக்க, ஜீயர் அத்தைக் கண்டு சிரித்தருளி, "நடந்தபடி என்?" என்று கேட்டருள, அவள் அப்போது தான் ஸேவித்தபடியை விண்ணப்பம் செய்ய, "ஆகில் இதை ஒருவர்க்கும் சொல்லாதேகொள்" என்று அருளிச்செய்தார். இப்படி ஜீயர் அவதார விசேஷமென்று எல்லாருக்கும் ப்ரஸித்தம்.

எறும்பி அப்பா ஜீயரை ஆச்ரயித்தது

இப்படி இருக்கிற காலத்திலே ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் கோயிலிலிருந்து திருமலைக்கு எழுந்தருளுகிறவர், திருக்கடிகைக்கு அருகிலுள்ள எறும்பி என்னும் க்ராமத்தின் வழியே செல்ல, அவரை அங்கு மஹாவித்வானாய் ஞானநுஷ்டானபூர்ணராய், தேவராஜர் என்ற பெயரையுடையவராய், அப்பா என்று அழைக்கப்படுமவர் ஸத்கரித்தருளி, கோவில் வ்ருத்தாந்தங்களை யெல்லாம் விசாரித்தருள, கோயில் ஸ்ரீவைஷ்ணவரும், கந்தாடை அண்ணன் முதலான கந்தாடை ஐயங்கார்களும், மற்றும் பலரும் ஜீயரிடம் ஆச்ரயித் ததையும் ஜீயருடைய வைபவாதிசயங்களையும் விண்ணபம் செய்தார். அப்பாவும் அந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவரைத் திருமலையினின்றும் திரும்புப்போது எறும்பிக்கு மீண்டும் எழுந்தருளச் சொல்லி, அவருடன் தாமும் கோயிலேறச் சென்று தமது ஆப்தபந்துவான கந்தாடை யண்ணன் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளியிருந்து அவருடனே ஜீயர் காலக்ஷேப கோஷ்டிக் கெழுந்தருளி, ஜீயர் "உயர்வறவுயநல" ப்ரவேசத்தை உபந்யஸிக்கக் கேட்டு மிகவும் ப்ரீதரா யிருந்தும் ஆச்ரயணருசியில்லாமல் ஊரே திரும்பினர். மறுநாள் தம் திருவாராதனமான சக்ரவர்த்தித் திருமகனைத் திருவடி விளக்குவதாக கோவிலாழ்வாரைத் திருக்காப்பு நீக்கப் புக, எவ்வளவு முயன்றும் கோவிலாழ்வாரைத் திறக்க இயலவில்லை. அப்பாவும் மிகவும் துக்கிதராய் அமுது செய்யாமலே கண்வளர்ந்தருள, அவ்வளவில் திருவாராதனமான சக்ரவர்த்தித்

1. பாலின் வெண்மை, 2. வேறு விதமாக ஸந்தேஹம்கொண்டு.

திருமகன் அப்பாவின் ஸ்வப்நத்திலே, "நீர் சேஷாவதாரமான ஜீயர் திருவடிகளிலே அபசாரப் பட்டுவந்தீர்; ஜீயர் திருவடியிலாச்ரயித்து, அபராதக்ஷாபணம் பண்ணிக்கொண்டு வந்தா லன்றி உம்மையால் நாம் திருவாராதனம் கொள்ளக்கடவோமல்லோம்" என்று நியமித் தருள, அப்பாவும் அப்போதே கோயிலேறச் சென்று ஜீயரை ஆச்ரயித்து, அவர்க்கந்தரங் கராய் வாழ்ந்தார். இந்த வ்ருத்தாந்தங்களைக் கொண்டு,

சேஷ: ஸ்ரீமாநஜநிஸ புநஸ் ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகீ
போகீ பூத்வா ததநுபகவாந் ராகவஸ்யாநுஜந்மா।
பூத்வா பூயோ வரவரமுநி: பூயஸாபாஸ்மாநோ
ரக்ஷத்யஸ்மாந் ரகுகுலபதே ராச்ரிதோ பத்ரபீடம்॥
பூத்வா பூயோ வரவரமுநி: போகிநாம் ஸார்வபௌம:
ஸ்ரீமத்ரங்கே வஸதி விஜயீ விச்வஸம்ரக்ஷணார்த்தம்।
தத்வம்கந்தும் வ்ரஜசரணமித் யாதிசத் கைவோயம்
ஸ்வப்நேஸோயம் வரவரகுரு: ஸம்ச்ரயோ மாத்ருசாநாம்॥

என்றநுஸந்திக்கும்படியாயிற்று.

ரஹஸ்ய வ்யாக்யானங்கள் அருளிச்செய்தல்

ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக அவதரித்தவராகையாலே ஜீயர், ஜகத்தை எல்லாம் உஜ்ஜீவிப்பிக்கும்படி ஸகல [1] ஜீவாதுவாக பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச்செய்த ரஹஸ்யங் களுக்கெல்லாம் வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரதமம் தத்வ ரஹஸ்யத்துக்கு வ்யாக்யானம் செய்தருளி அநந்தரம் ஆழ்பொருள்களையுமுடைத்தான ஸ்ரீவசந பூஷணத்திற்கு மெச்சும் வியாக்கியை என்று விலக்ஷண பரிக்ரஹமாம்படி வ்யாக்யானம் செய்தருளி, தாமும்,

சீர்வசந பூடணமாம் தெய்வக் குளிகைபெற்றோம்
பார்தன்னைப் பொன்னுலகாப் பார்க்கவலேன்—தேரில்நமக்
கொப்பா ரினியார்? உலகா சிரியனருள்
தப்பாம லோதியபின் தான்

என்று இதனுடைய வைபவத்தை அநுஸந்தித்து ப்ரீதராயருளினர்.

மேலும் க்ரந்தங்கள் அருளிச்செய்தல்

அநந்தரம் ஸ்ரீவசந பூஷணத்திற்கு அடியாய் சரமபர்வ நிஷ்டாக்ரமங்களை ப்ரதி பாதிக்கிற இராமாநுச நூற்றந்தாதிக்கும், ஞானஸார ப்ரமேய ஸாரங்களுக்கும் வ்யாக்யானம் செய்தருளி, திருவாய்மொழி தொடக்கமான அருளிச்செயல்களெல்லா வற்றையும் ப்ரவர்த்திப்பித்து, தர்சனத்துக்குப் பண்டில்லாத அதிசயங்களையுமுண்டாக்கிக் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே "திருவாய்மொழி விஷயமாக திருப்பவளத்தாலே ஏதேனுமொரு ப்ரபந்தம் செய்தருளவேணும்" என்று முதலிகளெல்லாரும் பேக்ஷிக்க, திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி யருளிச்செய்து, தத்வத்ரயத்திற்கும் ஈட்டிற்கும் ப்ரமாணத் திரட்டு ஸங்க்ரஹித்தருளி, ஆசார்யர்களுடைய உபதேச பரம்பராப்ராப்தமாய் வந்த தர்சநதாத்பர்யங்களை எல்லாம் உபதேசரத்நமாலை என்கிற ப்ரபந்தமுகேந ப்ரதிபாதித்து, உடையவர் நித்யத்தை ஸங்க்ரஹமாகவும் பண்ணியருளி, இப்படி ஞானவர்த்தகராய்

1. உயிரளிப்பது

எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே இரண்டு வைஷ்ணவர்கள், அஹங்காரத்தாலே அந்யோந்யம் விவாதம் பண்ணிச்கொண்டு போர, அப்போது [1] நிஹீந ஜந்துக்களுக்கு விவாத முண்டாக, ஜீயர் அத்தைக் கண்டு, "நீங்களும் இவர்களைப் போலே வசநபூஷணநி காரிகளோ அஹங்காரம் நடையாடி விவாதம் பண்ணுகைக்கு" என்ன அவர்கள் இத்தைக் கேட்டு [2] லஜ்ஜாபுரஸ்ஸரமாக அதில் நின்றும் நிவர்த்தரானார்கள்.

ஒரு வைஷ்ணப்ரபுவுக்கு உபதேசம்

இவருடைய உக்த்யநுஷ்டாநங்களை யெல்லாம் உத்திர திக்கிலே வைஷ்ணவப்ரபு வாயிருக்கிறவர் கேட்டு தம்முடைய உஜ்ஜீவனத்திற்குடலாக ஸகல சாஸ்த்ர தாத்பர் யங்களையும் ஸங்க்ரஹ ரூபேண [3] அநுஷ்டேயமாய் இருப்பதொருபடி அடியேனுக்கருளிச் செய்து வரக்காட்டியருளவேணும் என்று குறித்து வரக்காட்ட, அப்படியே

[4] "கேவலம் பகவத்தாஸ்ய ரஸம் புருஷார்த்தமன்று; கேவலம் பகவதுபலக்ஷண வாஞ்சநாதிகார மாத்ரமும் போராது; கேவலம் பகவத் ஸமாராதந நிஷ்டா மாத்ரமும் போராது; கேவலம் ஆசார்ய பரதந்த்ராதிகார மாத்ரமும் போராது; கேவலம் பாகவதாநுவர்த்தந மாத்ரமும் போராது;

"பின்னை எங்ஙனே என்னில்:

[5] யதோசித கைங்கர்யப்ரவர்த்தகனாய் [6] ஸ்வகீயமான க்ருஹத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ண வர்கள் [7] நிச்சங்கமாக ப்ரவேசித்துப் [8] பாங்காக வர்த்திக்கவே தன்னை அத்தலைக்காகவே செய்து தலைக்கட்டும் "அடியார்க் கென்னை யாட்படுத்த" என்னும் நிலையுண்டாக வேணுமிறே.

"இப்படி இவ்வர்த்தம் அநுஸந்தித்து அநுஷ்டியானாகில் தனக்கு ப்ரபத்தி ஸௌபாக்ய ஐச்வர்யங்கள் கைகூடாது; சரமார்த்த விசேஷம் கைபுகுந்ததாகில் விவிதங் களாய் விசித்ரங்களாயிருந்துள்ள பகவத் ரஹஸ்ய விசேஷங்களெல்லாம் அறியவேணு மென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லை; [9] இவ்விசேஷா நுஷ்டான மின்றிக்கே செல்லுகிற ஞானநுஷ்டான ப்ரதிபாதநமும் பகவத்ரஹஸ்ய விசேஷங்களும் வேச்யை சொல்லுகிற பதிவ்ரதாதர்மம் போலே வ்யர்த்தமாகிவிடும்".

(இப்படி) திருமந்த்ரார்த்தமான சரமார்த்த நிஷ்டையை ஸ்வதிவ்யஸூக்தி விசேஷத் தாலே தர்சிப்பித்து எழுதிப்போக விட்டருள அவருமப்படியே ததீயாராதநத்திலே நிஷ்ட்டராய் ஜீயரெழுந்தருளியிருக்கிற திக்கை நோக்கி நாடோறும் ஸேவித்துக் கொண்டு தம்முடைய வர்ணாநுகுணமான கைங்கர்யத்தையும் மடத்திற்கு நடத்திக் கொண்டு போந்தார்.

ப்ரதிவாதபயங்கரம் அண்ணா ஆச்ரயித்தல்

இப்படி வாழ்ந்தருளுகையிலே ஹஸ்திகிரிநாதரண்ணா என்கிற திருநாமத்தை யுடையராய், தர்சன விரோதிகளை ஜயித்து, ப்ரதிவாதிபயங்கரர் என்ற விருது பெற்ற

---

1. தாழ்ந்த ஜந்துக்கள் (நாய்கள்), 2. மிகவும் வெட்கி, 3. அநுஷ்டிக்கக் கூடியதாய், 4. ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷணங்கள்; பகவானுக்கு அடியனாய் இருத்தலில் ருசியுடையனாய், ஆசார்யன், மற்றும் திருமாலடியார் இவர்களுக்கும் அடியனாய் அவர்களிட்ட வழக்காய் இருத்தல் 5. முடிந்த வளவு கைங்கர்யங்கள் பண்ணுமவனாய் 5 தன்னுடைய 6. ஒருவித ஸந்தேஹமோ பயமோ இல்லாமல், 7. ஸுகமாக வாழும்படி; இதுவே 'சரமார்த்த விசேஷம்' 8. இதில்லாமல் ஞாநம், அநுஷ்டானம், பகவத் விஷயம் முதலியவற்றைப்பற்றிப் பேசுதல்.

ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா மஹாவித்வானுய் அத்விதீயராயிருக்கிறவர் திருமலையில் அப்பனுக்குத் திருமஞ்சனகைங்கர்யம் பண்ணிக் கொண்டு போரா நிற்க, ஒருநாள் கோயிலிருந்து அப்பனை ஸேவிக்க வந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஒருவரை ஸத்கரித்து அவரையும் அழைத்துக்கொண்டு ஆகாசகங்கையினின்றும் தீர்த்தம் எழுந்தருளப்பண்ணுவதாய்ச் சென்று வழி நெடுகிலும் அழகிய மணவாளமாமுனிகளின் அப்ரதிம வைபவங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்து அதையே நினைத்து எழுந்தருள, தீர்த்தத்துக்கு ஏலாதி ஸம்பாரங்கள் சேர்க்கு முன்னமே ஒரு ஏகாங்கி திருவாராதனத்துக்குத் தாமதமாயிற்று என்று குடத்தை அப்படியே உள்ளே கொண்டு சேர்க்க, திருவாராதனமும் கொண்டருளாநிற்க, அண்ணாவும் "அபசாரம் வந்ததே" என்று ஏலாதிகளை அர்ச்சகரிடம் கொண்டு புக, அவரும் "இத்தனை நாளைக்காட்டிலும் தீர்த்தம் பரிமளத்ரவ்யங்கள் விஞ்சி அதிக வாஸனையாயுள்ளதே" என்ன அண்ணா பாவஜ்ஞராகையால், அப்பனுக்கு உகப்பு விஞ்சி இருப்பது ஜீயருடைய வைபவச்ரவணத்தினாலே என்று கொண்டு மணவாள மாமுனிகளை ஸேவிக்கக் குதூஹலம் கொண்டார். பின்னர் ஸகுடும்பராய் கோயிலுக் கெழுந்தருளிக் கந்தாடையண்ணன், வானமாமலை ஜீயர் இவர்கள் புருஷகாரமாக ஜீயரை ஆச்ரயித்து அவரால் குளிர கடாக்ஷிக்கப்பெற்றுத் திருவடிக் கந்தரங்கராய் வாழ்ந்தருளினார்.

மீண்டும் திவ்யதேசங்களை மங்களாசாஸனம் செய்தல்

அநந்தரம் ஜீயர் மீளவும் திருமலை முதலான திவ்ய தேசங்களைத் திருவடிதொழ வேணுமென்று திருவுள்ளமாய் அண்ணா முதலான அநேக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே புறப்பட்டருளி ப்ரதமம் பெருமாள் கோவிலிலே எழுந்தருளி அடைவே ஸேவித்தருளி வையமாளிகையிலே பேரருளாளரைத் திருவடி தொழுது அங்கே எழுந்தருளியிருக்க, திருவைகாசத் திருநாள் தொடங்கி நடக்க, ஸேவித்தருளி எழுந்தருளியிருக்க, அங்குள்ளார், "ஒருவரைக் கற்பித்தருளி அடியோங்களைத் திருத்திப் பணிகொள்ளும்படி நியமித்தருளவேணும்" என்ன, ஜீயரும் போரவுகந்தருளி அப்பாய்ச்சியாரண்ணாவை அழைத்து, "நீர் முதலியாண்டான் திருவம்சத்திலே அவதீர்ணராய் இருக்கையாலே, ஆண்டான், தோழப்பர் முதலானார்க்கு உகப்பாக நம்முடைய [1]வாக்யானு விதாயியாய் இவர்களுக்கெல்லாம் [2]ஹிதப்ரவத்தகராய்ப் பேரருளாளருக்கு மங்களாசாஸனபரராய் நித்யவாஸம் பண்ணும்" என்று ஆசீர்வதித்தருளினார்.

அநந்தரம் புட்குழியெம் போரேற்றையும், கடிகைத் தடங்குன்றிலே தக்கானையும் அக்காரக்கனியையும் மங்களாசாஸனம் செய்தருளி, திருப்பதியிலே எழுந்தருளி கோவிந்தராஜனை மங்களாசாஸனம் பண்ணி, பின்னே திலத முலகுக்காய் நின்ற திருவேங்கடத்தைச் சென்று வணங்கித் திருவேங்கட முடையானை அனுபவித்தருளி ப்ரீதராய்,

ஸௌம்யோபயந்த்ர் முநிநா மம தர்சிதௌ தே
ஸ்ரீவெங்கடேச–சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே

என்னும்படி எல்லாருக்கும் புகலாக அடிக்கீழ் அமர்ந்து புகுந்து அடியீர் வாழ்மின் என்று திருவடியைக் காட்டியருள, அவனும் "மலை மேல் தான் நின்று என்மனத்துளிருந்தான்" என்கிறபடியே இவர் திருவுள்ளத்தைக் கணிசித்துக் கொண்டு

ஸ்ரீமத்ஸுந்தர–ஜாமாத்ரு–முநிமாநஸவாஸிநே
ஸர்வலோக–நிவாஸாய ஸ்ரீநிவாஸாய மங்களம்

---

1. *சொல்லைக் கருத்தில் கொண்டு,* 2. *நன்மையைப் பேணிக் கொண்டு,*

என்னும்படி இவர் திருவுள்ளத்தைத் தனக்கு [1] ஆவாஸஸ்த்தானமாய் விரும்ப, இவரும், [4] "வந்தாய் என் மனம் புகுந்தாய்.........இனி யானுன்னை யென்றும் விடேனே" என்கிற திருவுள்ளத்தை கொண்டு, அங்குள்ள வைபவங்களை யெல்லாம் ஸேவித்துப் புறப்பட்ட வளவிலே, அங்குள்ளார், "இங்குத்தைக்குப் பரிவராயிருப்பாரொருவரைக் கற்பித்தருள வேணும்" என்ன, எம்பெருமானார்ஜீயரைக் கற்பித்தருளினர்.

அநந்தரம் அங்குநின்றும் இறங்கிப் புறப்பட்டருளி, திருவெவ்வுள், திருவல்லிக் கேணி முதலான திருப்பதிகளெங்கும் திருவடிதொழுது, மண்ணில் பெரிய மதுராந்தகத் தேற எழுந்தருளி,

மருமலர் கமழும் சோலை மதுரைமா நகர்வந் தெய்தி
அருள்மொழி பெரிய நம்பி அன்றேஎதி ராச ராசற்கு
அரும்பொருள் வழங்கு மெங்கள் ஏரிக்காத் தருள்வார் கோயில்
திருமகி ழடியில் செல்லீர் தீவினை தீரு மாறே

என்று அங்கேற எழுந்தருளி,

இதுவோ கிளியர் றிவூரோ திருமதுரை
இதுவோ திருமகிழும் கோபுரமு—மிதுவோ
பெரியநம்பி தாமுகந்து பின்னு மெதிராசர்க்குத்
துயமளித்த தூயப் பதி

என்று அங்கே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து எழுந்தருளியிருந்து;

திருமங்கையாழ்வாரை அடிபணிந்தது

பின்பு திருவாலி திருநகரியேற எழுந்தருளித் திருமங்கையாழ்வாரைத் திருவடிதொழுது,

உறை கழித்த வேலை யொத்த விழி மடந்தை மாதர்மேல்
உறைய வைத்த மனமொ ழித்தவ் வுலக ளந்த நம்பிமேல்
குறையை வைத்து மடலெ டுத்த குறையளாளி திருமணங்
கொல்லை தன்னில் வழிப றித்த குற்ற மற்ற செங்கையான்
மறையுள் வைத்த மந்தி ரத்தை மாலு ரைக்க வவன்முன்னே
மடியொ துக்கி மனமொடுக்கி வாய்பு தைத்தவ் வொன்னலார்
கறை குளித்த வேல ணைத்து நின்ற விந்த நிலைமையென்
கண்ணை விட்ட கன்றி டாது கலிய ஞனை யாணையே

அணைத்தவேலும், தொழுதகையும், அழுந்தியதிருநாமமும்
ஓமென்ற வாயும், உயர்ந்த மூக்கும், குளிர்ந்தமுகமும்,
பரந்தவிழியும், இருண்டகுழலும், சுருண்டவளையமும்,
வடித்தகாதும், மலர்ந்தகாதுகாப்பும், தாழ்ந்தசெவியும்,
செறிந்தகழுத்தும், அகன்றமார்பும், திரண்டதோளும்,
நெளித்தமுதுகும், குவிந்தஇடையும், அல்லிக்கயிறும்,
அழுந்தியசீராவும், தூக்கியகருங்கோவையும், தொங்கலுந்தனிமாலையும்,
சாத்தியதிருத்தண்டையும், சதிரானவிரக் கழலும், குந்தியிட்டகணைக்காலும்
குளிரவைத்ததிருவடிமலரும், மருவலர்தமுடல் துணி யவாள் வீசும்
பரகாலன் மங்கை மன்னரான வடிவே.

என்றும்,

1. அமருமிடமாய், 4. பெரியதிருமொழி 1—10—9.

ஐயனருள்மாரி செய்யவடியிணைகள் வாழியே
அந்துகிலும் சீராவு மணையுமரை வாழியே
மையிலகு வேலணைத்த வண்மைமிக வாழியே
மாறாமல் அஞ்சலிசெய் மலர்க்கரங்கள் வழியே
செய்யகலனு டனலங்கல் சேர்மார்பும் வாழியே
திண்புயமும் பணிலமர்ந்த திருக்கழுத்தும் வாழியே
மையல்செய்யு முகமுறுவல் மலர்க்கண்கள் வாழியே
மன்னுமுடித் தொப்பாரம் வலயமுடன் வாழியே.

என்றும் ஈடுபட்டு,

வேலணைத்த மார்வும் விளங்குதிரு வெட்டெழுத்தை
மாலுரைக்கத் தாழ்த்த செவியும்—காலணைத்த
தண்டையும் வீரக்கழலுந் தார்க்கலியன் வாண்முகமும்
கண்டு களிக்குமென் கண்

என்று அநுபவித்து, திருமணங்கொல்லையேற வெழுந்தருளி

இதுவோ திருவரசு! இதுவோ திருமணங்கொல்லை!
இதுவோ எழிலாலி என்னுமூர்!—இதுவோதான்
வெட்டுங்கலியன் வேல்வெட்டி நெடுமாலே!
எட்டெழுத்தும் பறித்த விடம்!

என்று அவ்விடத்தையும் ஸேவித்துப் புறப்பட்டருளி,

திருக்கண்ணபுரத்திலே சௌரிராஜனையும் ஸேவித்தருளி, திருமங்கையாழ்வாரையு அங்கே யேறியருளப்பண்ணி, நறையூர் நம்பியையும் நாய்ச்சியாரையும் ஸேவித்தருளி திருக்குடந்தையிலே சேர்ந்து ஆராவமுதாழ்வாருடைய ஏரார் கோலத்திருவுருவையு திருவடிதொழுது, தென் திருப்பேரையில் சென்று திருப்பேர் நகரானையும் திருவ தொழுது, மற்றுமுண்டான திருப்பதிகளையும் மங்களாசாஸநம் பண்ணியருளி, தென்னா கத்தே சென்று, பெருமானை ஸேவித்து, மடமே எழுந்தருளி;

அப்பாய்ச்சியாரண்ணாவை அநுக்ரஹித்தது

அப்பாய்ச்சியாரண்ணாவை அழைத்தருளி, முன் நியமனப்படிக்குப் பெருமாள்கோ லுக்கு நியமித்தருள, அவரும் இந்த ஸேவையையும் கோஷ்டியையும் விட்டு விடைகொள் வல்லேனோ என்று [1] வ்யாகுலப்பட, ஜீயர் ஸந்நிதியிலே எழுந்தருளித் தாம், அடிதொடங் இராமாநுசன் என்று திருநாமம் சாத்தி பஹுகாலமுண்டதாய் ஜீர்ணமாயிருக்கிற தீர்த் செம்பு ஸ்வாமியுடைய ப்ரஸாதமென்று வானமாமலை ஜீயர் திருமண் கூடையிலே வைத் ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிறதைக் கொண்டுவரச் சொல்லி, "நம்மைப்போலிருக் இரண்டு விக்ரஹங்களை இத்தையிட்டு உண்டாக்கி உம்முடைய ஆசார்யருக்கு ஒ விக்ரஹமும் உமக்கு ஒரு விக்ரஹமுமாகக் கொள்ளும் என்று ஸாதித்தருளி, கோயில வாரிலே எழுந்தருளியிருக்கிற (ஆட்கொண்ட வில்லி ஜீயர் திருவாராதனமான) நீயு கெடுத்தார் உமக்கு திருவாராதநம் என்று உகந்து ஸாதித்தருளி, பெருமாள் கோயில் நித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்டு [2] ஸுகோத்தரராயிரும் என்று விடை ஸாதித்தருளின

1. வருத்தப்பட, 2. மேன்மேலும் ஸுகமாக வாழ.

ஆசார்யாபிஷேகம் ஸாதித்தது

ஒருநாள், ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அமண்ணவை அழைத்தருளி, கந்தாடையண்ணன் முதலானார்க்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸாதித்தருளும்படிக்கு நியமித்து அவருக்கு **ஸ்ரீ பாஷ்யாசார்யர்** என்று திருநாமம் ப்ரஸாதித்தருளி **பாஷ்யஸிம் ஹாஸநத்திலே** அபிஷேகம் செய்தருளினார்.

ஒரு நாள் கந்தாடை யண்ணனை அழைத்து, பெரிய கந்தாடை யப்பன் முதலானார்க்கு **பகவத் விஷயம்** ப்ரஸாதிக்கும்படி நியமித்தருளி **பகவத்ஸம்பந்தாசார்யர்** என்று திருநாமம் ஸாதித்தருளி **ஆசார்யஸிம்ஹாஸநத்திலே** அபிஷேகம் செய்தருளினார்.

சுத்தஸத்வமண்ணனுடைய வ்யாக்யான சாதுர்யத்தைக் கண்டு போர வுகந்தருளி, அவருக்குத் **திருவாய்மொழியாசார்யர்** என்று திருநாமம் சாத்தி **பகவத்விஷய ஸிம்ஹாஸநத்திலே** அபிஷேகம் செய்தருளினார்.

கந்தாடை நாயனை பகவத் விஷயத்திற்கு ஸம்ஸ்க்ருததத்தில் அரும்பத விளக்கம் பண்ணச்சொல்லி நியமித்தருளினார்.

ஜீயர் வைபவங்கள்

முன்பு ஜீயர் ஸந்நிதியினின்றும் எழுந்தளின எறும்பி அப்பா, தத்விச்லேஷம் ஸஹிக்கமாட்டாமல் ஜீயருடைய திநசர்யா ப்ரகாரங்களை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு [1] அநுபவ பரீவாஹரூபமாக **திநசர்யை** என்கிற ப்ரபந்தத்தைச் செய்தருளி ஜீயர் ஸந்நிதிக்குக் கொடுத்துவரக் காட்ட ஜீயரும் அத்தைக் கண்டு மிகவும் உகந்தருளி அப்பாவுக்கு எழுந்தருளும்படித் திருமுகம் போகவிட அவரும் கடுகவந்து வரவர முநியோகிவர்யருடைய ஸ்ரீ பாதபத்மங்களை ஸேவித்து,

பொன்னிதனிற் குளிர்நகரந் தனிற்புகுதப் பெற்றோம்
பொருவரும்சீர் நம்பெருமாள் பதம்புகழப் பெற்றோம்
மன்னியசீர் மணவாள மாமுனிவன் என்னையன்
வாழ்ந்திருக்கும் மடந்தன்னில் வந்திருக்கப் பெற்றோம்
சென்னிதனில் அவனடியார் பதம்சூடப் பெற்றோம்
திருமலையாழ் வாரில்என்றும் சிறந்திருக்கப் பெற்றோம்
பின்னையவர்க் கந்தரங்கப் பேரருளும் பெற்றோம்
பெருந்திவத்தி லின்பமிங்கே பெருகவும்பெற் றோமே

என்றும், •

மண்ணூடு வாழவந் தோன்மண வாள மா முனி வன்வண்மைக்
கண்ணாரருளுக் கிலக்காக வாழவுங் கண்டவன்றன்
திண்ணார ரடிகளில் குற்றேவல் செய்து திரியவுநாம்
எண்ணு திருக்க நடுவே நமக்குவந் தெய்தியதே

என்றும் தாம் பெற்ற பேற்றினுடைய கௌரவத்தை நாடோறும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு,

வாதுசெய வென்றுசில வாதியர்கள் வந்துமிக மனமுறிய நிற்பரொருபால்
வாழியென வேபெரிய சாபமற வென்றுசிலர் வந்தனைகள் செய்வரொருபால்

1. கண்டநுபவித்த பெருவெள்ளமாகிற.

போதுமினி வாதமுன பாதமரு ளென்றுபுகழ் புகழ்ந்துசிலர் நிற்பரொருபால்
பொங்குவரு மெங்கள்வினை மங்கவரு ளென்றுசிலர் போற்றிசெய்து நிற்பரொருபால்
ஈதிவை கிடக்கமறை நூல்தமிழ் தெரிந்துசிலர் இன்பமுற வாழ்வரொருபால்
ஏதமற வாதுலர்கள் பேதையவர் மயக்கமற விறைஞ்சியய னிற்பரொருபால்
மாதகவி ஞுலக மேழையும ளிக்கவென வந்தவெதி ராசனடிசேர்
மாமுனிவர் தீபமரு ளாளமண வாளமுனி மன்னுமடம் வாழும்வளமே.

என்று இப்படி பாகவத ஸம்ருத்தியுடனே வாழுகிற நாளிலே, பரீதாபி வருஷத்தில் திருப்பவித்ரத் திருநாளிலே ஸ்ரீரங்கநாயகரான பெருமாள் தம்முடைய பரம க்ருபையாலே ஜீயருடைய மஹிமையைப் பெரியோர்களுக்கெல்லாம் ப்ரகாசிப்பிப்பதாக ஜீயருக்கு சிஷ்யராகுகையைத் தாமே திருவுள்ளத்தே ருசித்தருளினர்.

ஈடு ஸாதிக்க பெரிய பெருமாள் நியமனம் பெற்று ஸாதித்தது

பெருமாள் திருப்பவித்ரோத்ஸவவ்யாஜமாகப் புறப்பட்டருளி திருப்பவித்ர மண்டபத்திலே ஏறியருளிப் [1]பேரோலக்கமாய் எழுந்தருளியிருந்து அணியரங்கன் திருமுற்றத்தடியார், ஆசார்ய புருஷர்கள், ஜீயர்கள், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், அனைத்துக் கொத்துக்கும் அருள்பாடு ஸாதித்தருளி, ஜீயரும் முதலிகளுடனே பெருமாளை மங்களாசாஸனம் பண்ணிக் கொண்டெழுந்தருளியிருக்க, ஜீயரைத் தனித்து அருள்பாடிட்டருளி, "நாளை முதலாக நம்முடைய பெரிய திருமண்டபத்திலே பெரியவண் குருகூர் நம்பியான ஆழ்வாருடைய திருவாய்மொழிப் பொருளை ஈடுமுப்பத்தாறுயிரத்தோடே நடத்தும்" என்ன, இப்படி அருளுவதே என்று ஜீயர் மிகவும் [2] ஹ்ருஷ்டராகப் பிற்றை நாள் தொடங்கிப் பெருமாள் நாய்ச்சிமாருடன் திவ்யஸிம்ஹஸனத்தில் ஏறியருளி பேரோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து, ஈடு தொடக்கமான ஐந்து வ்யாக்யாநத்துடனே இவர் நடத்தியருளும்படியை திருச்செவி சாத்தியருளி, இப்படியே ஒரு ஸம்வத்ஸரம் நடந்து பின்பு சாத்தும்போது ஜீயரை மிகவும் [3] உபலாளித்தருளி திவ்யப்ரபந்த தத்வ்யாக்யான வைபவங்களையும் ஜீயருடைய வைபவங்களையும் ப்ரகாசம் செய்தருள வேணுமென்றும், தாம் அநுஷ்டித்துக் காட்டவேணுமென்றும் திருவுள்ளமாய், ஜீயருக்கு ஆசார்ய ஸம்பாவனையாக (பலவற்றையும்) அமர்த்தி நிற்க;

பெரிய பெருமாள் ஜீயருக்கு தனியன் ஸாதித்தது

அழகிய மணவாள பட்டரான அர்ச்சக குமாராய் ஐந்தாம் வயதாய் ரங்கநாயகமென்ற திருநாமத்தையுடையரான சிறு பிள்ளை, ஸம்பாவனைத் தட்டுகளுக்கும் பெருமாளுக்கும் நடுவே வந்து கைகூப்பிக் கொண்டு நின்று பயப்படாமல்

ஸ்ரீசைலேச-தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி-குணார்ணவம்।
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்॥

என்று சொல்லி ஓடிப் போக, பெரியோர்களெல்லாம் இந்த ச்லோகத்தைப் பட்டோலைக் கொண்டு மஞ்சட்காப்பு சாத்தித் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்து, பின்பு (அர்ச்சக குமாரனை) ரங்கநாயகத்தை உபலாளித் தழைத்து, "முன்பு சொன்னதை இன்னும் சொல்லுமென,' "நானென்று மறியேன்" என்று அவர் ஓடிவிட;

---

1. *பெரிய கோஷ்டியாய்* 2. *மகிழ்ச்சியுடையவராய்* 3. *பாராட்டியருளி*

மற்ற திவ்யதேசங்களுக்குப் பெரியபெருமாள் நியமனம்

பெருமாள் உகந்தருளி, திருமலை பெருமாள் கோயில் தொடக்கமான திருப்பதிகளுக்கெல்லாம் ஸ்ரீஸேனை முதலியார் ஸ்ரீமுகமாக "அநுஸந்தான காலங்கள் தோறும் ஜீயர் விஷயமாகப் பெருமாளருளிச்செய்த தனியன்—ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம்...முநிம் என்று அநுஸந்தித்துத் தொடங்கவும், ப்ரபந்தம் சாற்றி, வாழி திருவாய்மொழிப் பிள்ளை என்று தொடங்கி, செய்ய தாமரைத் தாளிணை வாழியே முதலான வாழி திருநாமம் ஓதி, அடியார்கள் வாழ....மணவாள மாமுநியே இன்னமொரு நூற்றாண்டிரும் என்று அநுஸந்தித்துத் தலைக்கட்டவும்" என்று அனுப்பிவிட்டருளி ஜீயருக்கு ஸம்பாவனையும் செய்தருளி வரிசையுடன் அனுப்பியருளினார். இத்தனியன் தனக்குத் தென்னனுயர் பொருப்பிலழகரும, தெய்வ வடமலையப்பனும், திருநாராயணப்பெருமாளும், ஸ்ரீபத்ரீநாராயணப்பெருமாளும் ப்ரவர்த்தகராயிருப்பர்கள். இப்படி நடந்தவைகளை,

நல்லதோர் பரீதாபி வருடந் தன்னில்
நலமான வாவணியின் முப்பத் தொன்றில்
சொல்லரிய சோதியுடன் விளங்கு வெள்ளித்
தொல் கிழமை வளர்பக்க நாலா நாளில்
செல்வமிகு பெரியதிரு மண்ட பத்தில்
செழுந்திருவாய் மொழிப்பொருளைச் செப்பு மென்று
வல்லியுறை மணவாள ரரங்கர் நங்கண்
மணவாள மாமுநிக்கு வழங்கி னாரே

என்றும்,

ஆனந்த வருடத்தில் கீழ்மை யாண்டில்
அழகான ஆனிதனின் மூல நாளில்
பாநுவா ரங்கொண்ட பகலில் செய்ய
பௌரணையி னுளிட்டுப் பொருந்தி வைத்தே
ஆனந்த மயமான மண்ட பத்தில்
அழகாக மணவாள ரீடு சாற்ற
வானவரும் நீரிட்ட வழக்கே என்ன
மணவாள மாமுனிகள் களித்திட் டாரே

என்றும், இளையாழ்வார் பிள்ளை அருளிச்செய்தார்.

வானமாமலை ஜீயருக்கு அநுக்ரஹம்

அவ்வளவிலே வானமலை ஜீயரை வானமாமலை ஸ்ரீகார்யார்த்தமாக அனுப்பியருள வேணுமென்று சேனைமுதலியார் ஸ்ரீமுகம் வர, சிரஸா வஹித்து உட்பட்டு ஜீயர் நியமித்தருளி அவரையும் கூட்டிக்கொண்டு பெருமாள் திருமுன்பே சென்று இச்செய்தியை விண்ணப்பம் செய்து, தாமும் நித்யாநுஸந்தானமாக நாலாயிர மநுஸந்திக்கிறது அற்றைக்குத் திருமொழி சாற்றுமுறையாய் "அணியார் பொழில் சூழ் அரங்கநகரப்பா" என்று அநுஸந்திக்கப் பெருமாளும் ஸம்மதித்து, தம்முடைய ஸந்நிதியிலே பூபாலராயனில் தட்டிலே எழுந்தருளியிருக்கிற அரங்கநகரப்பனாகிய லக்ஷ்மீநாராயணனை நாம் வானமாமலை ஜீயருக்கும் உமக்குமாக வருகிறோம் என்று வானமாமலை ஜீயர் கையிலே எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொடுக்க, பெரியஜீயரும் ஜீயரை வாழ்த்தி அரங்கநகரப்பனை ப்ரஸாதித்து வானமாமலைக்கு அனுப்பியருளினார்.

மீண்டும் திருநகரி யெழுந்தருளல்

அநந்தரம் ஜீயரும் தமக்கு ஸர்வவித உத்தாரக பந்துபூதரான நம்மாழ்வாரை ஸேவித்து நெடுநாளாயிற்று ஆகையால் [1]தத்விஷயப்ரேமம் அதிசயித்து, பெருமாளுக்கு விண்ணப்பம் செய்து புறப்பட்டுக் கூடல் என்கிற மதுரையிலே சென்று திருப்பல்லாண்டவ தரித்த ஸ்தலமென்று உகந்தருளி மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணரையும் திருவடி தொழுது எழுந்தருளியிருக்குமளவிலே அத்தேசத்துக்கதிபதியான மஹாபலிவாணநாத ராயன் வந்து திருவடியிலே ஆச்ரயிக்த அவனையும் விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணி, அநந்தரம் திருப்புல்லாணி வழியாக எழுந்தருளியிருக்குமளவில் முதலிகளும் தாமுமாய் [2] அத்வச்ராந்த ராய் நிழல் தேடிவாரா நிற்க, அங்கே ஸ்த்தாவர விசேஷமாய் இருப்பதொரு [3] திந்த்ருணீ வ்ருக்ஷம் [4] நீரந்த்ரச் சாயாயுக்தமாய் நிற்கக் கண்டு அங்கே எழுந்தருளி அப்புளிநிழலிலே [5]விச்ரமித்து ச்ரமம் தீர்த்துக்கொண்டு அங்கே எழுந்தருளியிருக்க, முதலிகளும் இப்படி மஹோபகாரம் பண்ணின விதற்கு ஒரு க்ருபை பண்ணி அருளவேணும் என்னு ஜீயரை ப்ரார்த்திக்க, அவரும் ஸ்வக்ருபாதிசயத்தாலே அந்தப் புளியை ஸ்பர்சித்து, "நாம் பெற்ற பேற்றை நீயும் பெறக்கடவாய்" என்று அநுக்ரஹித்து எழுந்தருளினார். பின்பு [6] அசிரேண அம்மரம் உலர்ந்திருக்கக் கண்டு முதலிகள் "ஸ்த்தாவராண்யபிமுச்யந்தே" என்கிற அர்த்தம் இவரிடத்தில் அந்வர்த்தஸித்தமிறே என்று உகந்தருளினார்கள்.

அநந்தரம் திருப்புல்லாணிப் பெருமானைத் திருவடிதொழுது திருநகரியேற எழுந் தருளி அடைவே ஆழ்வாரையும் பொலிந்துநின்றபிரானையும் ஸேவித்து அங்குச் சில காலம் எழுந்தருளியிருக்க (திருவரங்கத்தில் உத்ஸவங்களை நினைத்து அவை ஸேவிக்கப் பெறுமைக்கு வருந்தி அநுஸந்தித்தவை:)

எந்தைஎதிராசர் சிறப்பை எழிலரங்கர்
சிந்தை மகிழ்ந் தமுதுசெய்ய—அந்தநிலை
என்னுள்ளம் சென்றுநின்று மேவிக் கினிசெல்வ
மின்றிப் பெற்றிலோம் செவிக்கியாம்

என்று மார்கழி மாதத்தில் எம்பெருமானார் திருப்பாவைச் சிறப்பை ஸேவிக்கப் பெற்றிலோம் என்றும்,

சீரா ரரங்கர்தம் தேவிய ரோடு சிறப்புடனே
ஏராரு மாறன் கலியன் எதிராச ருமிவர்க்கும்
பாரோர் மகிழ்ந்தேந்தும் தட்டுக்க டன்னுடன் போற்றுமந்தப்
போரார வார்த்தை இன்றுகண் டின்புறப் பெற்றிலமே

என்று ஸங்க்ரமண உத்ஸவத்தைப் பற்றியும்,

தேவியரும் தாமும் திருத்தேரின் மேல்அரங்கர்
மேவிவர விக்கிரமன் வீதிதனில்—சேவைசெய்யும்
அந்தச் சுவர்க்கத்தை அனுபவிக்கப் பெற்றிலமே
இந்தத் திருநாளிலே யாம்

என்று தைத்திருநாள் பற்றியும் அநிஸந்தித்து நொந்து, ஆழ்வார் திருமுன்பே சென்று,

---

1. அவரிடத்தன்பு அளவிளப் பெருகி, 2. வழி நடந்ததால் களைப்புடையவராய் 3. புளியமரம், 4. பசுமையும் கிளைகளும் வாய்ந்து இருப்பதை, 5. இளைப்பாறி, 6. விரைவில்

திருக்குருகைப் பெருமாள்தன் திருத்தாள்கள் வாழியே
திருவான திருமுகத்துச் செவ்விஎன்றும் வாழியே
இருக்குமொழி என்னெஞ்சில் தேக்கினுன் வாழியே
எந்தைஎதி ராசர்க் கிறைவனுர் வாழியே
கருக்குழியில் புகாவண்ணம் காத்தருள்வோன் வாழியே
காசினியில் ஆரியனைக் காட்டினுன் வாழியே
வருத்தமற வந்தென்னை வாழ்வித்தான் வாழியே
மதுரகவி தம்பிரான் வாழிவாழி வாழியே

என்று மங்களாசாஸனம்பண்ணி ஸேவித்து அவர நுமதி கொண்டு **ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறச்** சென்று, வடபெருங்கோயிலுடையானையும், பெரியாழ்வாரையும், ஆழ்வார் திருமகளாராண்டாளையும் அடிபணிந்து, திருமாலிருஞ்சோலை சென்று சுந்தரத்தோளுடையனுன **பரமஸ்வாமி**யையும் ஸேவித்து அழகர் திருக்குறுங்குடிக்குக் குடிவாங்கிப் புறப்பட்டெழுந்தருளுகையாலே அவ்விடம் அழகழிந்திருக்கிற கோயிலைக் கண்டு, ‘நங்கள் குன்றம் கைவிடான்’ என்ற பொய்யில் பாடலை [1] அங்வர்த்தஸித்தமாக்கியருளவேணும் என்று ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டு திருவரங்கன் திருப்பதியைக்கிட்டி ஸ்ரீரங்கஸ்ரீ வாழும்படி மங்களாசாஸனம் பண்ணிக்கொண்டு வாழந்தருளுகிற காலத்திலே;

இவர் அழகருக்குப் பண்ணியருளின மங்களாசாஸனம் பலித்து மீண்டும் அழகர் குடிபுகுந்தருளி ஜீயருக்குத் திருமுகம் எழுதி, “நாம் உம்முடைய நினைவின்படியே வந்து நங்கள்குன்றம் கைக்கொண்டு புகுந்தோம்; நம் வீட்டில் கார்யமாராய்ந்து நன்ருக நடத்தியருளும்படி ஒருவரைவரவிட வேணும்” என்று வரக்காட்டியருள, ஜீயரும் **எதிராஜஜீயர்** என்று திருநாமமுடையராய் மங்களாசாஸனைக பரராய் இருக்குமவரை அனுப்பியருள அவரும் ஆசார்யப்ரீத்யர்த்தமாக அனைத்தழகும் கண்டருளப்பண்ணினுர்.

ஜீயரை ஆச்ரயித்த மஹாபலிவாண நாதரும் திருமலைத் தோழப்பரைக் கொண்டு திருமாலிருஞ்சோலை மாலுக்கு ஸர்வவித கைங்கர்யங்களும்செய்து போந்தார். இவர்களாலே அழகர் கைங்கர்யம் [2] ஸம்ருத்தமாயிற்று. (பின்பு) துளவருடைய வம்சத்திலே பிறந்தாரெருபிள்ளை திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்க அவரைக்கொண்டு பெருமாள் கோவில் தொடக்கமான திருப்பதிகளில் ஸ்ரீகார்யமெல்லாம் அருளப்பெற்றது. இப்படி இருக்கிற நாளிலே, பெரியாழ்வார் திருமொழிக்கு பெரியவாச்சான் பிள்ளை செய்தருளின வ்யாக்யானம் காணுமையாலே திருநகரியில் எழுந்தருளியிருந்த திருப்பாணுழ்வார் தாஸர் நாயனுரைக் கூட்டிக்கொண்டு நாலு பத்தளவாக நன்ருக வ்யாக்யானம் செய்தருளி மற்ற நாற்பது பாட்டுக்களுக்கும் சேஷித்திருந்த பூர்வர்கள் வ்யாக்யானத்தை அழைப்பித்து அத்தோடு சேர்த்தருளினர்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயத்துக்கு வ்யாக்யானம் அருளியது

அநந்தரம் ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்தருளத் திருவுள்ளமாய் திருமேனியில் [3] தௌர்ப்பல்யத்தையும் பாராமல் திருவணையிலே சாய்ந்தருளியபடியே திருக்கழுத்து நோவத் திருவெழுத்துச் சாத்தியருளும்படியைக் கந்தாடையண்ணன் கண்டு, ‘தேவரீர் இப்படி ஏதுக்காக ப்ரயாஸப் படுகிறீர்?’ என்ன, ஜீயரும் ‘உம்முடைய புத்ர பௌத்ராதிகளுக்காக பாடு படுகிறேன்’ என்றருளிச்செய்தார்.

---

1. *பொருளின்படி மெய்யாகவேணும்,* 2. *நிறைவுற்றதாயிற்று,* 3. *பலமின்மை,*

பின்பு, ஜீயர் திருவடிகளை ஆச்ரயித்து அதிகத பரமார்த்தராய் அநவரதஸேவை பண்ணிப்போரும்

பாராரு மங்கை திருவேங் கடமுனி பட்டர்பிரான்
ஆராமஞ் சூழ்கோயில் கந்தாடை அண்ணன் எறும்பியப்பா
ஏராரு மப்பிள்ளை அப்பிள்ளார் பரவாதி அண்ணனெனும்
பேரார்ந்த திக்கயஞ் சூழவர யோகியைச் சிந்தியுமே

என்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டதிக்கஜங்களும், திருப்பாணாழ்வார்தாஸர், ஏட்டூர் சிங்கராசார்யர், வரந் தரும் பெருமாள்பிள்ளை, மேனாட்டுத்தோழப்பர், அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார், ஜீயர் நாயனார், அண்ணராய சக்ரவர்த்திகள் தொடக்கமானார்கள் எல்லோரும் ஸத்வோத்தரராய் ஸதாசார நிரதராய் தத்வதர்சிகளாய் ஜகதுஜ்ஜீவநைக பரராயிருப்பார்கள்

ஸ்வநிஷ்ட்டா விசேஷம்

இப்படி இவர்களாலே [1]ஸேவ்ய மாநராயிருக்கிற வரவர முனிவர்யரான பெரிய ஜீயர் ஜகத்திலுள்ளான சேதனரெல்லாரையும் திருத்தி வாழ்வித்தருளி க்ருதார்த்தராய்

தென்னரங்கர் சீரருளுக் கிலக்காகப் பெற்றோம்
திருவரங்கந் திருப்பதியே இருப்பாகப் பெற்றோம்
மன்னியசீர் மாறன்கலை உணவாகப் பெற்றோம்
மதுரகவி சொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்
முன்னவராம் நங்குரவர் மொழிகளுள்ளப் பெற்றோம்
முழுதுநமக் கிவை பொழுது போக்காகப் பெற்றோம்
பின்னையொன்று தனி(ல்)நெஞ்சு பேராமற் பெற்றோம்
பிறர்மினுக்கம் பொறாமையிலாப் பெருமையும் பெற்றோமே

என்று இப்படி ஸ்வநிஷ்டா விசேஷத்தை மதித்துக்கொண்டு [2] அகாரணக்ருபாவிசேஷ கடாக்ஷபாதேந புளி முதலான வ்ருக்ஷாதிகளும் உஜ்ஜீவித்து ஈடேறும்படி எழுந்தருளியிருந்தார்.

தம் ஆர்த்தியை வெளியிடுதல்

இப்படித்தம்முடைய திருவவதார கார்யம் தலைக்கட்டினவாறே, மேலை வைகுந்தத்தில் சென்று அசேஷ சேஷ வ்ருத்திகளிலும் அந்வயித்து அடிமை செய்யவேணுமென்கிற [3] அபிநிவேசத்தை யுடையராய் விண்ணுலகு செல்ல இசைந்திருக்கும் அளவில் திருமேனியிலே நோவுசாத்தி [4] ஸஞ்சாரக்ஷமரன்றிக்கே மிகவும் தளர்ந்திருக்க,

திருநாளுக்காகத் திருவீதியி லரங்கர்
வருநாளு மாற நெந்தைக் கின்று—பெருமாட்டன்
அந்த வடிவழகை யோர்நாளுங் காணேனே
இந்த வுடம்போ டினி

என்னும் பேராசையோடே பெருமாள் சேவையை அபேக்ஷித்திருக்க, பெருமாளும் உடுத்து முடித்து அலங்கரித்துக் கொண்டு திருவீதியிலே புறப்பட்டவர் இவர் மடத்து வாசலிலே

---

1. வணங்கப்படுமவராய், 2. காரணமில்லாமல் (பிறர்நினையாதபோதும் அவர்களிடம்) க்ருபையாலே கடைநோக்கி, 3. விருப்பம், 4. நடப்பதற்கும் இயலாமல்,

நெடும்போது நின்று வாடிக்கிடந்த பயிரைத்தளிர்ப்பிக்கும் மேகம் போலே ஸேவை ஸாதித் தருளினார்.

பின்பு சிலநாள் கழிந்தவாறே ஜீயருக்கு ப்ராப்யபூமியிலே ப்ராவண்யமும் [1] த்யாஜ்ய பூமியிலே [2] ஜிஹாஸையும் அத்யந்தம் அதிசயித்து வர, அதற்குமேலே தமக்கு ப்ராப்யரான உடையவர் திருவடிகளிலே ப்ராவண்யம் அதிசயித்து அதடியாக பரமபக்தி தலையெடுத்து ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை அவர் திருமுன்பே விண்ணப்பம் செய்வாராய், "வாழியெதிராசன்" என்று தொடங்கி, "இந்தவரங்கத்து" என்று தலைக்கட்டாக அருளிச்செய்ய அவை "ஆர்த்தி" என்று அறுபது பாட்டாய் ஒரு ப்ரபந்தமாய்த் தலைக்கட்டிற்று. அந்த அபிநிவேசம் அவ்வளவிலே நில்லாதே பரவி,

எம்பெரு மானார்தம் பிரானென் னுமவரை
நம்பெருமாள் தாமுகந்து நாடோறும்—தம்பரமா
ஏறிட்டுக் கொண்டளிப்ப ரென்றுமவர் தம்மை
வேறிட்டுத் தாங்கை விடார்

என்று தேறுவதும்,

பொல்லானிவ னென்று போதிடென்று நங்குரவ
ரெல்லாரு மென்னை யிகழ்ந்தனரோ?—நல்லார்கள்
வாழ்வான வைகுந்த வான்சபையில் வண்கூரத்
தாழ்வான் இருந்திலனோ வங்கு?

என்று கலங்குவதுமாய்,

ஆரியர்காள்! ஆழ்வீர்காள்! ஆங்குள்ள முத்தர்காள்!
சூரியர்காள்! தேவியர்காள்! சொல்லீரோ—நாரணற்கு
எங்களடி யானிவனும் ஈடேற வேணுமென்று
உங்கள் அடியாரு முள

என்று கடகர் பலரையும் அர்த்திப்பதும்,

தென்னரங்கன் தேவீ! சீரங்க நாயகியே!
மன்னுயிர்கட் கெல்லாம் மாதாவே!—என்னையினி
இவ்வுலகந் தன்னி லிருந்து நலங்காமல்
அவ்வுலகில் வாங்கி அருள்

என்றும்,

சீரங்க நாயகியே! தென்னரங்கன் தேவீ!
நாரங் கட்கெல்லாம் நல்தாயே!—மாருதிக்கு
வந்தவிடாய் தன்னைஒரு வாசகத்தால் போக்கினநீ
என்றன் இடர்தீராத தேன்?

என்று மறுக்கவொண்ணாத மாத்ருத்வ ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லி மடிபிடிப்பதும்,

இந்த உடம்போ டினிஇருக்கப் போகாதுஉன்
செங்கமலத் தாள்தன்னைத் தந்தருள்நீ—அந்தோ
மையார் கருங்கண்ணி மணவாளா! தென்னரங்கா!
வையா திருப்பாயே இங்கு

---

1. விடவேண்டிய பூமி 2. விடுவதற்கு விருப்பம்

என்று அவர்முன்பே தம் ஆர்த்தியைச் சொல்லுவதும்,

இந்த உடம்போ டிருவினையால் இவ்வளவும்
உன்றன் அடிசேரா துழல்கின்றேன்—அந்தோ
அரங்கா இரங்காய் எதிராசர்க் காக
இரங்காய் பிரானே இனி

என்று மீளவும் மரங்களும் இரங்கும்படி அவர்க்கந்தரங்கரை முன்னிட்டுக்கொண்டு அவரிரக்கத்தை யிரப்பதுமாய், இப்படி ஒரு தேசவிசேஷத்திலே சென்றுலொழியத் தரியாத தசையை அடைந்து எழுந்தருளியிருக்க,

அவதார ஸமாப்தி

பின்பு தனித்தனியே முதலிகள் எல்லார்க்கும் வேண்டிய ஹிதங்களை எல்லாம் ப்ரஸாதித்தருளி, நாலாயிரமும் தொடங்கி நடத்த நியமித்தருளி திருச்செவி சாத்தி, உத்தம நம்பி முதலான அனைத்துப் பரிகரத்தையும் அழைத்து ஸ்வாபராதங்களைப் பொறுத்தருள வேணுமென்று க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு பெரியபெருமாள் காரியத்தைக் குறைவற நடத்துங்கோள் என்று அருளிச்செய்து போகவிட்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுது செய்வித்து தீர்த்தம் கொண்டு ஸ்வீகரித்து க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு "பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்" என்று உச்சரித்துத் திருவணையிலே அவசராய்ச் சாய்ந்தருள, ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் வணங்கிக்கொண்டு ப்ரஹ்மவல்லி, ப்ருகுவல்லி, சூழ்விசும்பணிமுகில், அர்ச்சிராதி, நூற்றந்தாதி (இவைகளை) அநுஸந்திப்பாராய்ப் பெரிய ஆரவாரத்துடனே செல்லுகிற வளவிலே "அங்கயல் பாய்வயல் தென்னரங்கன்" என்கிற பாட்டை அநுஸந்திக்கக் கேட்டுத் தாமும் க்ருதாஞ்சலி புடராய் "எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்" என்று அநுஸந்தித்து தக்கதசித்தராய் திருக்கண்களைச் செம்பளித்துக் கொண்டிருக்க, "எந்தை திருவரங்கன் ஓர் கருடன்மேல் வந்து முகங்காட்டி வழிநடத்த" என்கிறபடியே ஸ்ரீய: பதியான பெரியபெருமாள் பெரியதிருவடி மேற்கொண்டு வழிநடத்த ஸுஷும்நை யாகிற வாசலிலே புறப்பட்டு சிர:கபாலம் வெடித்து ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தாலே ஜீயர் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினர். அநந்தரம் பெரியபெருமாளும், இளைய பெருமாளவதாரமான ஜீயரை வழி விட்டு வந்து முசித்து மூடிக்கிடந்தார். ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளும் பெருமிடறு செய்து கையெடுத்துக் கூப்பிக்கொண்டு விழுந்து துடித்துப் பிறகு தேறிநின்று

கும்பம் பாஸ்வதி யாதிதத்ஸுததிநே பக்ஷே வெளர்க்ஷேதரே
த்வாதச்யாம் ச்ரவணர்க்ஷபாஜி ருதிரோத்கார் யாக்யஸம்வத்ஸரே
தீபத்யாதிகுணார்ணவோ யதிவராதீநாகிலாத்ம ஸ்த்திதி:
ஸ்ரீவைகுண்ட மகுண்டவைபவமகாத் காந்தோபயந்தா முநி:॥

என்று அருளுச்செய்தார்கள்.

அநந்தரம் ஜீயருக்கு சரம கைங்கர்யம் ஜீயர் நாயனாரைக் கொண்டு க்ரமேண எல்லாம் செய்வித்துப் பெருமாள் உடுத்துக் களைந்த பீதகவாடையும் சூடிக்களைந்த துழாய் மலர்களும் வரக்காட்டியவற்றைச் சாத்தி விமல சரம விக்ராநுபவம் பண்ணியிருந்து திருவடிகளை நெஞ்சிலும் கண்ணிலும் ஒற்றிக்கொண்டு திவ்யாலங்க்ருதமான புஷ்பக விமானத்திலே ஜீயரை ஏறியருளப் பண்ணிவைத்து எல்லாரும் ஸ்ரீபாதம் தாங்கிக்கொண்டு ஸகல வாத்யங்களும் கடல்போல் முழங்க ஸர்வாலங்க்ருதைரலங்க்ருதமான எட்டுத் திருவீதியிலும், நூற்றந்தாதி முதலான இயலநுஸந்தானத்துடன், ஸுமங்கலிகள் தீபமேந்த,

தர்சனத்தில் மணவாள மாமுனிகள் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினுர் என்று ஒற்றைச் சின்னம் பரிமாற, எழுந்தருளவித்துக்கொண்டு போய் "மகிழாதி கேசவன் தன்னடிக் கீழாக" என்கிறபடியே ஆதிகேசவப்பெருமாள் திருவடிக்கீழாக அவன் திருவடி பிரியா வண்ணம் தவராசன் படுகையிலே வடபொன்னித் தென்பாலிலே எழுந்தருளப்பண்ண ஒருப்பட, பூமிதேவியும் இவரை மடியிலே வைத்துக் கொண்டு மகிழ, ஆளவந்தார் எம்பெருமானுரைப் போலே யதிஸம்ஸ்கார விதியடங்கச் செய்து தரித்து வாழும்படி திருப்பள்ளிப் படுத்தார்கள்.

அநந்தரம் முதலிகளெல்லாம் அவப்ருதம் கொண்டாடி மீண்டும் மடத்திலே எழுந்தருளி வெறித்தான மடத்தைக் கண்டு ஆசார்ய விச்லேஷாஸஹிஷ்ணுக்களாய் மிகவும் க்லேசித்துத் தங்களிலே தேறிநின்று,

புண்ணுரா க்கைதன்னுள் புக்குழலும் தீவினையேன்
தண்ணுரு முன்கமலத் தாள் அணைவ தென்றுகொலோ
பண்ணுரு நால்வேதம் பயின்றுய்யும் பண்டிதனே
மண்ணுள வந்த மணவாளமா முனியே

என்று இத்யாதியான ஆர்த்தியை அவர் விஷயத்தில் விண்ணப்பம் செய்து செய்ய வேண்டும் க்ருத்யங்களையெல்லாம் செய்து ஜீயர் வைபவத்துக்கநு குணமாக திருவத்யயனமும் நடத்தியருளி தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் ஸ்வீகரித்து பின்பு தம்தாமுக்கு நியமித்தருளின கைங்கர்யங்களைச் செய்து கொண்டு போந்தார்கள். ஆசார்யாபிமான நிஷ்டராய் யதீந்த்ரப்ரவணரான ஜீயர் திருவடிகளே தஞ்சம் என்றிருங்கோள் என்று தந்தாம் சிஷ்யர்களுக்கு அருளிச்செய்து தந்நிஷ்டராய் தத்ஸேவோத்ஸுகராய் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

குறிப்பு : *மணவாளமாமுனிகளின் வைபவமான யதீந்த்ரப்ரவணப்ரபாவம் என்ற திவ்யக்ரந்தத்தை அருளிச்செய்த பிள்ளைலோகம் (பிள்ளைலோகார்ய) ஜீயர், மாமுனிகள் திருவடிகளுக்கந்தரங்கரான கோவிந்தப்பதாதர் என்பவருடைய திருவம்சத்தி லுதித்தவர். இந்த கோவிந்தப்பரே துரீயாசரமம் பெற்று பரவஸ்து பட்டர் பிரான் ஜீயர் என்று அஷ்டதிக்கஜாசார்யர்களில் ஒருவராய் விளங்கியவர். கோவிந்தப்பருடைய குமாரர் அழகிய மணவாளர். அழகிய மணவாளருடைய பௌத்ரர் வரதாசாரியார் என்பவர். இவர் உத்தமாச்ரம் ஸ்வீகரித்து பிள்ளைலோகம் ஜீயரென ப்ரஸித்தி பெற்றுர். இவருடைய திருநக்ஷத்ரம் சித்திரையில் திருவோணம். கடல் கொண்டு விட்ட கடல்மல்லைத் தலசயனத்துறைவார் ஸன்னிதியைப் புதிதாகக் கட்டுவித்து அதில் பெருமாளையும் திருப்ரதிஷ்டை கண்டருளப்பண்ணி அந்த ஸன்னிதியில் தீர்த்தம் முதலிய சிறப்புகளைப் பெற்று வாழ்ந்திருந்தவர். மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த யதிராஜ விம்சதி, உபதேசரத்தினமாலை, திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, ஆர்த்தி ப்ரபந்தம் இவைகளுக்கும், இராமாநுச நூற்றந்தாதிக்கும், மற்றும் நாலாயிரத்தனியன்களுக்கும் வியாக்யானம் ஸாதித்துள்ளார். இவருடைய வாழ்க்கை விவரங்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கவில்லை. இந்தக் குறிப்புகளைத் தந்துதவிய ஸ்ரீ உ. வே. பிள்ளைலோகம் ஸ்தலசயனத்துறைவார் ஸ்வாமிக்கு அடியேனுடைய நன்றி உரித்தாகும்.*

—*பதிப்பாசிரியர்.*

ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் வைபவம்

(வரலாற்றுச் சுருக்கம்)

(டாக்டர் வி. வி. ராமானுஜம்)

ஸௌம்யஜாமாத்ரு யோகி என்றும் வரவரமுனி என்றும் அழைக்கப்படும் அழகிய மணவாள மாமுனிகள் "லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்" என்று தொடங்கி வந்துள்ள நம் பூர்வாசார்ய பரம்பரையில் கடைசி ஆசார்யர் ஆவர். லக்ஷ்மீநாதனான ஸ்ரீரங்கநாதன் இந்த மஹாசார்யருடைய சிஷ்யனாயிருந்து உபதேசம் பெற்றமையால் ஆரம்பமும் முடிவும் சேர்ந்து ஒரு ஆசார்யஹாரமாக ஆகிவிட்டது நம்குருபரம்பரை. இதற்கு நடுநாயக்கல் எம்பெருமானார் ஆவர். எம்பெருமானுக்கு எல்லாவிதமான அடிமைகளும் தாமே செய்ய வேண்டும் என்று பாரிக்கும் நித்யகைங்கர்ய பூதர்களில் தலைவனான திருவனந்தாழ்வான் ராமாநுஜமுனியாக அவதரித்தபோது ஸம்ஸ்க்ருத [1] வேதவேதாந்த பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து விசிஷ்டாத்வைதஸித்தாந்தத்தை நிலைநாட்டுவதே முக்கியமான பணியாயிற்று. அனைத்துலகும் வாழப் பிறந்த [2] எதிராசமாமுனிவரே மீண்டும் மணவாளமாமுனிவராக [3] த்ராவிடவேத பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளைத் திருத்திப்பணி கொள்வதற்காக அவதரித்தார். இந்த மஹாபுருஷர் கி.பி. 1370ம் ஆண்டுக்குச் சரியான ஸாதாரண வருஷத்தில் ஐப்பசித் திருமூலத்தில், ஆழ்வார் திருநகரியில் திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடைய பிரான் தாஸரண்ணர் என்னும் அந்தணப் பெரியாருக்குக் குமாரராகப் பிறந்தார். இவர் தாயார் பெயர் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் என்பது. இந்நிலவுலகை வாழ்விக்க இவர் வாழ்ந்திருந்த காலம் 73 ஆண்டுகள் ஆகும்.

பெரியாழ்வாருடைய மணப்பிள்ளையாய் வந்த அழகனான அழகியமணவாளன் என்ற அரங்கனுடைய பெயரையே அண்ணர் தம்மகனுக்குச் சூட்டினார். அடைவே சௌளம், உபநயனம் முதலிய நற்சடங்குகளைச் செய்வித்து, ஸம்ஸ்க்ருதம், தமிழ் என்னும் இரு மொழிகளிலும் நல்ல அறிவு ஏற்படும்படி கல்வி கற்பித்து, வேதங்கள், திவ்யப்ரபந்தங்கள் இதர சாஸ்த்ரங்கள் இவைகளைத் தாமே கற்பித்தார் அண்ணர். அழகியமணவாளப் பெருமாள் தம் பிள்ளைப்பிராயத்தைக் கழித்தது தம் தாய்மாமன் ஊரான சிக்கில்கிடாரத்திலே. காலத்தில் இருவருக்குத் திருமணமும் செய்வித்தார் அண்ணர்.

அக்காலத்தில் ஆழ்வார் திருநகரியில் ஸ்ரீசைலேசர் என்ற பெரும்புகழ் பெற்ற ஆசிரியர் ஒருவர் வாழ்ந்திருந்தார். இவரைத் திருமலையாழ்வார் என்றும், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை என்றும் அழைப்பதுண்டு. நம்மாழ்வாரருளிச் செய்த திருவாய்மொழியில் ஆழ்ந்த அறிவு இவருக்கு உண்டு. தம்முடைய சிறு பிராயத்தில் பிள்ளைலோகாசார்யரிடம் அடிபணிந்து உபதேசம் பெற்றுப் பின்பு அவருடைய முக்யசிஷ்யர்கள் மூலமாக வைஷ்ண

---

1. வேதபாஹ்யர்—வேதங்களை ப்ரமாணங்களாக ஒப்புக்கொள்ளாமல் அவைகளுக்குப் புறம்பானவர்; குத்ருஷ்டி-அவைகளை ப்ரமாணங்களாக ஒப்புக்கொண்டு தவறான பொருள்களைச் சொல்பவர், 2. எதிராஜர், எம்பெருமானார், உடையவர் என்ற பெயர்கள் எல்லாம் ராமநுஜரைக் குறிப்பன 3. குலபதியான சடகோப முனிவரும் (நம்மாழ்வாரும்) மற்ற ஆழ்வார்களும் அருளியுள்ள திவ்யப்ரபந்தங்கள் முதலியன.

ஸித்தாந்தப் பேருண்மைகளை நன்ருக அறிந்து ஒப்புயர்வற்ற ஆசார்யராய் விளங்கினுர். அழகியமணவாளப் பெருமாளுக்கும் இந்த ஆசார்யருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது. சிஷ்யனுடைய நிரம்பிய அறிவாலும் நற்குணங்களாலும் மகிழ்வுற்ற ஆசார்யர் தாம் அறிந்தவற்றையெல்லாம் இவருக்கு உணர்த்தி, அவரிடம், "வாரீர் அழகியமணவாளப் பெருமாளே ! நீர் எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் மிகவல்லவராக இருக்கிறீர். எம்பெருமானுரைப் போல் ஸ்ரீரங்கத்தில் நெடுநாள் வாழ்ந்திருந்து இந்த வைஷ்ணவ தர்சனத்தைத் தழைக்கச் செய்யவேண்டும். குறிப்பாக, நம் பூர்வாசார்யர்கள் போல் திருவாய்மொழியையும் இதற்கு நம் ஆசரார்யசிகாமணிகள் காட்டிக்கொடுத்துள்ள அர்த்தங்களையும், மற்றைய திவ்யப்ரந்தங் களையும் அவைகளில் உறைந்துள்ள பொருள்களையும் உலகில் நன்ருகப் பரவச்செய்தல் வேண்டும். உமக்கு ஸ்மஸ்க்ருத சாஸ்த்ரங்களில் சிறந்த ஆற்றல் இருப்பினும் அவைகளில் அதிகமாகக் கை வையாமல் நம்முடைய ஆழ்வார்கள் பக்திவெள்ளத்தில் தோய்ந்து அதன்மூலமாக வந்துள்ள ஈரச்சொற்களான திவ்யப்ரபந்தங்களையே அதிகமாகக் கையாண்டு உலகத்தை வாழ்விப்பீராக" என்று ஆஜ்ஞை விடுவித்துத் தம் திருவடிகள் மீது ஆணையாக சிஷ்யருடைய ஒப்புதலையும் வாங்கிக்கொண்டார்.

ஆழ்வார் திருநகரியில் மாறனடி பணிந்துய்ந்தவரான ராமாநுஜருக்குத் தனிக் கோயில் அமைத்து, அதைச் சுற்றி "ராமாநுஜ சதுர்வேதி மங்கலம்" என்ற அகரஹாரத் தில் ராமாநுசனைத்தொழும் பெரியோரையும் குடிபுகுத்தி எல்லாவற்றையும் அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனுருடைய அதீனமாக்கி வைத்தார், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை. இப்படித் தமக்குப் புகலாகக் காட்டித்தரப்பட்ட எதிராசர் திருவடிகளில் பேரன்பு பூண்ட நாயனுர், அவர்க்கே எல்லா அடிமைகளையும் செய்துகொண்டு, அவர் திறத்து 'எதிராஜ விசம்தி' எனற ஸம்ஸ்க்ருத துதி நூலை விண்ணப்பம் செய்து தம் ஆசார்யர் தம்மை [1] "யதீந்த்ரப்ரவணர்" என்று கொண்டாடும்படி இனிது வாழ்ந்திருந்தார்.

பின்னர், தம் ஆசார்யனுடைய ஆணைப்படியே நாயனுரும் திருவரங்கம் சேர்ந்தார். திருவாய்மொழிப்பிள்ளை காலத்தில் ஸ்ரீரங்கம் துலுக்கர்களால் தாக்கப்பட்டு அடியார்களும் பல இன்னல்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு, நம்பெருமாளும் வேற்றிடதத்துக்கு எழுந்தருளும்படியாக இருந்தது. அழகியம்ணவாளர் திருவரங்கம் எழுந்தருளினபோது இன்னல்கள் தீர்ந்து நம்பெருமாளும் பழையபடி கோயிலில் குடிபுகுந்திருந்தனன். ஆனுல் நெடுகிய காலம் பெருமாளும் முக்கியமான ஆசார்யர்களும் இல்லாததால் விளைந்த குழப்பங்களை நீக்கித் தென்னரங்கர் செல்வத்தைத் திருத்தி வழிபாடுகளையும் சீர்திருத்தி ஸ்ரீரங்கைச்வர்யத்தைப் பழையபடி சீருறச் செய்வாரார் என்று அடியார்கள் ஏங்கிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் இவர் சென்று சேர்ந்து "ராமாநுஜார்ய திவ்யாஞ்ஞா வர்த்த தாம்—அபிவர்த்ததாம்" என்ற மஹாமந்திரத்தை முழக்கி அரங்கனுக்கு முன்போல அனைத்தழகும் கண்டருளப்பண்ணினுர். இப்படி ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு நித்யகைங்கர்யங்களைக் குறைவறச் செய்து கொண்டு, தர்சனத்தை நல்ல முறையில் பரப்புவதிலும் ஈடுபட்டிருந்தார். நம்பிள்ளை என்னும் மஹாசார்யர் அருளிச்செய்த திருவாய்மொழிப் பொருள்களைக் கொண்டு வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை தொகுத்த ஈடுமுப்பத்தாருயிரப்படி என்னும் வியாக்யானத்தை ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து அறிந்து கொண்டு அவற்றை எடுத்துரைப்பதிலும் மிகவும் தேர்ந்த

---

1. *யதீந்தரர் என்பது எதிராசரை, உடையவரிடம் மட்டற்ற அன்பு பூண்டவர் என்றவாறு.*

வராய் "முப்பத்தாராயிரப்பெருக்கர்" என்று பெருமாளாலாயே கொண்டாடப் படுவாராயினர்.

இப்படி இருக்கையில் தமிழ்நாட்டில் வடபாகங்களிலுள்ள திவ்யதேசத் தெம் பெருமான்களையும் பெரும்பூதூரில் வந்துதித்த புண்ணியனை எதிராசனையும் திருவடிதொழ விரும்பி, அரங்கனது அனுமதிகொண்டு, ஸ்ரீபெரும்பூதூர், காஞ்சிபுரம், திருவேங்கடம், சோழ சிம்மபுரம் முதலான தலங்களுக்குச் சென்று தொழுதுப் பிறகு கச்சிப் பதியிலே ஓராண்டு காலம் நித்யவாஸமாய் எழுந்தருளியிருந்தார். இங்கு தேவப் பெருமாள் விஷயமாக "**தேவராஜமங்களம்**" என்னும் ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்தோத்ரத்தை அருளிச்செய்தார். எம்பெருமானுடைய ப்ரியசிஷ்யரான கிடாம்பி ஆச்சான் என்பவரின் வழித்தோன்றலான கிடாம்பி நாயனார் என்பவர்பாடே ராமாநுஜர் அருளிச்செய்த வேதாந்தக்ரந்தமான ஸ்ரீபாஷ்யம் கற்று, தாம் கற்றதை யதோக்தகாரி (சொன்னவண்ணம் செய்த பெருமாள்) ஸன்னதியில் ப்ரவசனமும் செய்தார். இந்த ஓராண்டு கழிந்ததும் மீண்டும் திருவரங்கமே சென்று சேரலாயிற்று.

இந்த நாளிலே ஸ்வாமிக்கு ஸம்ஸாரத்தில் விரக்தி பிறந்து ஸந்யாஸாச்ரமம் கைக்கொள்ள விருப்பமுண்டாகி சடகோபஜீயர் என்பவரிடம் உத்தமாச்ரமம் பெற்று, ஸ்ரீரங்கநாதனால் **அழகிய மணவாள மாமுனிகள்** என்ற சிறப்புப் பெயர் சூட்டப்பெற்று, பல்லவராயன் மடத்தையும் பரிசாகப் பெற்றார். இந்த மடத்தில்தான் மணவாளமாமுனிகள் அர்ச்சாரூபியாய இன்றைக்கும் அடியார்களுக்கு ஸேவை ஸாதிக்கிறார். இந்த மடத்தின் பின்புறத்தில் ஒரு காலக்ஷேபகூடம் அமைத்து அதற்கு "**ஸ்ரீசைலேச மஹாமண்டபம்**" என்று தம்மாசார்யரான திருமலையாழ்வார் பெயரைச் சூட்டி, அதில் [1] பிள்ளைலோகாசார்யர் திருமாளிகையிலிருந்து மண்ணைக் கொணர்ந்து, அந்த "ரஹஸ்யம் விளைந்த மண்"ணினால் தமக்கு ஆஸனம் அமைத்துக்கொண்டு, அதிகமாகப்பெருகிவரும் தம் சிஷ்யர் குழாங்களுக்கு ஆழ்வார்களுடைய அருளிச்செயல் மூலம் ஆத்மஜ்ஞானத்தைப் புகட்டிக்கொண்டிருந்தார்.

அக்காலத்தில் ஸ்ரீரங்கத்திலும் மற்றைய இடங்களிலும் எம்பெருமானார் ஏற்படுத்திய 74 ஸிம்மாஸனாதிபதிகளுடைய ஸந்ததியார்கள் ஆசார்யர்களாக விளங்கிவந்தனர். இவர்களுள் பெரும்பாலர்களையும் ஒன்றுகூட்டி மாமுனிகளிடம் சிஷ்யர்களாய்ச் சேர்க்க விரும்பிய அரங்கன் ஸ்வப்னம் மூலமாகவும் இன்னும் பலபடிகளாலும், "எம்பெருமானாரே மணவாள மாமுனிகளாக வந்து தோன்றியுள்ளவர்" என்ற உண்மையை உணர்த்தி அவர்களுக்கு ஸ்வாமியிடம் பெருமதிப்பும் பேரன்பும் உண்டாகும்படி செய்து இவருக்கு சிஷ்யர்களாக்கினன். ராமாநுஜருடைய மருமகனான கந்தாடை முதலியாண்டான் வழித்தோன்றல்களான பல பெரியோர்கள் மாமுனிகளது திருவடியிற்பணிந்தனர். பிள்ளைலோகாசார்யருடைய குலமான முடும்பைக் குலத்திலுதித்து ப்ரதிவாதிபயங்கரர் என்ற பெருமையும் பெற்ற ஹஸ்திகிரிநாதரண்ணா என்பவரும், எறும்பி அப்பா என்ற மஹாவித்வானும் மாமுனிகளின் சிஷ்யர்களாயினர். இவர்களுள் மிக முன்னே ஸ்வாமியிடம் அடிபணிந்தவர் வானமாமலை ராமநுஜ ஜீயர். இவர் ஸ்வாமியுடைய நிழலும் அடிதாறுமாக இருந்து குற்றேவல் புரிந்தவர். இவரையே "பொன்னடிக்கால் ஜீயர்" என்பது. தம்முடைய சிஷ்யர்களில் மிகப்பெருமை படைத்த எண்மரைத் தேர்ந்து, "**அஷ்டதிக்கஜங்கள்**" என்று வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தைப் போற்றிக் காக்கக்கூடிய ஆசார்யஸிம்மாஸனாதிபதிகளாக நியமித்தார். இவர்கள்

---

1. *அஷ்டாதச ரஹஸ்யம் என்னப்படும் 18 ரஹஸ்யநூல்களையருளிச்செய்த மஹாசார்யர்.*

முறையே-வானமாமலை ராமானுஜஜீயர், பரவஸ்து பட்டர் பிரான்ஜீயர், திருவேங்கடராமானுஜ ஜீயர், கோயில் கந்தாடை அண்ணன், எறும்பி அப்பா, ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா, அப்பிள்ளை, அப்புபிள்ளார் என்பவர்களாம்.

ஈடுமுப்பத்தாறுயிரப்படியைக் கொண்டு மாமுனிகள் பகவத் விஷயகாலக்ஷேபத்தைப் பல பல முறைகள் நடத்தினார். இவருடைய மதுரமான வாக்கைக் கேட்க விரும்பிய திருவரங்கச்செல்வன், ஓராண்டு காலம் இவரைத் தன் திருமுன்பே உபன்யாசம் பண்ணும்படி நியமித்துத் தான் கண்டருளும் திருவிழாக்களை யெல்லாம் அப்போது நிறுத்திவைத்து, ஆர்வத்துடன், முன்பு சக்ரவர்த்தித் திருமகனுகத் தன் சரிதையை குசலவர்கள் பாடத் தானும் ஓலக்கத்தில் கலந்திருந்து கேட்டதுபோல், நாச்சிமார்களுடன் திவ்விய ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருந்து, "வான்திகழும் சோலை மதிளரங்கர் வண்புகழ் மேல் ஆன்ற தமிழ்மறைகள் ஆயிரமும்" தேனும் பாலும் கன்னலும் அமுதுமான வ்யாக்யானங்களுடன் மாமுனிகள் விளக்கக் கேட்டு மகிழ்ந்தனன். திருவாய்மொழி விளக்கம் முடிந்து சாற்றுமுறை கொண்டாடுமன்று அங்கு ஒரு அதிசயம் விளைந்தது. அடியார் குழாங்கள் கூடிய அப்பேரவையில் ஐந்து வயதுள்ள ஒரு சிறுவன் தோன்றி, கணீரென்ற குறலுடன்

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணார்ணவம்।
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்॥

என்ற ச்லோகத்தைச் சொல்லி மறைந்தனன். இந்த ச்லோகம் திருவரங்கனே தான் மாமுனிகளுக்குச் சிஷ்யனுயிருந்தமையை நாட்டார் அறிக்கைக்காகவும் சிஷ்யனை தன் நன்றிப் பெருக்கைக் காட்டுவதற்காகவும், மாமுனிகள் விஷயமாக அருளிச் செய்தனன் என்பது பெரியோர்கள் துணிபு. அங்கிருந்தோர் அனைவரும் இந்த ச்லோகத்தைத் தங்களை வாழ வைக்க வந்த மஹாமந்த்ரமாக மதித்துப் பட்டோலை கொண்டு திருவிழா நடத்தி மகிழ்ந்தனர். வேதத்துக்கு 'ஓம்' என்பது போல தமிழ்வேதத்துக்கு இது மந்த்ரமாகும். இத்தனியன் பகவாராதன காலங்களிலும் காலக்ஷேபகாலங்களிலும் கோவில்களிலும் அடியார்களுடைய இல்லங்களிலும் அடிக்கடி ஓதப்படுகிறது. இப்படி ஓதவேண்டு மென்பது ரங்கநாதனுடையதும், திருவேங்கட முடையானதும், திருமாலிருஞ்சோலை யழகருடையதுமான திவ்வியாஜ்ஞை.

மாமுனிகள் பலமுறை எம்பெருமான் கோயில்கொண்டுள்ள பல திவ்ய தேசங்களையும் சென்று தொழுது, ஆங்காங்கு நடைபெறும் வழிபாடுகளையும் ஒழுங்குபடுத்தினார். "ராமானுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாமபிவர்த்ததாம்" என்கிறபடி ராமானுஜருடைய திவ்ய ஆஜ்ஞையாக அவரால் ஒருங்குபடுத்தப்பட்ட வழிபாட்டு முறைகளையும் திருவிழாக்களையும் செவ்வனே நடக்கும்படி திட்டமிட்டு நடத்தி வைத்தார். இதனாலேயே எல்லாக் கோயில்களிலும் அடியா ரில்லங்களிலும்

பொய்யிலாத மணவாளமாமுநி புந்திவாழி புகழ்வாழி வாழியே!

அடியார்கள்வாழ அரங்கநகர் வாழ
சடகோபன் தண்டமிழ்நூல் வாழ—கடல்சூழ்ந்த
மன்னுலகம் வாழ மணவாள மாமுனியே!
இன்னமொரு நூற்றாண் டிரும்.

என்று வேண்டுவது. இக்கடல் சூழ்ந்த மண்ணுலகம் உள்ளவளவும் மாமுனிகள் பெருமையும், அருளும், ஸேவையும் இந்நிலவுலகில் விளங்கும் என்பது திண்ணம்.

மணவாளமாமுனிகள் நமக்குச் சேமவைப்பாகப் பலநூல்களை அருளிச்செய்துள்ளார். பெரியாழ்வார் திருமொழிக்குப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை அருளிச்செசய்த வியாக்யானத்தில் முதல் 40 பதிகங்களுக்கானது கிடைக்காமல் போய்விட்ட படியால் அவைகளுக்கு மட்டும் வியாக்யானமிட்டருளினர். திருவரங்கத்தமுதனர் அருளிய ராமாநுஜ நூற்றந்தாதிக்கு பூருவர்கள் உரையிடாதபடியால் அதற்கு உரையருளிச்செய்துள்ளார். பிள்ளை லோகாசாரியர் அருளிச்யெய்த "அஷ்டாதசரஹஸ்யம்" என்னும் 18 ரஹஸ்ய நூல்களில் முக்கியமானவைகளாகிய முமுக்ஷுப்படி (திருமந்த்ரம், த்வயம், சரமச்லோகம் இவற்றை விளக்குவது), தத்வத்ரயம் (ஜீவாத்மா, அசித்தான ப்ரக்ருதி, இவைகளை யாளும் ஈச்வரன் இப்படியான தத்வங்களை விளக்குவது), ஸ்ரீவசன்பூஷணம் (ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அவச்யம் அறியவேண்டிய பலவுண்மைகள்) இவைகளுக்கு வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்தார். தமது கடைசி காலத்தில், உடல் மிகவும் தளர்ந்து நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த நிலையிலும், படுக்கையிலிருந்துகொண்டே கழுத்தும் கையும் நோவ ஏடும் ஆணியும் பிடித்துத் தாமே அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனர் பணித்த ஆசார்யஹ்ருதயம் என்ற ரஹஸ்ய நூலுக்கு, பின் வருபவரெல்லாம் வாழுகைக்காக பரம கருணையுடன் வ்யாக்யானமிட்டருளினர். இந்த வ்யாக்யானங்கள் மதுரமாகவும், கம்பீரமாகவும், மிகவிரிவில்லாமலும், மிகச் சுருங்கியதாயில்லாமலும், ஐயந்திரிபில்லாமலும், எளிய தெள்ளிய நடையில் அமைந்துள்ளன. இவற்றுள் பலவாயிரக்கணக்கான மேற்கோள்களை வடமொழியிலும் தமிழிலுமுள்ள அனேக நூல்களிலிருந்து எடுத்து, ஒவ்வொன்றுக்கும் ஆகரம் காட்டிச் சிறுவிளக்கமும் தந்துள்ளார் மாமுனிகள். இம்மாதிரி வேறு எந்த ஆசாரியருடைய நூல்களிலும் காணக் கிடைக்காது. இதுபற்றியே "பொய்யிலாத மணவாளமாமுனி" என்று ஸ்வாமியைக் கொண்டாடுவது. ஸகல சாஸ்த்ரமு மறிந்தவர் என்ற பெருமை இந்த ஆசார்ய ஒருவருக்கே தகும் என்னும்படி அமைந்துள்ளன இந்த வ்யாக்யானங்கள். மணவாள மாமுனிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள "**விசதவாக் சிகாமணி**" என்ற சிறப்பு சாலப் பொருந்தியதே தமது வ்யாக்யானங்கள் மூலமாகவும் மற்றபடியாலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்துக்கு பெருமதிளாயிருந்துள்ள திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தஙகட்கு இவருடைய மஹத்தான ஸேவையை முன்னோர் பாராட்டி அருளியுள்ள பாசுரம்:

சேற்றுக் கமல வயல்சூ ழரங்கர்தம் சீர்தழைப்பப்
போற்றித் தொழுநல் லந்தணர் வாழவிப் பூதலத்தே
மாற்றற்ற செம்பொன் மணவாள மாமுனி வந்திலனேல்
ஆற்றில் கரைத்த புளியல்ல வோதமி ழாரணமே?

வியாக்யான நூல்கள் தவிர தமிழிலும் ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும் தாமாக அருளிச்செய்த நூல்களும் பல வுள. இவற்றுள் முன்பே கூறப்பட்ட தேவராஜமங்களமும் எதிராஜவிம்சதியும் ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்துதிகள். நமது ஆழ்வார்கள், ஆசார்யர்கள் விஷயமாக நாம் அறியவேண்டிய பலவுண்மைகளை **உபதேசரத்தினமாலை** என்னும் திவ்யப்ரபந்தத்தில் மாமுனிகள் அருளியுள்ளார். திருவாய்மொழியின் ஸாரமான அர்த்தங்களைப் பதிகத்துக்கு ஒரு பாசுரமாக அமைத்துத் **திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி** என்னுமொரு பாமாலையும், எதிராஜரின்னருளால் மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தைப் பெறவேண்டும் என்ற தம் ஆர்த்தியெல்லாம் ஒரு வடிவெடுத்ததென்னலாம்படியாக "ஆர்த்திப்ரபந்தம்" அருளிச் செய்துள்ளார். கல்நெஞ்சையும் நீர்ப்பண்டமா யுருக்கவல்லது ஆர்த்திப்ரபந்தம்

அடியார்கள் எம்பெருமானைப் பூசனை செய்வதற்கான முறையை வகுக்கும் "நித்யக்ரந்தம்" ஒன்றும் அருளியுள்ளார் நமக்கு.

மணவாளமாமுனிகள் ஸத்வமே உருவெடுத்தவர். படாடோபம் முதலியவற்றை அற வெறுத்தவர். "பிறர் மினுக்கம் பொறாமையில்லாப் பெருமையும் பெற்றோம்" என்று தாமே பேசிக் கொண்டபடி யாரிடத்தும் பொறாமை அஸூயை இவை சிறிதுமில்லாதவர். எம்பெருமானிடத்தும், அதற்கும் மேலே எம்பெருமானாரிடத்தும் மட்டற்ற அன்பு பூண்டவர். அனைத்துலகும் வாழப் பிறந்த மணவாளமுனிவா! என்று நாம் நிச்சலும் கொண்டாட வேண்டும் இவரை. இப்படிப்பட்ட மஹாசார்யரிடமும் அஸூயை கொண்டு ஸ்வாமியின் மடத்தையே கொளுத்தி ஸ்வாமியையும் நெருப்புக்கிரையாகக முயன்ற மஹாபாபிகளு மிருந்தனர் அக்காலத்திலே. மேலும், ஸ்வாமியின் மட்டற்ற பெருமையை ஸஹிக்காமல் இகழ்ந்து பேசியவர்களும் இருந்தனராக வேண்டும். "கற்றோர்கள் தாமுகப்பர் மற்றோர்கள் மாச்சரியத்தால் இகழில் வந்தது என்? நெஞ்சே! இகழ்கை ஆச்சரியமோதான் அவர்க்கு?" என்று உபதேசரத்தின மாலையில் முதன்முன்னமே தம்நெஞ்சைக் குறித்து ஸ்வாமி அருளிச் செய்கிறார். பூர்வாசார்யர்கள் அருளிச்செய்துள்ள பொருள்களுக்கு முரணாகத் தான் தோன்றியாகப் பொருளுரைப்பதை இவர் அற வெறுத்தார். இப்படித் தான்தோன்றியாகப் பொருள்சொல்லி இதுபெரியோர் பணித்தது என்று வஞ்சிப்பவர் மூர்க்கர் என்று வெறுக்கிறார் மாமுனிகள்.

தம்மைப்போல் விக்ரஹம் ஏறியருளப்பண்ணிப் பெருமளவில் விழாக்கள் கொண்டாடு வதை இவர் விரும்பாதவராயினும் சிஷ்யர்கள் மிக அன்புடன் வேண்டிக்கொண்டதால் தாம் ஆண்டு வந்ததான செப்புச் செம்பைக் கொண்டு சிறிய அளவில் விக்ரஹங்கள் வார்த்து வழிபட அநுமதிதந்தார். இவர் பிறந்தகமான ஆழ்வார் திருநகரியிலும் புக்ககமான ஸ்ரீரங்கத்திலும் மிகச் சிறிய அளவிலுள்ள அர்ச்சா ரூபங்களே போற்றப்பட்டு வருகின்றன.

எம்பெருமானாருடைய மறு அவதாரமான இவ்வாசிரியர் அவரைவிட மேம்பட்ட பெருமை வாய்ந்தவர் என்றால் மிகையாகாது. எதிராசரின்னருளால் தமக்கு ஏற்பட்டுள்ள பெருமைகளைத் தாமே பேசிக்கொண்டார் ஆர்த்திப்ரபந்தத்தில் ஒரு பாசுரத்தில். இதன் வாயிலாக ஸ்வாமியின் ஆத்மகுண பூர்த்தியை நன்றாக அறியலாகும். (பின்னால் அச்சிடப் பட்டிருக்கும் ஆர்த்திப்ரபந்தத்தில் 55வது பாசுரம் காண்க). "மதுரகவிசொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்" என்பது இவருக்குத் தலையான பெருமை. "தேவுமற்றறியேன்" என்று நம்மாழ்வார்] திருவடிகளில் மதுரகவி அன்பு பூண்டிருந்தது போல இவரும், "இந்த வுயிர்க்கெல்லாவுறவும் நீயென்றே எதிராசா! நில்லாததுண்டோ என்னெஞ்சு" (ஆர்த்தி-58) என்ற நிலையிலிருந்ததால் நம்பெருமாளும் தான் இவர் விஷயமாகப் பணித்த ச்லோகத்தில் "யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே" என்று இவருடைய எதிராஜப்ரேமையையே இவருக்கு அடையாளமாக வைத்து அறியலாம்படி பேசினான். நம்மாழ்வாரை "ருஷிம் ஜுஷாமஹே க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணாதத்வம்" என்று பட்டர் கொண்டாடியது போல் இவரை எதிராஜத்ருஷ்ணாதத்வமான முனிவர் என்று கொண்டாடவமையும்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

மணவாளமாமுனிகளின் ஆசார்யபரம்பரை

திருவாய்மொழி ஈட்டுத்தனியன்

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்தது.

திருவருள்மால் சேனைமுதலி சடகோபன் நாதமுநி
சீருய்யக்கொண்டார் மணக்கால் நம்பி சென்றுமாளவந்தார்
குருமாலாதரர் குருகைப்பிரார்க்கன்பரா மெதிராசர்
கோவிந்தர் கூரேசர் பட்டர் வேதாந்திமுநி
இருகண்ணர்க்கன்புடையநம்பிள்ளை இவரீடளித்தற்
கேய்ந்தமாதவர் பற்பநாப ரிவரருளாளர்
திருவடியூன்றியதேவப்பெருமாள் கைக்கொண்டருளும்
திருமலையாழ்வார் பதங்கள் முன்பென்னுட்சோந்தனவே.

மணவாளமாமுனிகள் அநுஸந்தித்த திருமுடியடைவை இந்தப் பாசுரத்தின் வாயிலாக அறியலாம். இது திருவாய்மொழியுபதேச பரம்பரை ஆசார்யர்களை வணங்கு வதாக அமைந்துள்ளது. முன்னம் பொதுத்தனியன்களுடன் அநுஸந்திக்கப்பட்டவை பொதுவான உபதேசபரம்பரை. நம்தர்சனத்துக்கு ப்ரதமாசார்யனான பெரியபெருமாளி லிருந்து மாமுனிகளின் நிஜகுருவான திருமலையாழ்வார் (திருவாய்மொழிப்பிள்ளை) வரை அடைவை இந்தப்பாசுரத்தில் காணலாம்.

'' லக்ஷ்மீநாத ஸமாரம்பாம் '' என்கிறபடியே ச்ரிய:பதியான ஸர்வேச்வரன் ஸ்ரீரங்க நாதனான நிலையில் இந்தத் தரிசனத்துக்கு ப்ரவர்த்தகன். பெரியபெருமாள், பெரிய பிராட்டியார், சேனைமுதலியார், நம்மாழ்வார் (சடகோபன்) என்றுள்ளது நம் குருபரம்பரை. ஆழ்வாரை யோகத்தால் ஸாக்ஷாத்கரித்து நாதமுனிகள் அவரிடமிருந்து திருவாய்மொழி யையும் இதரப்ரபந்தங்களையும் உபதேசமாகப் பெற்றார். ஸாக்ஷாத் ஒராண்வழி உபதேச பரம்பரையில் முதல் பூர்வாசார்யர் நாதமுனிகள். இவரது திருப்பேரனாரே ஆளவந்தார் என்று ப்ரஸித்தரான யாமுனாசார்யர். நாதமுனிகளுடைய திருவடிஸம்பந்தம் உய்யக் கொண்டார், மணக்கால்நம்பி இவர்கள்மூலம் ஆளவந்தாருக்குக் கிடைத்தது. ஆளவந்தா ருக்கு ப்ரதான சிஷ்யர்கள் ஐவர். இவர்கள்மூலமாகவே எம்பெருமானாருக்கு ஆளவந்தார் அவருக்கென்று வைத்துப்போன ஞானச்செல்வம் கிடைத்தது. இவர்களில் குருமாலாதரர் என்னப்படும் திருமாலையாண்டான் உடையவருக்குத் திருவாய்மொழியின் அர்த்தங்களை உபதேசித்தவர். குருகூர்ச்சடகோபனைமாற னடிபணிந்துய்ந்த இராமாநுசனை குருகைப் பிரார்க்கன் பராமெதிராசர்என்றருளிச்செய்கிறார். எதிராசர் திவ்யஜ்ஞையினால் ஆறாயிரப்படி வியாக்யானமருளிச் செய்தவரும் எதிராசர் புத்ராபிமானம் பண்ணினவருமான திருக்குரு கைப்பிரான் பிள்ளானையிட்டு குருகைப்பிரார்க்கன்பர் என்றருளிச்செய்ததாகவும் ஆகும். எதி ராசரிட்டவழக்காய் இருக்கும் திருவாய்மொழியின் அர்த்த விசேஷங்கள். தமிழ்மனஃறகளாயி மும் ஈன்றமுதல்தாய் சடகோபன்—மொய்ம்பால் வளர்த்த இதத்தாய் இராமாநுசன் என்றரு ளிச் செய்தார் ஸ்ரீபராசரபட்டரும். எம்பெருமானாருக்கு அடுத்த தர்சனப்ரவர்த்தகாசார்யர்

பட்டர். பட்டருக்கும் எதிராசருக்குமிடையே கோவிந்தர் என்று வ்யவஹிரிக்கப்டும் எம்பாரும், கூரேசர் என்றழைக்கப்படும் கூரத்தாழ்வானும் ஆசார்யபரம்பரையில் இடம் பெறுவார்கள். பட்டருடைய ப்ரியசிஷ்யர் வேதாந்திமுநி என்னும் நஞ்சீயர். இவர் ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானமருளியவர். நஞ்சீயருக்கடுத்த ஆசார்யர் நம்பிள்ளை. இவர்தான் ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படியின் ப்ரவக்தா. இந்தவ்யாக்யானத்தைத் தொகுத்தெழுதியருளினது வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை. நம்பிள்ளையின் அந்தரங்கசிஷ்யர்கள் இரண்டு க்ருஷ்ணர்கள்—முறையே பெரிய வாச்சான்பிள்ளையும் (இருபத்திநாலாயிரப்ப்டி வியாக்யான மருளியவர்) வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையும். இதனால் இருகண்ணர்க்கன்புடைய நம்பிள்ளையாகிறார். தெள்ளியதா நம்பிள்ளை செப்பு நெறிதன்னை வள்ளல் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை இந்த நாடறிந்து வாழுகைக்காக எழுதேரார் தமிழ்வேதத்து ஈடுதன்னை நம்பிள்ளை சிறியாழ்வான் அப்பிள்ளை என்ற ஈயுண்ணி மாதவப்பெருமாளுக்குச் சிறப்பாகக்கொடுத்தார். இந்த வியாக்யானத்துக்கு மாதவரே ஓராண்வழி ப்ரவர்த்தகர். மாதவரிடமிருந்து அவர் குமாரர் பத்மநாபருக்கும், அவரிடமிருந்து அவருக்கு ப்ரியசிஷ்யரான கோலவராஹப்பெருமாள் என்னும் நாலூர்ப் பிள்ளைக்கும், அவரிடமிருந்து அவர் குமாரர் நாலூராச்சான் பிள்ளைக்கும் இந்தஈடு ஓராண் வழியாகக் கிடைத்தது. அருளாளார்திருவடி யூன்றிய தேவபெருமாள் என்பது நாலூராச் சான்பிள்ளையையே. இவரே மணவாளமாமுனிகளின் ஆசார்யரான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை (திருமலையாழ்வார்) யைக் கைக்கொண்டருளி அவருடன் திருநாராயணபுரத்தாய் என்னும் ஜநந்யாசார்யருக்கும் ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படியை ஸாதித்தவர். ஆய் மணவாளமாமுனிகளுக்கு ஆசார்யஹ்ருதயத்தின் விசேஷார்த்தங்களை ஸாதித்தவர். மாமுனிகளுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸாதித்தது உடையவருடைய ப்ரியசிஷ்யரான கிடாம்பி ஆச்சான் வம்சத்தவரான கிடாம்பி நாயனார். திருவருள்மால் — சேனைமுதலியார் — சடகோபன் — நாதமுனிகள் — உய்யக் கொண்டார் — மணக்கால்நம்பி — ஆளவந்தார் — திருமாலையாண்டான் — எம்பெருமானார் — ஆழ்வான், எம்பார் — பட்டர் — நஞ்சீயர் — நம்பிள்ளை — பெரியவாச்சான்பிள்ளை, வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை, சிறியாழ்வான் அப்பிள்ளை — திருமலையாழ்வார் — மணவாளமாமுனிகள் என்று அடைவாக அமைந்துள்ளது திருவாய்மொழியைக் காத்த குணவாளர் பரம்பரை. ஓராண்வழி உபதேசத்தை எதிராசர்தம் இன்னருளால் அபிநிவேசமுடையார் எல்லோருக்கு மாக்கியதுபோல், பரமகாருணிகரும் முப்பத்தாறாயிரப்பெருக்கருமான மணவாளமாமுனிகள் அருளால் பல சிஷ்யர்களுக்கும் கிடைத்தன ஈட்டின் விசேஷார்த்தங்கள்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீசைலேசமந்த்ர ப்ரபாவம்

நம்பெருமாள் அருளிச்செய்தது.

श्रीशैलेशदयापात्रं धीभक्त्यादि गुणार्णवम् ।
यतीन्द्रप्रवणं वन्दे रम्यजामातरंमुनिम् ॥

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்।
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம்॥

மணவாளமாமுனிகள் விஷயமாக இந்தத் தனியனை ஸ்ரீரங்கநாதன் தான் மாமுனிகளுக்குச் சிஷ்யனாயிருந்து அருளிச்செய்தது ப்ரஸித்தம். இது நமக்கு மந்த்ரரத்னத்துக்கொப்பான மஹாமந்த்ரம். இந்த மந்த்ரத்தின் பெருமைகளைப் பலவிதமாகக் கீழ்க்காணும் பக்கங்களில் அநுபவிக்கலாம். முதலில் பிள்ளைலோகம் ஜீயர் இந்த மந்த்ரம்பற்றி அருளிச்செய்துள்ளவைகளைத் தழுவியுள்ள உரையும், அடுத்து எறும்பி அப்பா இந்த மந்த்ர விஷயமாக அருளிச்செய்துள்ள ஸம்ஸ்க்ருத அஷ்டகமும், அதையடுத்து பரவாதிகேசரியார் அருளிய ஸ்ரீசைலவைபவம் என்னும் தமிழ்ப் பாமாலையும், கடைசியில் ஸ்ரீமதுபயவே. காஞ்சீ, பரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி அளிக்கும் ரஸமான விளக்கமும் இங்கு இடம் பெருகின்றன. பின்னர் வரும் ஸ்ரீமதுபயவே. காரப்பககாடு. வெங்கடாசார்யஸ்வாமி அளிக்கும் வ்யாஸத்திலும் காண்க.

1. பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச் செய்துள்ள வியாக்யானத்தைத் தழுவிய உரை

"வாழி திருவாய்மொழிப்பிள்ளை மாதகவால் வாழும் மணவாள மாமுனிவன்" என்று பேசும்படி பெரிய ஜீயர், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளை ஆச்ரயித்துத் திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்த தாத்பர்யங்களையும் அவரடிபணிந்து பெற்று, தாம்பெற்ற அர்த்தங்களை எல்லாரும் கேட்டு உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக நடத்தவேணும் என்று அதற்கநுகுணமாக ஈடுபட்டிருக்க, இவரை நம்பெருமாள் அர்ச்சகர் மூலமாய் அழைத்தருளி, "திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தை நாமும் நம்மடியார்களும் கேட்டு வாழும்படி பெரிய திருமண்டபத்திலே நடத்தும்" என்று தம் திருவடிகளை ஊன்றுவித்து அருள்பாடிட்டு நியமித்தருள, இவரும் அப்படியே நடத்த, "உயர்வறவுயர்நலம்" தொடங்கி "அவாவறச்சூழ்" என்கிற சாற்றுப்பாட்டளவாக இவர் உபன்யாஸம் நடத்துவதைக்கேட்டருளி, மிகவும் உகந்து, முப்பத்தாறுயிரப் பெருக்கர் என்று இவருக்குத் திருநாமம் சாத்தியருளி "ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம்" என்ற தனியனும் அநுஸந்தித்தருளினார். இப்படிப் பெரிய பெருமாள் நிர்ஹேதுகமாகத் தம்மை விஷயீகரித்து நியமித்தருளியதற்கு ஜீயர் அருளிச்செய்த திருநாமம் (பாசுரம்):

நாமார்? பெரியதிருமண்டபமார்? நம்பெருமாள்
தாமாக நம்மைத்தனித்தழைத்து—நீ மாறன்
செந்தமிழ் வேதத்தின் செழும்பொருளை நாளுமிங்கே
வந்துரையென்றேவுவதே வாய்ந்து.

இப்படி நம்பெருமாள் அருளிச்செய்த பெரிஜீயரது தனியனுக்கு அர்த்தம்—"திருவாய்மொழிப்பிள்ளையனுடைய க்ருபைக்கு விஷயபூதராய், ஞானபக்தி வைராக்ய மஹோததியாய் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் விஷயத்திலே ப்ராவண்யத்தையுடையராய்க் கொண்டிருக்கிற கோயில் அழகிய மணவாளச் சீயரை ஸேவிக்கிறேன் என்றபடி.

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் : நம்மாழ்வாருளாலே அவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தைப் பெற்று வாழுபவராய், ஆழ்வார் திருவடிகளான எதிராசர் திருவடிகளை எப்போதும் மறவாமல் இறைஞ்சி ஏத்தும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை சீரருளுக்கு ஏற்றகலமாயிருப்பவர் மணவாளமாமுனிகள். [1] ஸ்ரீசைலபூர்ணர் (பெரிய திருமலைநம்பி) க்ருபையாலும் ஸ்ரீசைல தேசிகர் (திருவாய்மொழிப்பிள்ளை) தயையாலும் இராமாயணமென்னும் பக்தி வெள்ளமும் தீர்த்தங்களாயிரமான திருவாய்மொழியும் யதீந்த்ரப்ரவணரான இவரிடம் குடிகொண்டுள்ளன.

தீபக்த்யாதி குணார்ணவம் : ஞானம், பக்தி, வைரக்யம் முதலான குணங்களுக்குக் கடலாயிருப்பவர் மணவாள முனிகள். முன் நிலைகளான இளையபெருமாள் (லக்ஷ்மணர்) இளையாழ்வார் (உடையவர்) இரண்டிலும் ஞானபக்த்யாதிகள் பூர்ணமாய் உண்டு. பெரிய ஜீயருடைய அந்தப்ரேமாதிகள் பெரிய பெருமாள் விஷயத்துக்குச்சேர இரட்டித்திருக்கும்.

யதீந்த்ரப்ரவணம் : இனி நம்பெருமாளிடத்தில் ப்ராவண்யம் அதன் எல்லை நிலமான எம்பெருமானாரளவும் செல்வதைச் சொல்வது "யதீந்த்ரப்ரவணம்". அவர் (எம்பெருமானார்) பராங்குச பக்தர். இவர் (மாமுனிகள்) யதீந்த்ரப்ரவணர். இவரை அனைவரும் கால் கட்டுகிறது இவர் யதீந்த்ரப்ரவண ராகையாலேயே.

வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ; அழகிய மணவாளமாமுநி என்று திருநாமத்தை யநுஸந்தித்து அவர் கால்களில் விழுகிறார்.

இப்படிகளால் ஏற்றங்களையுடைய இவர் ஸ்துதி ரூபமான இவர் தனியன், "யத்வேதாதௌஸ்வர: ப்ரோக்தா வேதாந்தேச ப்ரதிஷ்டித:" என்று வேதத்துக்கு **ஓம்** என்னுமா போலே, ஸகலதிவ்யப்ரபந்தங்கள், அவைகளின் வ்யாக்யான விசேஷங்கள், இவைகளின் ஸாரமான ரஹஸ்யங்கள், இவை எல்லாவற்றினுடைய முதலிலும் முடிவிலும் அகில திவ்யதேச விலக்ஷண அதிகாரிகளாலும் அநுஸந்திக்கப்படுமாய் இருக்கும்.

ப்ரணவத்திலே அகாரம் பகவத்வாசகமாயும் மகாரம் சேதன வாசகமாயும் உகாரம் இருவருடைய உறவை ப்ரகாசிப்பிப்பதாகவும் இருக்கும். "அவ்வானவர்க்கு மவ்வானவரெல்லாம் உவ்வானவரடிமை என்றுரைத்தார்" என்பர் பெரியோர். இந்த ச்லோகத்திலே பதங்கள் தோறும் இவ்வர்த்தம் காணலாம்.

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் : ஸ்ரீசைலேச என்று அகாரவாச்யனான ஸர்வேச்வரனைச் சொல்லி, தயாபாத்ரம் என்று வேறுயாவர்க்குமில்லாமல் அவனுக்கே உள்ளவனான சேதனன் அவன் க்ருபைக்கு பாத்ரம் என்பதைச் சொல்கிறது. மேலும், ஆசார்யனை அவன்தானாகவே சொல்லுவது விசேஷாதிஷ்டானத்தாலே. "ஆசார்யஸ்ஸ ஹரிஸ்ஸாக்ஷாத்" என்று ப்ரமாணம்.

தீபக்த்யாதி குணார்ணவம் : என்கிற இப்பதத்தாலும் "தாமரையாள் கேள்வன் ஒருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்றும், "ஆதியஞ் சோதிக்கே அராத காதல்" என்றும் "உன்னித்து மற்றொரு தெய்வம் தொழாள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஞான பக்தி வைராக்கியங்களைச் சொல்லுகையாலே, அகாரத்தில் சொன்ன பகவச்சேஷத்வத்தை பக்தியால் சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபமும் "உன்னிணைத் தாமரைகட்கு அன்புருகி நிற்கு"

---

1. *ஸ்ரீசைலபூர்ணர் க்ருபையால் பக்திவெள்ளத்தைப் பெற்றது முன்பு ராமாநுசனாக; தீர்த்தங்களாயிரத்தை ஸ்ரீசைலேசர் தயையால் பெற்றது பின்பு மாமுனிகளாக.*

மதே. எம்பெருமானைப்பற்றியே ஜ்ஞானமாதலால், சேஷத்வம் பற்றிய ஞானமே ஞானம். தேவதாந்தரத்யாகப்ரதானமாயிருப்பது வைராக்யம்.

யதீந்த்ரப்ரவணம்: யதீந்த்ரராகையாவது—பகவத் பரதந்த்ர ரான தம் நிலையை நினைத்து துரும்பும் நறுக்காமல் வெறுமனே இருப்பவர்களைத் திருத்தித் திருமகள் கேள்வனுக்காக்கி அடிமை செயவிக்கை. இது பற்றி எம்பெருமானாரிடம் ப்ரவணராகிறார். பகவத நங்யார்ஹசேஷத்வம் அவனடியார் வரையிலும் செல்லவேணும். மேலும், யதீந்தரசப்தம் அஸாதாரணமாக ராமாநுசனைச் சொல்லுவது. ராமசப்தத்தாலே அகாரார்த்தமும், அநுஜசப்தத்தாலே கைங்கர்யபரனான ஆத்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லிற்று. "ராமாநுஜம் யதிபதிம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா" என்றபடி ப்ராவண்யநிலை.

வந்தேரம்யஜாமாதரம் முநிம்: இத்தாலும் உகாரார்த்தமே சொல்லுகிறது. ரம்யஜாமாத்ரு சப்தத்தாலே அகாரவாச்யனான பகவானைச்சொல்லி முநிசப்தத்தாலே பகவத் நங்யார்ஹசேஷத்வ ஜ்ஞானமுடைய பரமசேதனனைச் சொல்லுகிறது. ரம்யஜாமாத்ரு மநநம் கரோதீதி ரம்யஜாமாத்ருமுநி; ஆக இவை எல்லாவற்றாலும் ப்ரணவார்த்தமாக யோஜிக்கத்தட்டில்லை.

இனியதீந்த்ரருக்கும் யதீந்த்ரப்ரவணருக்கும் உவமை: ஸ்ரீரங்கத்திற்கு வடக்காயிருக்கிற திருவேங்கட நாட்டில் ஏரார் பெரும்பூதூரில் எம்பெருமானார் வடமொழியையும் தென்மொழியையும் வெளியிட அவதரித்தருளினார். இவர் பிறப்பால் "நாரணனைக் காட்டிய வேதம் களிப்புற்றது; தென்குருகைவள்ளல் வாட்டமிலா வண்தமிழ்மறை வாழ்ந்தது." "அரங்கநகரும், மேவுதிருநகரியும் வாழவந்த மணவாளமாமுனி" என்கிறபடியே தென்னாட்டுத்திலதமான தென்குருகூரிலே பெரியசீயர் தென்மொழியை வெளியிடவே அவதரித்தருளினார். இவருக்கு இரண்டு மொழிகளுக்கும் ப்ரவர்த்தகத்வம் உண்டேயாகிலும் ஊற்றத்தைப்பற்ற ஒன்றிலே சொல்லுகிறது. சீயரும் ஜன்பூமியை விட்டுவந்து காவிரி நடுவுபாட்டிலே கருமணியைக்கண்டு, வைஷ்ணவஸ்ரீயோட வாழ்ந்து கொண்டிருந்து ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயையும் ச்ருதிஸாகரத்தையும் த்ராவிடவேதஸாகரத்தையும் பெருகப்பண்ணி, பெருமானைநோக்கிக் கொண்டுபோந்தார். அவர் "எல்லாவுயிர்கட்கும் நாதன் அரங்கன்" என்னும்பொருள் சுரந்தார். இவர் "பல்லுயிர்க்கும் விண்ணின்தலை நின்று வீடளிப்பான் அனைத்துலகும் வாழப்பிறந்த எதிராசமாமுனிவன்" என்னும் அர்த்தத்தை அருள்சுரந்தார். சீயர் அவதரித்து வெளியிடாதபோது உடையவர்வைபவம் ப்ரகாசமில்லாமலிருந்தது. அதைப்ரகாசிப்பித்ததீபம் இவர். நரநாராயண அவதாரம்போலேதான் இவர்கள் அவதாரமும். அங்கு ஒருவனே ஆசார்யனும் சிஷ்யனுமாயிருந்தாப்போலேயே இங்கும். அவர் நாராயண வைபவப்ரகாசகர். இவர் ராமாநுஜவைபவப்ரகாசகர். 'நாராயண,' 'ராமாநுஜ' என்று இரண்டும் சதுரக்ஷரிகள். இவர் சதுரரில்தலை வராகையாலே [1] சரமசதுரக்ஷரியில் நிலை நின்றார். "ஏத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே மற்று அவரைச் சார்த்தியிருப்பார் தவம்" (நான்முகன் திருவ. 18) "நம்புவார்பதி வைகுந்தம் காண்மினே" (கண்ணிநுண்சிறு-6) ஆழ்வாருக்கு மதுரகவிகளிலும் சரமமான திருவடிகள் ராமாநுசனைப்போலே, ராமாநுசனுக்குச் சரமமானசரணங்கள் யதீந்த்ரப்ரவணர். இத்தனியனும் ஸகலவேதஸாரமான ப்ரபத்திபோலே நித்யாநுஸந்தேயமாகக்கடவது.

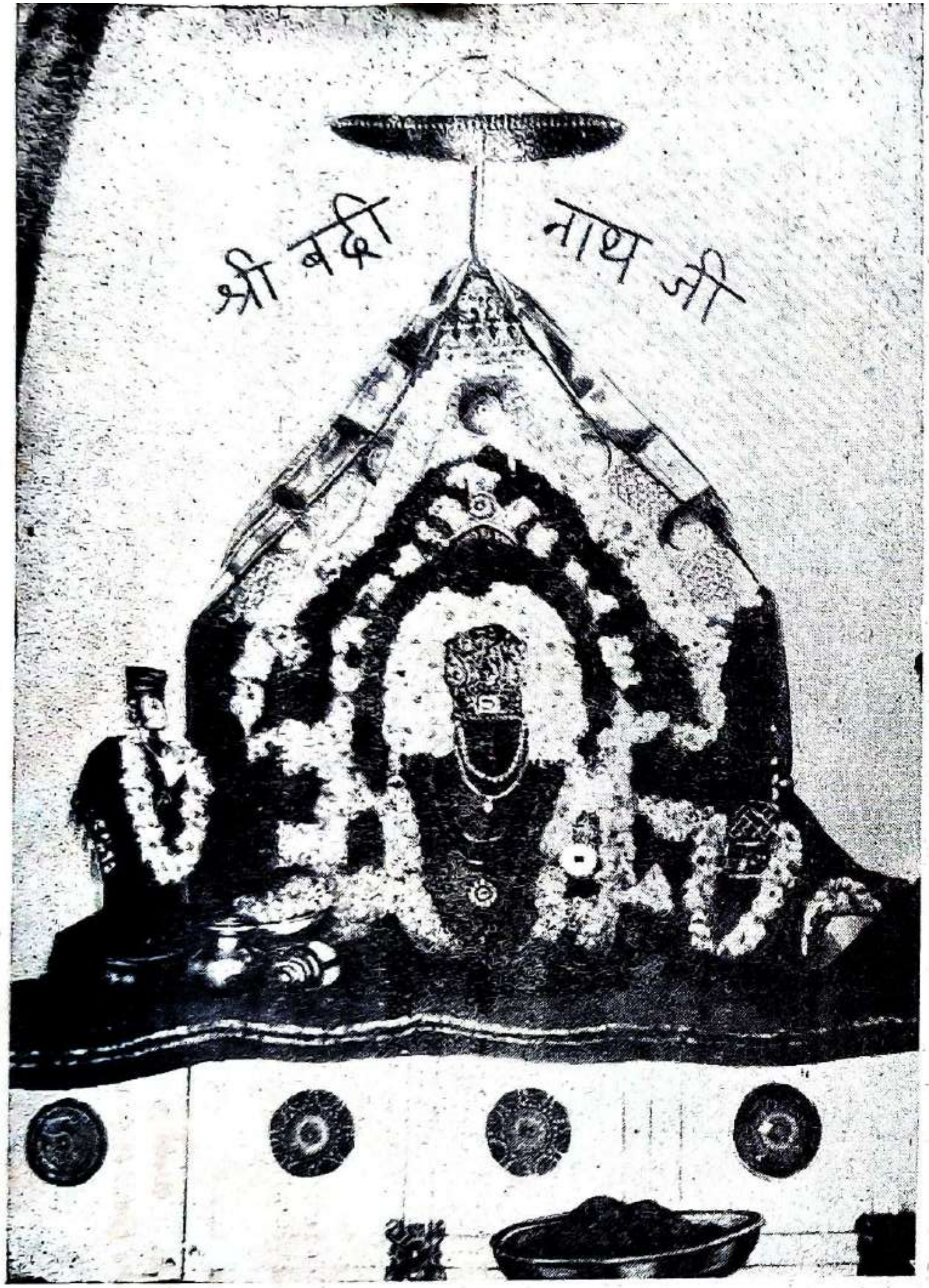
---

1. *ஆசாரியனொழிய தேவுமற்றறியேன் என்றிருக்கும் நிலையை சரமபர்வம் என்பர். நம்மாழ்வாருடைய திருவடி நிலைகளுக்கு 'ராமாநுசன்' என்று திருநாமம். மதுரகவிகள் ஆழ்வாரிடம் அத்யந்தப்ராவண்யம் பூண்டிருந்தாலும் 'ராமாநுசன்' என்றே ஆழ்வார் பாதுகைகள் வ்யவஹரிக்கப்படும். அப்படியே ராமாநுசனுக்கு ஆழ்வான், ஆண்டான் போன்ற பல ப்ரிய சிஷ்யர்கள் இருந்தாலும் யதீந்த்ரப்ரவணர் என்ற ப்ரஸித்தி மணவாளமாமுனிகளுக்கே உண்டு. இது இவருக்குத் தனிச்சிறப்பு.*

மேல்கோட்டை திருநாராயணன்

எம்பெருமானாரால் திருப்ரதிஷ்டை கண்டருளி ஒரு நாயகமாய்··· திருநாரணன் தாள் சிந்தித்துய்மின் (திருவாய்மொழி 4-1-1) பாசுரத்தை ஸமர்ப்பிக்கப்பெற்று, திவ்யதேச எம்பெருமானாக அபிமானிக்கப் பெற்றவர்.

பத்ரீநாராயணன்

திருவஷ்டாக்ஷர மஹாமந்த்ரத்தையும் ஸ்ரீசைலேசமஹாமந்த்ரத்தையும் வெளியிட்டவர் (சம்பிரதாய சந்திரிகை—4-ம் பாசுரம் காண்க).

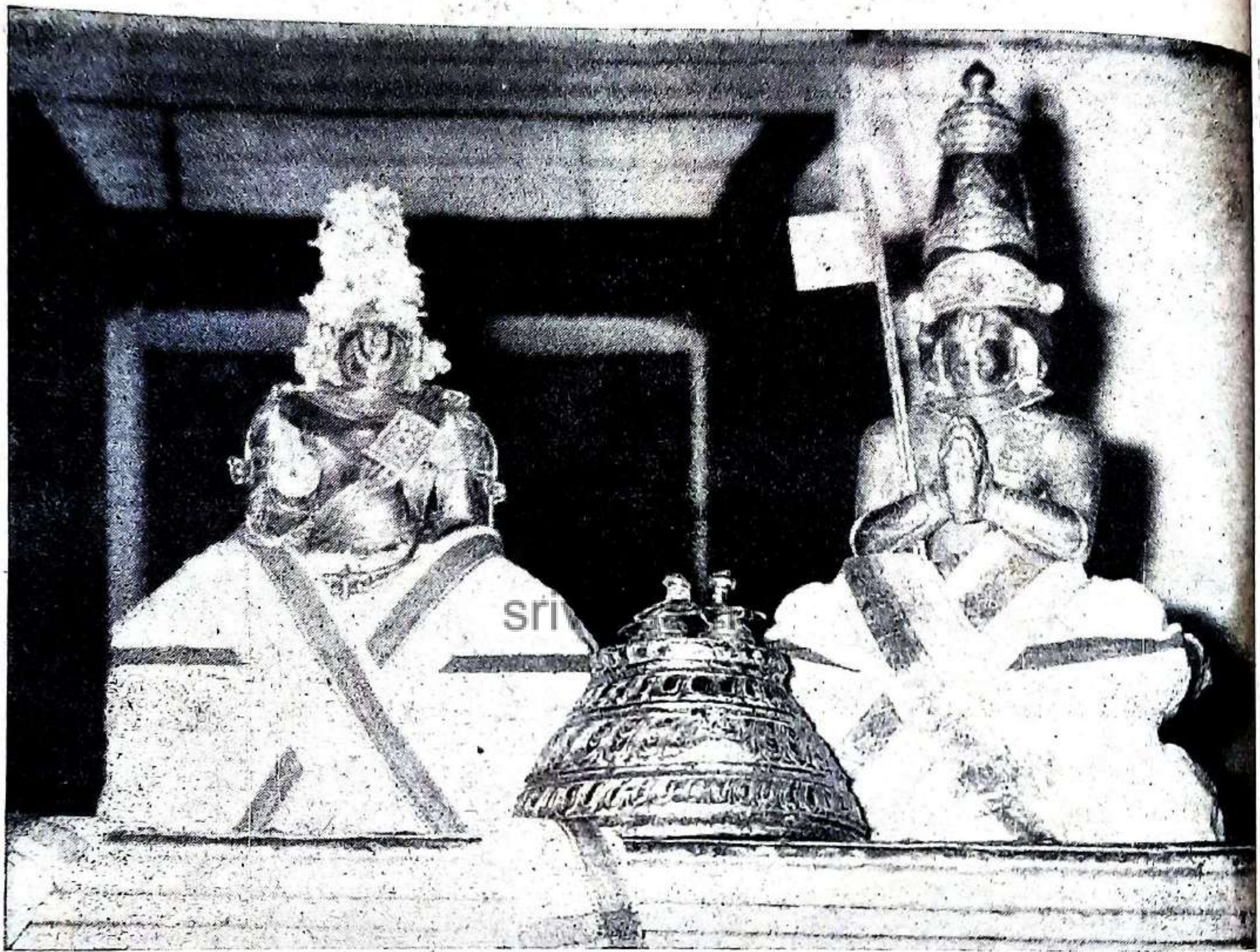
தென்னனுயர் பொருப்பில் அழகர்

ஸ்ரீசைலேச தனியனுக்கு ப்ரவர்தகர் (23-ம் பக்கம் காண்க).

மன்னார்குடி ராஜகோபாலன்

உன்னித்து... வண் துவராபதி மன்னனை ஏத்துமின்... என்ற (திருவாய்மொழி 4-6-10) பாசுரத்தை இவர்விஷயமாக ஸங்கல்பித்து, மணவாளமாமுனிகள் இந்த ஸன்னிதியை திவ்யதேசமாக அபிமானித்தருளினார்

ஆழ்வார் திருநகரி

குருகூர்ச்சடகோபன் (மாறன்) ; வலப்பக்கத்தில் **மாறனடி பணிந்துய்ந்த இராமாநுசன்.** நம்மாழ்வார் நாதமுனிகளுக்குக் காட்டித்தந்த பவிஷ்யதாசார்ய விக்ரஹம் இந்தத் திருமேனியே என்பர். இந்தத் திருகோலத்தைத் தனிக்கோயில் நிர்மாணித்துத் திருப்ரதிஷ்டை கண்டருளப்பண்ணி, மணவாளமாமுனிகளுக்கு ப்ராப்யமாகக் காட்டியருளினர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை. எதிராஜ விம்சதியை ஸ்வாமி விண்ணப்பித்தது இங்குதான் (5-பக்கம் காண்க).

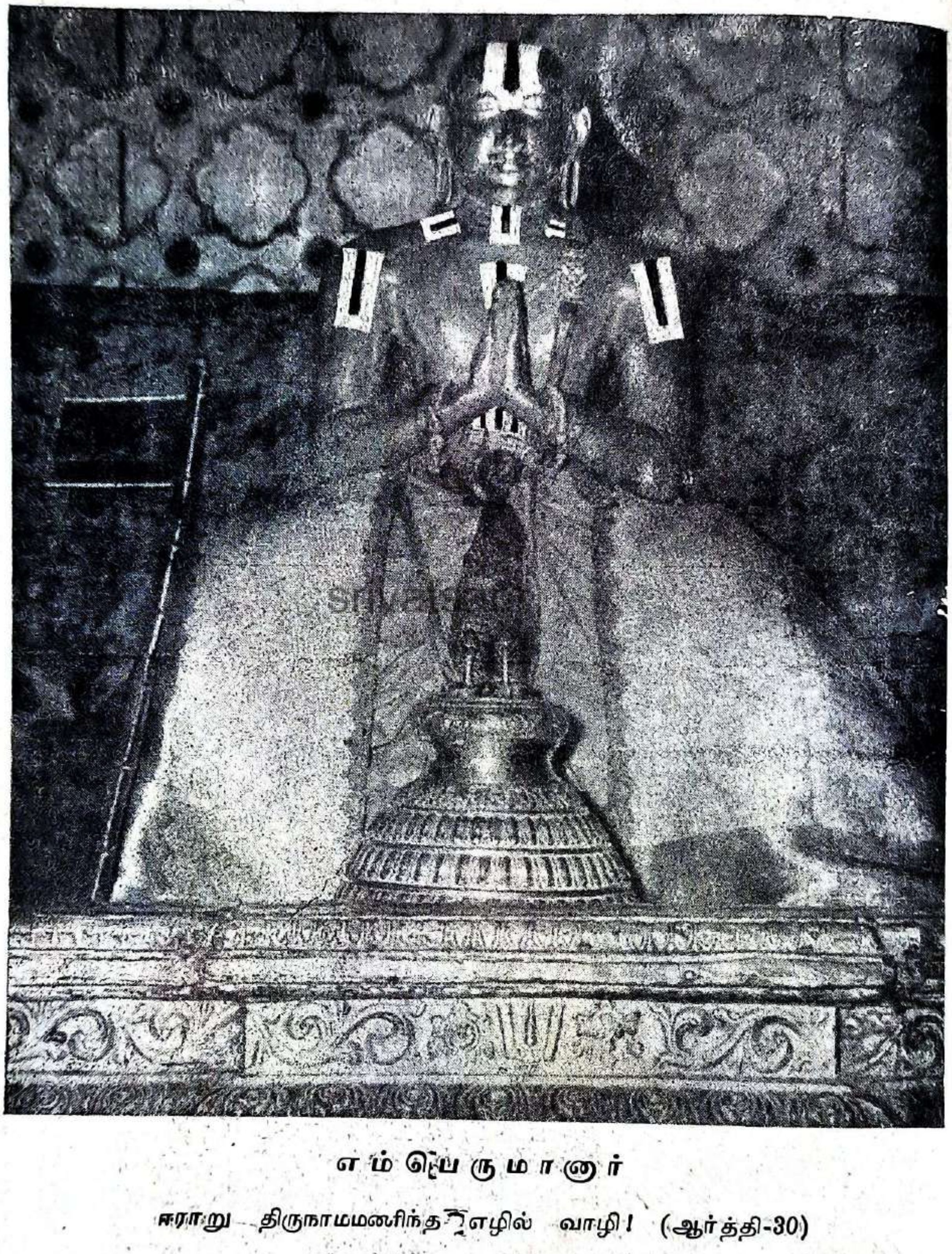
செல்வச்சடகோபர் இராமாநுசன்

பூமகள்கோன் பூங்கழற்குப்பாதுகமாம் தேமலர்த்தாட்குப் பாதுகமாம் (ஆர்த்தி—10) ஆழ்வாரும், உடையவரும். (ஸ்ரீபெரும்பூதூர்)

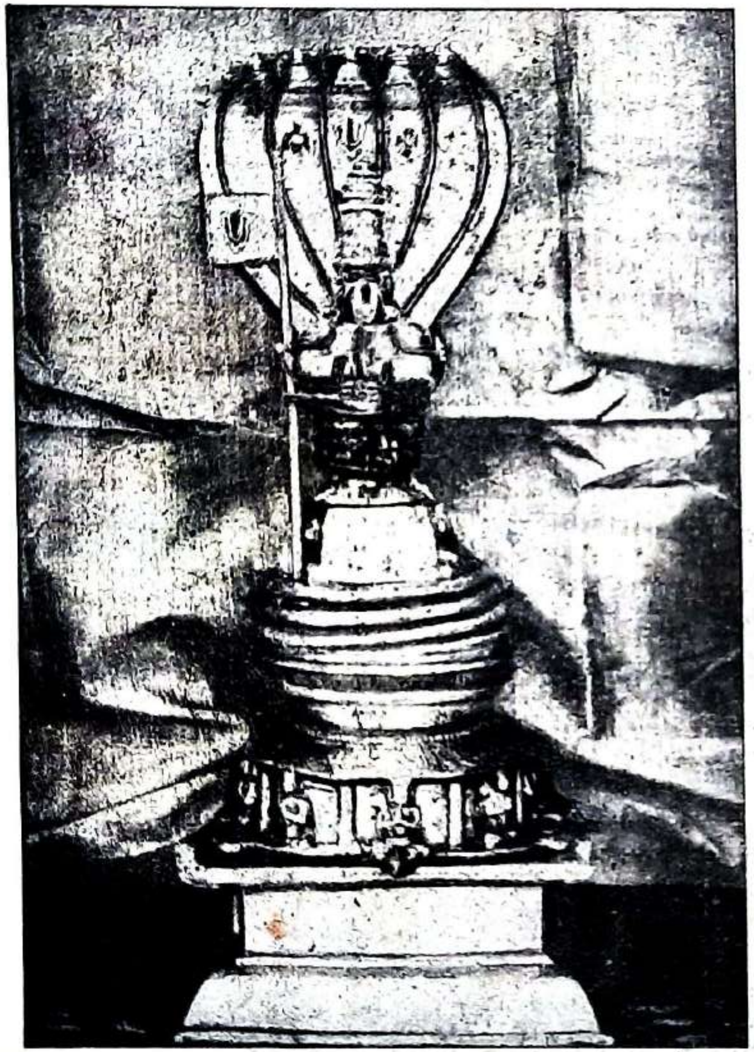
திருமங்கையாழ்வார்

(திருவாலி திருநகரி) இவர் வடிவழகில் மணவாளமாமுனிகள் ஈடுபாட்டை 19-ம் பக்கத்தில் காண்க.

எம்பெருமானர்

ஈராறு திருநாமமணிந்த எழில் வாழி! (ஆர்த்தி-30)

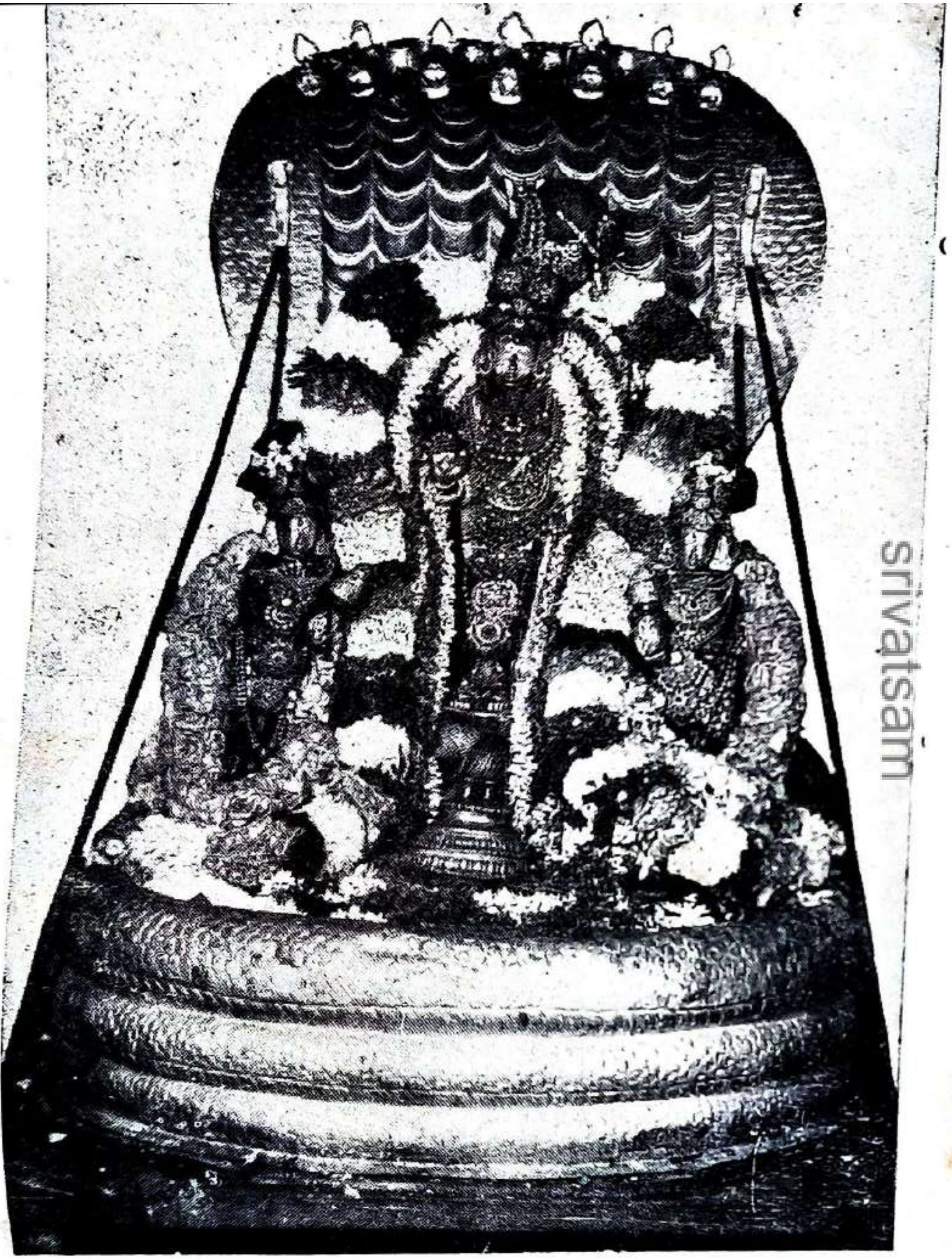
மணவாளமாமுனிகள்

அவதார ஸ்தலமூர்த்தி—ஆழ்வார் திருநகரி

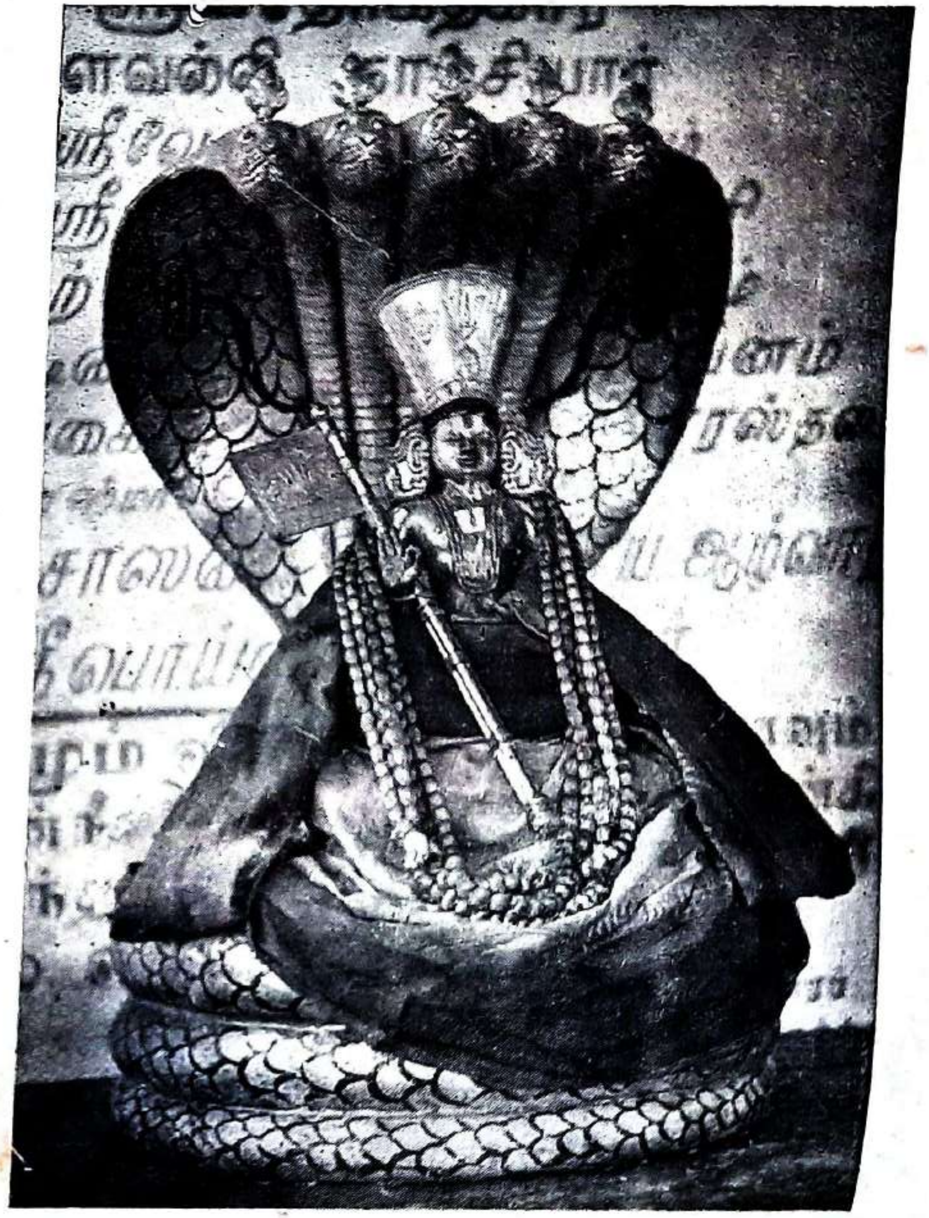

மணவாளமாமுனிகள்

காஞ்சீ தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியில் திருக்கோலம்

காஞ்சீ யதோக்தகாரி

மணவாளமாமுனிகள்

ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸாதிக்கும் திருக்கோலம்—

श्रीदेवराजगुरुभिरनुगृहीतं

॥ श्रीशैलेशाष्टकम् ॥

2. எறும்பி அப்பா அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ சைலேசாஷ்டகம்

தனியன்

सौम्भजामातृयोगीन्द्र चरणाम्बुजषट्पदम् । देवराजगुरुं वन्दे दिव्यज्ञानप्रद शुभम् ॥

ஸௌம்யஜாமாத்ரு யோகீந்த்ர சரணம்புஜஷட்பதம் ।
தேவராஜகுரும் வந்தே திவ்யஜ்ஞாநப்ரதம் சுபம் ।

शेषः श्रीमानजनि हि पुरा सौम्यजामातृयोगी भोगी भूतस्तदनु भगवान् राघवस्यानुजन्मा ।
भूत्वा भूयो वरवरमुनिर्भूयसा भासमानः रक्षत्वस्मान् रघुकुलपतेरास्थितो भद्रपीठम् ॥

சேஷ:ஸ்ரீமாநஜநி ஹி புரா ஸௌம்யஜாமாத்ரு யோகீ
போகீ பூதஸ்ததநு பகவான் ராகவஸ்யாநுஜந்மா ।
பூத்வாபூயோ வரவரமுநி: பூயஸா பாஸமாந:
ரக்ஷத்வஸ்மாந் ரகுகுலபதே: ஆஸ்திதோ பத்ரபீடம் ॥ (1)

श्रोतुं द्राविडवेदभूरिविवृतिं सौम्योपयन्तृमुनेः उत्कण्ठाऽस्ति ममैनमानयत तं तार्क्ष्याश्रयं मण्डपम् ।
आविश्यार्चकमूचिवानिति मुदा निश्शेषलोकान्वितः रङ्गी वत्सरमेकमेवश्रुणोत् व्यक्तं यथोक्तक्रमात् ॥

ச்ரோதும் த்ராவிடவேதபூரி விவ்ருதிம் ஸௌம்யோபயந்த்ருமுநே:
உத்கண்டாஸ்தி மமைநமானயத தம் தார்க்ஷ்யாச்ரயம் மண்டபம் ।
ஆவிச்யார்சகமூசிவாநிதி முதா நிச்சேஷலோகாந்வித:
ரங்கீ வத்ஸரமேகமேவ ச்ருணோத் வ்யக்தம் யதோக்தக்ரமாத் ॥ (2)

श्रीभूम्यां रङ्गनाथे शठजिदुपनिषद्याक्रियां श्रोतुकामे शेषस्सन्तोषयिष्यन् वरवरमुनितां प्राप्य यो वर्ततेऽग्रे ।
काषायश्रीतुलस्यम्बुजमणिसुशिखायज्ञसूत्रत्रिदण्डैः भान्तं शुभ्रोर्ध्वपुण्ड्रं स्मर हृदय सदा कोशमुद्राङ्कहस्तम् ॥

ஸ்ரீ பூம்யாம் ரங்கநாதே சடஜிதுபநிஷத்வ்யாக்ரியாம் ச்ரோதுகாமே ।
சேஷஸ்ஸந்தோஷ யிஷ்யன் வரவரமுநிதாம் ப்ராப்ய யோவர்த்ததேக்ரே ।
காஷாயஸ்ரீதுலஸ்யம்புஜமணி ஸுசிகாயஜ்ஞஸூத்ர த்ரிதண்டை:
பாந்தம் சுப்ரோர்த்வபுண்ட்ரம் ஸ்மர ஹ்ருதயஸதா கோசமுத்ராங்கஹஸ்தம் ॥ (3)

कृपया परया स रङ्गराट् महिमानं महतां प्रकाशयन् ।
लुलुभे स्वयमेव चेतसा वरयोगिप्रवरस्य शिष्यताम् ॥

க்ருபயா பரயா ஸ ரங்கராட் மஹிமானம் மஹதாம் ப்ரகாசயந் ।
லுலுபே ஸ்வயமேவ சேதஸா வரயோகிப்ரவரஸ்ய சிஷ்யதாம் ॥ (4)

समाप्तौ ग्रन्थस्य प्रथितविविधोपायनचये परं सज्जीभूते वरवरमुनेरङ्घ्रिसविधे ।
हठाद्बालः कश्चित् कुत इति निरस्तोऽप्युपगतः जगौ रङ्गेशाख्यः परिणतचतुर्हायन इदम् ॥

ஸமாப்தெள க்ரந்தஸ்ய ப்ரதிதவிவிதோபாயநசயே
பரம் ஸஜ்ஜீபூதே வரவரமுநேரங்க்ரிஸவிதே ।
ஹடாத்பால: கச்சித் குத இதி நிரஸ்தோப்யுபகத:
ஜகெள ரங்கேசாக்ய: பரிணதசதுர்ஹாயந இதம் ॥ (5)

श्रीमान् रङ्गेश्वरो यद्वकुलधरवचोभाष्यसारार्थजातं श्रुत्वा सौम्योपयन्तामुनिवरचरणे च्छात्रभावं प्रपन्नः ।
श्रीशैलेशेतिपद्यं खगपतिनिलये मण्डपे तत्समाप्तौ उक्त्वाऽध्येतव्यमेतन्निखिलनिजगृहेष्वादिशत्तत्तदादौ ॥

ஸ்ரீமான் ரங்கேச்வரோ யத்வகுளதர வசோ பாஷ்ய ஸாரார்த்தஜாதம்
ச்ருத்வா ஸெளம்யோபயந்தா முநிவரசரணே ச்சாத்ரபாவம் ப்ரபன்ன: ।
ஸ்ரீசைலேசேதி பத்யம் ககபதிநிலயே மண்டபே தத்ஸமாப்தெள
உக்த்வாத்யேதவ்யமேதந்நிகில நிஜக்ருஹேஷ்வாதிசத்தத்த தாதெள ॥ (6)

वेदादौ पूर्वमुक्त्वा हरिरितिसुजनो वक्तिपश्चाद्यथोमित्येवं वक्तव्यमेतद्वकुलधरवचोऽनुश्रवारम्भकाले ।
श्रीशैलेशेतिपद्यं प्रथममथसतां संप्रदायैकनिष्टैः लक्ष्मीनाथेतिपद्यं स्वयमितिभगवादिशद्रङ्गनाथः ॥

வேதாதெள பூர்வமுக்தா ஹரிரிதி ஸுஜநோவக்தி பச்சாத்யதோமித்யேவம்
வக்தவயமேதத்வகுல தரவசோநுச்ரவாரம்பகாலே ।
ஸ்ரீசைலேசேதி பத்யம் ப்ரதமமத ஸதாம் ஸம்ப்ரதாயைகநிஷ்டை:
லக்ஷ்மீநாதேதி பத்யம் ஸ்வயமிதி பகவாநாதிசத்ரங்கநாத: ॥ (7)

यद्वद्वक्तुं न युक्तं प्रणवहरिपदाभ्यन्तरेऽन्यत्पदं तत् कृष्णेत्येतत्कदाचिन्मुनिशतवचनैर्वैदिकैर्ब्रह्मनिष्टैः ।
तद्वद्रङ्गेशभक्तैः शमदमनियतैः साधुभिस्तत्वविद्भिः वक्तु युक्त न मध्येसपदिनियतयोरेतयोः पद्यमन्यत् ॥

யத்வத்வக்தம் நயுக்தம் ப்ரணவஹரிபதாப்யந்த ரேங்யத் பதம் தத்
க்ருஷ்ணேத்யேத்த் கதாசிந் முநிசதவசநைர்வைதிகைர் ப்ரஹ்மநிஷ்டை: ।
தத்வத்ரங்கேசபக்தை: தமதமநியதை: ஸாதுபிஸ்தத்வவித்பி: வக்தும்
யுக்தம் நமத்யேஸபதி நியதயோரேதயோ: பத்யமங்யத் ॥ (8)

शठरिपुरेक एव कमलापतिदिव्यकविः मधुरकविर्यथाच शठजिन्मुनिमुख्यकविः ।
यतिकुलपुङ्गवस्य भुवि रङ्गसुधाकविराट् वरवरयोगिनो वरदराजकविश्च तथा ॥

சடரிபுரேக ஏவ கமலபதிதிவ்யகவி: மதுரகவிர்யதா ச சடஜின்முனி முக்யகவி: ।
யத்குலபுங்கவஸ்ய புவி ரங்கஸுதாகவிராட் வரவாயோகிநோ வரதராஜகவிச்சததா ॥ (9)

3. பரவாதிகேசரியார் அருளிய

ஸ்ரீ சைல வைபவம்

கூறுகேன் உலகீரே குங்குமத்தோளரங்கேசர்
மாறன் மறைப்பொருள் கேட்க மணவாளமாமுனியை
[1] ஏறுமணை தனிலிருத்தி [2] இருநிலத்தில் தாமிருந்து
வீறுடனே செவிசாத்தி [3] விரையடி [4] பூசனையாற்றி. (1)

[5] அறுஇரண்டு புரஞ்சூழ அரங்கமுதல் [6] நூற்றெட்டும்
கூறியசீர் [7] சயிலத்தைக் கொண்டாடி உரைக்கவெறு
ஊறியதேன் பெருக்கென்ன [8] உன்னிஅதை உகந்துரைத்தான்
[9] சேறுவளர் கமலை [10] மைந்தன் சிந்தைமகிழ்ந்து [11] ஒருப்பட்டே. (2)

பட்டர்பிரான் முதலாய பதின்மர்கலை [12] பழிச்சலிலும்
சிட்டர்களாய்த் தினந்தோறும் திருமணிடு வேளையிலும்
இட்டமுற உணும்பொழுதத்து [13] ஒணகரநீர் ஏற்கையினும்
அட்டதிக்கும் விளங்குரைத்தார் [14] ஆரியர்களனைவருமே. (3)

ஆரியர்கள் கொண்டாடி ஆசரித்த தனியனைத்தான்
பேரியலும் தொண்டர்குழாம் பெரும்பேருக் கொண்டனரால்
சீரியராய் வாழவெண்ணில் செகதலத்தீர் கற்றுணர்மின்
[15] தாரியலும் அரங்கர்க்கும் தமிழ்மறைக்கும் மணமாமே. (4)

மணவாளமாமுனியை [16] வழுத்துறவோர் பயன்பெறுவர்
குணமாகக் கொண்மின் இதைக கொடும்பிறவிப் பிணிஅகல்வீர்
[17] பணவாளராவிவராம் பகைத்தாரே யுய்தலிலர்
மணமுடைய மந்திரமா மதிக்கொள்ளீர் தனியனையே. (5)

தனியனென்று பேர் சாற்றித் தண்ணரங்கர் முன்னர்
இனிய திருப்பவளத்தாலே—[18] முனிவரனுர்
மாறன்மறை [19] முப்பத்தாருயிரத்தின் [20] மாண்பொருளைக்
கூற உபதேசித்தார் கொண்டு. (6)

தேசமெங்கும் இது திருப்பதிகள் தோறுரைக்க
நேசமுற அரங்கர் நேமித்தார்—ஏசுமவர்
பாதகராய் எரிவாய் பாழ்நகரில் [21] துய்ப்பர் இன்னல்
[22] வேதனுர் உள்ளமட்டும் [23] எய்த்து. (7)

---

1. உயர்ந்த ஆஸனம் 2. பூமியில் 3. திருவடிகளை 4. தொழுது 5. இரண்டு காவேரிகள் 6. திருவரங்கம் முதலான 108 திருப்பதிகள் 7. ஸ்ரீசைலேச...என்னும் தனியன் 8. எண்ணி 9. பங்கயச் செல்வி 10. அன்பன் (கமலைமைந்தன்—லக்ஷ்மீகாந்தன்; ச்ரிய:பதி) 11. ஒப்புக்கொண்டு, ஸம்மதித்து 12. ஆழ்வார்கள் பதின்மரும் பாடியுள்ள புகழ்மாலைகள் 13. பரிஷேசனத்தில் ஆசமனம் 14. ஆசாரியர்கள் 15, தார்—பூமாலை 16. துதிப்பவர்கள் 17. பணவான் அரா—பணமணிகளுடைய ஆதிசேஷன்; மணவாளராவிவராம் என்றும் பாடம் காண்கிறது 18. மாமுனிவர்—சடகோபமாமுனிகள் 19. ஈடுமுப்பத்தாருயிரம் 20. உயர்ந்த அர்த்தங்கள் 21. இன்னல் படுவர் 22. பிரம்மா 23. வருந்தி.

எய்யத் துணிய [1] இராவணியைக் கொன்றவன் காண்
செய்ய நெறிவிளங்கும் சேஷனவன்—வையம்
தனை வளர்க்குமாறு வரயோகி தானாய்
[2] வினையறுத்து [3] வீடருளும் [4] வேந்து. (8)

வேந்தராய் மண்ணாண்டு [5] விண்ணேறலாம் எளிதாய்த்
தோய்ந்த உறவாயிருக்கில் தொல்லுலகீர்—ஓர்ந்துய்ய
[6] ஏதிகொடு காலனிழந்து அமர்மேவான் [7] விண்ணோர்
நாதனும் வந்தே வணங்கு நன்கு. (9)

வணங்கினார் சீர்பெற்றார் வரன்முறையால் [8] வீடணர்போல்
இணங்கினார் ஒரொருவர் இருநிலத்தில் சிறப்புற்றார்
[9] பிணங்கினார் பேய்ப்பிறவிப் [10] பேதையர் கடமைக்கண்டே
[11] உணங்கினார் [12] தாமதராய் உட்சிசனந்தார் தென்றவரே. (10)

[13] தென்கலையாம் தமிழ்வேதச் சீர்சைலத் தனியனெனும்
நன்கலையை உள்கசிந்து நவிற்று பெருந்தகைமாந்தர்
[14] மின்கலையும் புரிநூலும் [15] மேனோக்கு புண்டரமும்
தென்கலையும் வடகலையும் திகழ்நாவர் ஆகுவரே. (11)

ஆகுகலென் இனி எனக்கோர் ஆராவமுதாய் என்
சோகமற உளத்தடத்து துலங்கு வரவரயோகி
[16] சேகறு செம்மலர்த்தாளும் சீர் சைலத்தினியனும் இன்று
[17] ஓகையுறப் பெற்றனெனால் ஒலிகடல் தாரணியீரே. (12)

தாரணியோர் வாழவெண்ணித் தானே திருவநந்தன்
பேரணியும் குருகைநகர் [18] பிறங்கநனிப் பேரருளால்
சீரணியும் மணவாளமாமுனியாய்ச் [19] செனித்தனால்
தாரணியும் அரங்கருக்குத் தமிழ்மறைத் தேசிகனெனவே. (13)

தமிழ்மறை ஓதுவரேல் தனியனது மற்றில்லை
[20] திமிரமற மெய்ஞ்ஞானச் செழுஞ்சுடர்சேர் மனமுடையீர்
அமிழாமல் சமுசாரத்து ஆழ்கடலைக் கடத்தி ஒரு
நிமிடத்தில் நித்தியராய் நிறுத்தும் பேரின்பத்தே. (14)

பத்துத்திசைகளினும் பணமணிகள்சுட ரெறிப்ப
முத்திதரும் அரங்கருக்கு மூவணையாய் சூழ்ந்திலங்கும்
எத்திசையும் பணிந்தேத்தும் எம் பெரியமுனியாகும்
[21] அத்தனெழில் வரயோகி ஆயிரவாய் அரவரசே. (15)

அரவேறு மேவி[22]யறிதுயில் கொள்ளும் அரங்கருரை
வரயோகி சீர் சைலத்தின் பெரும்புகழ் வைபவத்தை
விரகால் இசைமறையோர் திலகன் தமிழ்வீறுடைய
பரவாதிகேசரி பாப்பதினைந்து பணித்தனனே. (16)

---

1. ராவணன் பிள்ளையான இந்த்ரஜித்தைக் கொன்ற லக்ஷ்மணன் 2. பாபங்களைப் போக்கி 3. மோக்ஷம் தரும் 4. முனிவர்பெருமான் 5. விண்-பரமபதம் 6. ஆயுதம் 7. விண்ணோர் நாதன்—பரமபதநாதன் 8. விபீஷணன் 9. மாறுபடுபவர் 10. அறிவிலிகள் 11. காய்கின்றவர் 12. மந்தர் 13, அழகியகலை 14. மின்-ப்ரகாசம் 15. ஊர்த்வபுண்ட்ரம்-திருமண்காப்பு 16. துயரற 17. மகிழ்ச்சி 18. விளங்க 19. அவதரித்தனன் 20. மயர்வற-இருள்போக 21. ஆசார்யனான அழகியமணவாள மாமுனிகள் 22. யோகநித்திரையில் ஆழ்ந்த திருவரங்கன் அருளிச்செய்த.

4. ஸ்ரீமதுபயவே. காஞ்சீபுரம் ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசார்யஸ்வாமி அளிக்கும் மிகஸமான வியாக்யானம்

இந்தச்லோகம் ஸ்ரீரங்கநாதனுலருளிச் செய்யப்பட்டது. இது தெய்வவாக்கே என்பதை நன்கு நிரூபிக்கிறோம். அரங்கத்தம்மானே பண்டு இராமனாகவும் க்ருஷ்ணனாகவும் திருவவதாரம் செய்தவன். அப்படி திருவவதரித்திருந்த காலங்களில் சில வ்யக்திகளிடத்தில் ஆச்ரயித்து அவ்விடங்களில் திருவுள்ளத்திற்கு த்ருப்தியில்லாமலே முடிந்திருக்கிறது. அந்த குறைதீர இப்போது மணவாளமாமுனிகளை ஆச்ரயித்து "ஸதாசார்யலக்ஷண பூர்த்தியுள்ள இவரை ஆச்ரயிக்கப்பெற்றோமே!" என்று மகிழ்ச்சி கொண்டமை இந்தச்லோகத்தில் ஒவ்வொருவிசேஷணத்திலும் ஸ்புடமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

1. **ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் :** ராமாவதாரத்தில் சைலேசதயாபாத்ரமானவொரு வ்யக்தியை வணங்கிக்கெட்டேன்; இப்போது **ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரமான** வ்யக்தி விசேஷத்தை வணங்கி வாழ்கிறேன் என்கிறது. ராமாவதாரத்தில் வணங்கப்பட்ட சைலேச தயாபாத்ரமான வ்யக்தி ஸுக்ரீவன். சைலமாவது ரிச்யமூகபர்வதம். அதற்கு ஈசர்—மதங்க முனிவர். அவருடைய தயைக்கு பாத்ரம் ஸுக்ரீவன். மிகவும் பலவானான **துந்துபி** யென்னுமரக்கன் வாலியைப்போருக்கழைக்க, இருவருக்கும் ப்ரபலமானபோர் நடந்து வாலியினால் துந்துபி கொல்லப்பட்டுவிழ, வாலி அவனுடலை ஒரு யோசனைதூரம் விழும்படி வீசியெறிய, அவன் வாயிலிருந்து ரத்தத்துளிகள் காற்றினால் தள்ளுண்டு மதங்கமுனிவரின் ஆச்ரமத்தில் போய்விழ, அதைக்கண்ட முனிவர் சீற்றங்கொண்டு "பரிசுத்தமான எனது ஆச்ரமத்தை இவ்விதம் அபரிசுத்தமாக்கினவன் யாவனோ அவனும் அவனன்பர்களும் இவ்வாச்ரம பரிஸரங்களில் வந்தால் உடனே மரணமடையக்கடவர்கள்" என்று சபமிட, உடனே அவ்வனத்திலுள்ள வாலியைச்சேர்ந்த வானரர்களெல்லாரும் ஓடிச்சென்றனர். வாலிஸம்பத்தை விட்ட ஸுக்ரீவன் மட்டும் தனது அன்பர்களுடன் சைலேசதயாபாத்ரனாக அவ்வாச்ரமத்தில் வாழ்ந்து வந்தனன். **ஸுக்ரீவம்சரணம்கத:** என்றும், **ஸுக்ரீவம்நாதம்** இச்சதி என்றும் அவனை வணங்கியிருந்த ராமன் பிறகு அவனுடன் மனஸ்தாபப்பட நேர்ந்துவிட்டது. மாரிகாலம் முடிந்தபின்பும் ஸுக்ரீவன் சேனைகளுடன் வந்து ராமனுடைய கார்யத்தை கவனியாமலிருக்க, பெருமாள் இளையோனை நோக்கி, "லக்ஷ்மணா! நீ ஸுக்ரீவனிடம் சென்று நான் சொன்னதாகசொல்லு. செய்ந்நன்றிமறந்த பாபிஷ்டன் புருஷர்களிற் கடையானவன்; வாலி சென்றவழி ஸுக்ரீவனுக்கும் திறந்திருக்கிறது. அவனை உற்றுறவினரோடும் யமபுரமனுப்பச் சித்தமாயிருக்கிறேன்." இப்படி மனஸ்தாபப்பட நேர்ந்துவிட்டதனால் முன்பு சைலேசதயாபாத்ரபூதனானவொருவனை வணங்கின குறைதீர இப்போது ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரபூதரை வணங்கி வாழ்கிறேனென்றதாயிற்று. திருமலையாழ்வாரென்கிற திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின் இன்னருளுக்கு இலக்கான மாமுனிகளை வணங்குகிறேன் என்கை.

2. **தீபக்த்யாதி குணார்ணவம்:** ராமாவதாரகாலத்தில் லவணார்ணவமான ஸமுத்ரத்தின் காலிலும் குனிந்தமை ப்ரஸித்தம். "ஸமுத்ரம்ராகவோ ராஜா சரணம் கந்துமர்ஹதி" என்ற விபீஷணாழ்வானுடைய வாக்கின்படி லவணார்ணவத்தை நோக்கிச் சரணாகதி பண்ணியிருந்து அங்கும் மநஸ்தாபமே மிகுந்தது. அக்கடலரசன் முகங்காட்டிற்றிலனாக, மிகவும் சீறிச்சிவந்து, "சாபமாநய ஸௌமித்ரே! சராம்ச்ச ஆசீவிஷோப

மான் ஸாகரம்சோசயிஷ்யாமி'' "லக்ஷ்மணா! வில்லையும் கொடிய அம்புகளையும் கொண்டுவா; இதோ கடலை வெறுந்தரையாக்கி விடுகிறேன்'' என்று கூறி சரணாகதி பண்ணினவிடத்தில் நிக்ரஹத்திலேயன்றோ நின்றது. அப்படியான குறைதீர அந்த லவணார்ணவத்தைவிட்டு தீபக்த்யாதி குணார்ணவத்தை அடிபணிந்து வாழப்பார்க்கிறபடி. ஞானபக்திவைராக்யங்களுக்குக் கடலான மாமுனிகளை வணங்குகிறேனென்றபடி.

3. **யதீந்த்ரப்ரவணம்:** "மந்திபாய் வடவேங்கடமாமலை வானவர்கள் சந்திசெய்ய நின்றான் அரங்கத்தரவினணையான்'' ஸ்ரீரங்கநாதனாகிய பெருமாள் திருவேங்கடமுடையானாகவும் நிற்கிறநிலையிலே "அப்பனுக்குச் சங்காழி அளித்தருளும் பெருமாள்'' என்று போற்றப்படும் ஸ்ரீராமாநுஜரிடம் திருவாழி, திருச்சங்கு பெற்றதனால் அந்த யதீந்த்ரரிடத்தில் சிஷ்யவ்ருத்தி கொண்டிருந்தது ப்ரஸித்தம். அங்கு மநஸ்தாபம் ஒன்றும் நேரவில்லையாயினும் "தன்னையுற்றாட்செய்யும் தன்மையினோர்'' (ராமாநுசநூற்-97) என்கிற பாட்டைத் திருச்செவிசாத்தின பின்பு "யதீந்த்ரரிடத்தில் சிஷ்யவ்ருத்தி செய்வதற்காட்டிலும் யதீந்த்ரப்ரவணனார் திறத்திலே சிஷ்யவ்ருத்தி செய்வதுதான் சிறந்ததென்று தோன்றிவிட்டது. ராமாநுசன் தன்னையுற்று ஆட்செய்வதிற்காட்டிலும் தன்னையுற்று ஆட்செய்யும் தன்மையினோரையுற்று ஆட்செய்வாரே சிறந்தவர் என்பது இந்தப்பாட்டில் காட்டப்பட்டதன்றோ? அதனால் யதீந்த்ரப்ரவணரையிறைஞ்சுகிறேனென்கிற தாயிற்று மாமுனிவனுக்கு யதீந்த்ரப்ரவணரென்கிற திருநாமம் சிறப்பாகக் கிடைத்ததொன்று.

4. **வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்:** இராமனும் க்ருஷ்ணனும் அவதரித்த ஸமயங்களில் இரண்டு முனிவர்களிடத்திலே சிஷ்யவ்ருத்தி செய்திருந்தானெம் பெருமான்-அதாவது விச்வாமித்ர முனிவரிடத்திலும் சாந்தீபினி முனிவரிடத்திலும். அவ்விருவரிடத்திலும் வெறுப்பேயாயிற்று. மிதிலையில் ஜனகருடைய யாகசாலையில் கௌதமபுத்ரரான சதாநந்தர் (பாலகாண்டம் 51-ம் ஸர்க்கம் முதலாக) விச்வாமித்ரருடைய பழைய வரலாற்றையெல்லாம் சொல்ல, மேனகையுடன் கூடியது, வசிஷ்டபகவானிடம் பெரும் சண்டையிட்டது முதலான ரஜோகுண தமோகுண கார்யங்களைக் கேட்டபோது "இப்படிப்பட்ட ஒருவரையா ஆசார்யனாகக் கொண்டோம்'' என்று வெறுத்திருக்க நேர்ந்தது. க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ஸாந்தீபினி முனிவரிடத்தில் ஸகலகலைகளையும் பயின்று முடிவில் குருதக்ஷிணை ஸமர்ப்பிக்கநின்றவளவிலே "மாதவத்தோன் புத்திரன்போய் மறிகடல்வாய் மாண்டானை ஓதுவித்த தக்கணையா உருவுருவே கொடுத்தான்'' என்கிறபடியே என்றோ ப்ரபாஸதீர்த்தத்தில் மாண்டுபோன மகனை மீட்டுத்தரவேண்டும் என்று வேண்டி அப்படியே பெற்றான். கண்ணபிரான் ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்று அறிந்துவைத்தும் அவனிடம் மோக்ஷத்தை வேண்டாமல் க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தத்தையே வேண்டினமையால் அவன் பக்கலிலும் வெறுப்பாயிருந்தது. இப்படி வெறுப்புக்கு இலக்கான இரண்டு முனிகளையும் விட்டு ஸமஸ்தகல்யாணகுணக்கடலாய் வைராக்யநிதியான ரம்யஜாமாத்ருமுனியை வணங்கி வாழ்கின்றேனென்கிற தாயிற்று.

இவ்வளவு அர்த்தவிசேஷங்களைக்கொண்ட இந்தச்லோகம் எம்பெருமான்தானே சொல்லியிருக்கவேண்டும். இவையெல்லாம் அவன் நெஞ்சுதன்னில் உறையும் விஷயங்களாகையால் பிறரொருவர்க்கு ஏறிட்டுக்கொள்ளவும் முடியாது. ஆகவே இந்தத்தனியன் தெய்வவாக்கே என்பது திண்ணமாயிற்று.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ லக்ஷணம்

ஸ்ரீவைஷ்ணவ அடியார்களுக்கு, அதிலும் குறிப்பாக மணவாளமாமுனிகளின் திருவடிஸம்பந்தமுடையவர்களுக்கு அடிக்கடி அநுஸந்தித்து, மனத்தில் ஊன்ற வைத்துக் கொண்டு தம் நடத்தையிலும் கொண்டுவரவேண்டிய நிஷ்டை எறும்பி அப்பாவால் உத்தரதினசர்யையில் ஒருச்லோகத்தால் (10.வதுச்லோ.) ப்ரார்த்திக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச்லோகத்தை வைஷ்ணவர்கள் எல்லோரும் கண்டபாடம் செய்துகொண்டு அடிக்கடி சிந்தித்து, "இதில் சொல்லிய விசேஷணங்களைத் தம்தம்மிடம் உண்மையாகவுள்ளனவாகச் செய்துகொள்ளவேணும்" என்ற குறிக்கோளுடன் செயல்படவேண்டியது அவச்யம். அப்போதுதான் மணவாளமாமுனிகளுடைய ஸம்பந்தம் நிறம்பெறும்.

அபகதமதமானை: அந்திமோபாயநிஷ்டை:
அதிகத பரமார்த்தை: அர்த்தகாமாநபேக்ஷை:।
நிகிலஜநஸுஹ்ருத்பி: நிர்ஜிதக்ரோதலோபை:
வரவரமுநிப்ருத்யை ரஸ்துமே நித்யயோக:॥

மணவாளமாமுனிவனுடைய அடியார்களுக்கு ஆறு குணவிசேஷங்கள் இங்கு கூறப்படுகின்றன. இந்த குணங்களையுடையவர்களான மாமுனிவனடியார்களுடனேயே அடியேன் எப்போதும் போதுபோக்குமவளுக தேவரீர் க்ருபை பண்ணியருளவேணும் என்று ப்ரார்த்திக்கிறார் இங்கு. இங்கு சொல்லப்பட்ட விசேஷணங்களாவன :

1. விஷயஸுகங்களை அநுபவிப்பதால் வரும்களிப்பும் தங்களைப்பற்றிப் பெருமையாய் எண்ணிக்கொள்வதால் வரும் கர்வமும் சிறிதும் இல்லாதவர்கள்.

2. "ஆசார்யாபிமானமே உத்தாரகம்" என்று சரமோபாயமாக நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட அந்திமோபாய நிஷ்டையில் ஊன்றியவர்கள். ஆர்த்திப்ரபந்தம் பாசுரங்கள் 55-மதுரகவிசொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்; 56-உன்தன் அபிமானமே உத்தாரகமென்று சிந்தை தெளிந்திழுக்கச்செய்த நீ - எதிராசா !; 57 - இந்தவுயிர்க் கெல்லா வுறவும் நீயென்றே எதிராசா !; இவைகளில் காட்டப்பட்ட மணவாளமாமுனிகளின் நிஷ்டை. இது எதிராசனடியார்கள் திறத்திலும் செல்லவேண்டும். "என்றும் எவ்விடத்தும் என்புற்ற நோயுடல்தோறும் பிறந்து இறந்து எண்ணிரிய துன்புற்றுவீயினும், உன் தொண்டர்கட்கே அன்புற்றிருக்கும்படி என்னையாக்கி அங்காட்படுத்தே - இராமாநுச !" என்று வேண்டினார் திருவரங்கத்தமுதனார். "நின் திருவெட்டெழுத்தும் கற்றபின் உற்றதும் உன் அடியார்க்கடிமை" என்று திருமாலடியார்கள் யாவர்க்கும், எப்படியும் கார்யம் கொள்ளலாம்படி நம்மை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். "சொல்நேர்பட்ட தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன்" என்றுத் தம்மைச் சொல்லிக்கொண்டார் ஆழ்வார்.

3. பரமார்த்தங்கள் கைபுகுந்தவர்கள். சாஸ்த்திரங்களில் ஸாரமாயும் ஸாரதமமாயும் உள்ள அரத்தங்கள் இவை. சாஸ்த்ரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள செய்யவேண்டுவன, விலக்கவேண்டுவன முதலியன ஸாமான்ய அர்த்தங்கள். "உந்தன்னோடு உற்றோமே ஆவோம்; உனக்கே நாமாட்செய்வோம்" என்று, வகுத்த ஸ்வாமியென்று பகவானை அறிந்து

அவனுக்கே ஆட்பட்டு குற்றவேல் செய்வது ஸாரமறிந்தவர் கார்யம். "எந்தைபிரான் தனக்கு அடியாரடியார்தம்மடியாரடியார் தமக்கடியாரடியார்தம் அடியாரடியோங்களே!" என்றும், "பொன்னுழிக்கை என்னம்மான் நீக்கமில்லா அடியார்தம் அடியார் அடியார் அடியார் எம்கோக்கள்" (எம்கோக்கள் - என்னை ஆளக்கூடிய ஸ்வாமிகள்) என்றும் ஆழ்வார் சொற்படி அறிந்து நடப்பது ஸாரதமமான அறிவின் கார்யம்.

4. அர்த்தம் (பொருள்) காமம் (விஷயஸுகங்கள்) இவைகளில் சிறிதும் விருப்பமில்லாதவர்கள்.

5. நிகிலஜநஸுஹ்ருத்துக்கள். "ஸர்வேஜநா: ஸுகிநோ பவந்து"--நாட்டங்க எல்லோரும் நன்றாக வாழ்ந்து போரவேணும் என்று ஹ்ருதய பூர்வமாய் எண்ணுபவர்கள். இவர்களுக்கு யார்ஒருவரிடத்திலும் வெறுப்பு என்பதே கிடையாது. எதையும் ஸர்வேச்வரனுடையவிபூதி என்று நோக்குமவர்கள்.

6. க்ரோதலோபங்களை ஜெயித்தவர்கள் - கோபமே சிறிதும் வராதபடி வென்றவர்கள்; கீழ்த்தரமானது என்னக்கூடிய எண்ணமோ நடத்தையோ சிறிதுமில்லாதவர்கள்.

இப்படி இருப்பவர்களே வரவரமுநிப்ருத்யர்கள் - மணவாளமாமுனிகளுடைய திருவடிஸம்பந்திகள். இவர்களுடைய ஸஹவாஸமே அடியேனுக்கு எப்பொழுதுமாக இருக்க வேணும் என்ற ப்ரார்த்தனையே இங்கு.

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீசைலேசரும் ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரரும்

ஸ்ரீமதுபயவே. காரப்பங்காடு வேங்கடாசாரியர்ஸ்வாமி

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை என்ற சிறப்புப்பெயர் பெற்ற கோயில் திருமலையாழ்வார் பால்யத்தில் பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்தவர். நேரே லோகாசார்யனிடம் ஸகலார்த்தங்களையும் அதிகரிக்கப்பெறாமல் மதுரையில் ராஜாவாக போகபோக்யங்களை அநுபவித்துக்கொண்டு வாழ்ந்திருந்தார். பிள்ளைலோகாசார்யர் தம்முடைய அந்திமதசையிலே இவரை ஸ்மரித்து தர்சனப்ரவர்த்தகராம்படி ஆசீர்வதித்து கூரகுலோத்தமதாஸ நாயன் முதலிட்ட முதலிகளை இவரை யநுவர்த்தித்து ஸகலார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்துத் தர்சனப்ரவர்த்தகராம்படித் திருத்தும்படி நியமித்தார். அப்படியே நாயனும் இவரையநுவர்த்தித்து, மணக்கால்நம்பி ஆளவந்தாரைத் திருத்திப்பணிகொண்டது போல் பரமரஹஸ்யார்த்தங்களையும் இவருக்குபதேசிக்க, இவரும், ஞானபக்தி வைராக்யநிதியாய் ராஜ்யத்தைத் துறந்து, நாயன் திருவடிகளையநுவர்த்தித்து அவரிடம் பரமார்த்தங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு வாழ்ந்திருந்தார்.

பின்னர் பெருமாள்கோயிலேறச் சென்று, தேவப்பெருமாள் அங்கு நியமித்தபடியே நாலூராச்சான் பிள்ளையிடம் ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படி கேட்பதாகத் தொடங்கி, அவர் திருவடிகளைப் பழுக்க ஸேவித்து ஸகலார்த்தங்களையும் கேட்டுணர்ந்தார். இப்படி திருவாய்மொழியில் உண்டான அபிநிவேசமடியாக ஆழ்வாரைத் திருவடி தொழவேணும் என்ற அபிநிவேசம் கனக்க, அப்போது ஆழ்வார் திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்தில் திருக்கணம்பி

என்னும் படை வீட்டிலே எழுந்தருளியிருந்தபடியால் அங்குச்சென்று, ஸேவித்து க்ருதார்த்த ராஞர். மீண்டும் ஆழ்வாரைத் திருநகரியிலேயே எழுந்தருளப்பண்ணுவித்து குருகூர்ச் சட கோபன் என்னும்படி குடிபுகுத்த விருப்பம் கொண்டு, ஊரையும் கோவிலையும் ஜீர்ணோத்தார ணம் பண்ணி, ஆழ்வாரைத் திருநகரியில் ப்ரதிஷ்டை பண்ணுவித்து அவர் திருவடிகளிலே ஸகலவித கைங்கர்யங்களையும் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

பிறகு, லோகாசார்யன் முன்னர் நியமித்திருந்தபடி விளாஞ்சோலைப்பிள்ளையிடம் சேமவைப்பாயிருந்த அர்த்தங்களைக் கேட்டறிவதற்காகத் திருவநந்தபுரம் சென்று, பிள்ளையை ஸேவித்திருக்க, அவரும் ஸ்ரீவசனபூஷணம் முதலாகத் தாம் லோகாசார்யனிடம் பெற்ற எல்லா ரஹஸ்யார்த்தங்களையும் இவருக்கு உகந்து உபதேசித்தருளினர். விளாஞ்சோலைப் பிள்ளை குலந்தாங்கு சாதிகளில் பிறந்தவரல்லர். திருவநந்தபுரத்தில் ஒரு சோலையில் நித்ய வாஸமாக எழுந்தருளியிருந்த இவர் ஒருநாள் கோவிலில் புகுந்து பெருமாள் திருவடிகளுக் கருகில் நிற்பதை அர்ச்சகர்களான நம்பிமார் கண்டு, உடனே ஸன்னிதியைத் திருக்காப் பிட்டுக்கொண்டு கோவிலுக்கு வெளியே வந்து நிற்க, அப்போது பிள்ளையின் சிஷ்யர்கள் "விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை லோகாசார்யன் திருவடி சார்ந்தார்'' என்று நூற்றந்தாதி இயலுடன் பெருமாளுடைய திருமாலை பரிவட்டங்களுக்காக வந்து நிற்கக்கண்டு, தாம்கண்ட பிள்ளையின் ஆச்சர்யமான ப்ரபாவத்தை வெளிப்படுத்தினர். திருமலையாழ்வாரும் பிள்ளை திருநாடலங் கரித்ததை யறிந்து சிஷ்யபுத்ரர்கள் செய்யும் க்ருத்யங்களெல்லாம் ஸ்ரீவசனபூஷணத்தில் காட்டப்பட்ட சரமபர்வநிஷ்டை அநுஷ்டானமாகும்படிப் பண்ணியருளினர்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை ஆழ்வார் திருநகரியில் நித்யவாஸமாக தர்சனப்ரவர்த்தநம் பண்ணிக் கொண்டு ஆழ்வார் கைங்கர்யங்களையும் ஆராய்ந்து கொண்டு, தமக்குப்பின் இந்த தர்சனத்துக்கு ப்ரவரவர்த்தகராக ஆவாரார் என்று விசாரித்துக் கொண்டு எழுந்தருளி யிருந்தாளிலே, அழகியமணவாளப் பெருமாள்நாயனர் வந்து, திருவடிகளிலாச்ரயிக்க, அவரை ஆமுதல்வனிவன் என்று தர்சனப்ரவர்த்தகராம்படி ஆசீர்வதித்துத் தம்மிடமுள்ள ஸகலார்த்தங்களையும் அவருக்கு ப்ரஸாதித்தருளினர். அப்போது பிள்ளைக்கு ஆழ்வாரிட மிருந்த ப்ராவண்யம் அவரடி பணிந்துய்ந்த எம்பெருமானரளவும் நெடுகிச் செல்ல, திருநகரியில் உடையவருக்குத் தனிக்கோயில் நிர்மாணம் பண்ணி, அதைச் சுற்றிலும் ராமாநுஜசதுர்வேதிமங்கலம் என்னும் வீதியையமைத்து, அதில் ராமாநுஜனைத் தொழும் பெரியோரையும் குடிபுகுத்தி, அனைத்தையும் நாயனராதீனமாக்கியருளினர். நாயனரும் ஆசார்யன் தமக்கு ப்ராப்யமாகக் காட்டிக் கொடுத்த உடையவர் திருவடிகளிலே மிகவும் ப்ராவண்யமுடையராய் தம்ப்ரேமைக்கநுகுணமாக எதிராஜவிம்சதி என்னும் ஸ்தோத்ரத்தை யும் விண்ணப்பம் செய்து "ராமாநுஜார்ய கருணைவது மத்கதிஸ்தே'' (யதிராஜ விம்சதி-14) என்கிறபடி, உடையவர் விஷயததில் "மதுரகவி சொற்படியே நிலையாகப்பெற்றோம்'' (ஆர்த்தி-55) என்கிற நிலையில் உடையவர் க்ருபையே உத்தாரகம்என்ற திடமான அத்யவ ஸாயத்துடன், ஆசார்யரான ஸ்ரீசைலேசரும் தம்மை யதீந்த்ரப்ரவணர் என்று கொண் டாடும்படி வாழ்ந்திருந்தார்.

ஆழ்வாரிடத்திலும் அவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவாய்மொழியிடத்திலும் உள்ள ப்ராவண்யமே ஆசார்யரான ஸ்ரீசைலேசருக்கு நிருபகமானற்போல் யதீந்த்ரரான எம்பெருமானரிடத்தில் ப்ராவண்யமே ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரரான இவருக்கும் நிருபக மாயிற்று. "உந்தனபிமானமே உத்தாரகமென்று சிந்தை தெளிந்திருக்கச் செய்த நீ அந்தோ!

எதிராசா ! சதிராக நின்திருத்தாள் தா '' (ஆர்த்தி-56) என்று யதிராசனிடம் விண்ணப்பம் செய்வதன் மூலம், நமக்கும் எம்பெருமானார் திருவடிஸம்பந்தமடியாகத்தான் நற்கதி உண்டாகவேண்டும் என்பதைக்காட்டி, இந்த விலக்ஷண ஸம்பந்தத்தை உண்டாக்கிக் கொடுத்து, அத்திருவடிகளே ப்ராப்யம் என்றும் காட்டிக்கொடுத்தது ஆசார்யன் பண்ணின மஹோபகாரம் என்பதை, ''மாசில் திருமலையாழ்வார் என்னை நேசத்தால் நின்பால் சேர்த்தார்'' (ஆர்த்தி-12) என்று உபகாரஸ்ம்ருதி வசனமாய் அருளிச்செய்தார். இதன் விளைவு, '' அவர்க்காய் எதிராசர் எம்மைக் கடுகப் பரமபதம் தன்னில் ஏற்றுவர்; என்னபயம் நமக்கே ?'' (ஆர்த்தி-21) என்ற துணிவு. இந்த அர்த்தத்தைப் பலபடியாலும் திடப்படுத்தி நமக்கு உபதேசமாய்ப் பேசுகின்றார் மாமுனிகள். மேல் பாசுரத்தில் அருளிச்செய்யும்படி : ''எதிராசர் தம் அபிமானமென்னும் போதத்தை ஏறிப் பவமாம் புணரிதனைக்கடந்து பாதக் கரையைக் குறுகுவனே.'' (ஆர்த்தி-22). எதிராசாபிமான மென்னும் கப்பலில் ஏறி ஸம்ஸாரஸாகர மென்னும் பெருங்கடலைக் கடந்து, ச்ரிய:பதியான ஸர்வேச்வரனுடைய திருவடிகளான கரையை அடைவேன் என்று.

'' பொலிக ! பொலிக !'' என்னும் திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் ஸூசிப்பித்தபடியே '' அனைத்துலகும் வாழப்பிறந்தவன் எதிராசமாமுனிவன் '' (ஆர்த்தி-41). இந்தப் பெருமை எம்பெருமானுக்கும் கிடையாது. '' அதிகாரமுண்டேல் அரங்கர் இரங்காரோ ? அதிகார மில்லாதார்க்கன்றோ எதிராசா ! நீயிரங்க வேண்டுவது (ஆர்த்தி-41) என்று காட்டியுள்ளபடி ஞானநுஷ்டான பூர்த்தி என்கிற அதிகரரமுள்ளவர்களுக்கே பரமபுருஷன் க்ருபை கிட்டும். நம்போல் அதிகாரலேசமும் இல்லாதவருக்கு எம்பெருமானார் க்ருபையே தஞ்சம். ' தேவி ஸூரிகுருணாஞ்ச கடகத்வம் நது ஸ்வத:'' என்று ஒரு ப்ரமாணவசனம் உண்டு. பெரிய பிராட்டியார் தவிற மற்றத் தேவியர்க்கும், நித்யஸூரிகளுக்கும், ஆசார்யர்களுக்கும் புருஷகாரத்வம் தம்மிடையே இயல்பாக உள்ள தர்மமில்லை என்று இதற்குப் பொருள். இவர்களிடத்தில் புருஷகாரத்வம் ஸித்திப்பது பெரிய பிராட்டியாரருளாலே. இவர்களெல்லாரும் அவள் பரிகாரங்களன்றோ ? '' யச்சீலா ஸ்வாமி நீ தச்சீலோ தாஸ :'' என்னும்படி இருக்கும் எம்பெருமானார்படி. பிராட்டிபோல் இவரும் நிக்ரஹமென்பதே அறியாதவராய், தம்ஸம்பந்தம் பெற்றவரெல்லாருக்குமே அருள்புறிவர். '' தவாஸ்மீதிசயாசதே ; அபயம் ததாமி '' என்று சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ஸாதித்ததால் அவன் '' சரணம் '' என்ற சொல்லை எதிர்பார்த்து ரக்ஷிப்பவனுயினன் ; பிராட்டியோ, ராக்ஷஸிகளுக்கு '' பவேயம் சரணம் ஹி வ:'' என்று தானுகவே அபயமளித்து, பின்பு திருவடி இவர்களை ஹிம்ஸிக்க இச்சித்தபோது, தடுத்துக் காப்பாற்றினள். இதைத் திருவுள்ளத்தில் கொண்ட நம் ஆசார்யர்கள், பெருமாளுக்கு நேரில் குறை சொல்லாமல், ஸீதாபிராட்டியின் ரக்ஷணக்ரமத்தினல் ராமகோஷ்டி தாழ்ந்து விட்டது என்றனர். பிராட்டியின் படியிலேயே எம்பெருமானுருடைய ரக்ஷணக்ரமம் அமைந்தது. ஸ்வாமி ஒரு பங்குனி உத்திரத் திருநாளிலே திவ்யதம்பதிகளான சேர்த்தியில் கத்யம் விண்ணம்பித்து ப்ரார்த்தித்துப் பெற்ற வரத்தின் பலனுக அவர் ஸம்பந்தம் பெற்றவர்களுக்கெல்லாம் பேறு நிச்சயம் என்று அறிகிறோம். இதுபற்றியே '' அரங்கர் நீ இட்ட வழக்கன்றோ ? சொல்லாய் எதிராசா ! என்னுடைய இருவினையை இறைப்பொழுதில் மாற்றி ஏராரும் வைகுந்தத் தேற்றி விடாய் நீயே !'' (ஆர்த்தி-34) என்று வேண்டுகிறார். இப்படி வேண்டிப் பெற தமக்குள்ள உரிமையை, '' அரங்கர் எந்தை எதிராசர்க்கு ஈந்தவரம் சிந்தை செய்யில் நம்மதன்றோ நெஞ்சமே! நற்றாதை சொம் புதல்வர் நம்மதன்றோ தாயமுறை தான் ?'' (ஆர்த்தி-10). '' நிருபாதிக பிதாவினுடைய சொத்து தாயமுறைப்படி பிள்ளையைத்

தானே சேரும்? இந்த ஸொத்தையடைய ஒரு முயற்சியும் வேண்டாமே. அரங்கன் எம் தந்தை எதிராசர்க்குக் கொடுத்தவரத்தை நினைத்தால் அவர் ஸம்பந்தமடியரக நம் பர்யந்தம் அது ஸித்திக்கும் என்பதில் ஸம்சயமில்லாமல் பயமற்றிரு'' என்று தம் நெஞ்சைக் குறித்துச் சொல்லும் வகையில் நமக்கெல்லாம் தெளிவு பிறப்பித்தருளுகிருர்.

உபயவிபூதி ஐச்வர்யத்தையும் பெரியபெருமாளருளாலே பெற்று உடையவராய், அத்தாலே ஸ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமண்டப மார்க்கதாயியாய்த் திகழும் எதிராசர் திருவடிகளிலே ப்ரவணரான மணவாளமாமுனிகள் பண்ணும் ப்ராப்யப்ராத்தனே மாமுனிகளின் அபிமானபூதர்களான நமக்கெல்லாருக்குமே ஆகும். மாமுனிகள் தமக்கு இப்படி யதீந்த்ர ப்ராவண்யம் உண்டாகைக்கு அடியாக விண்ணப்பிக்கும் பாசுரம்: "எந்தை திருவாய் மொழிப்பிள்ளை இன்னருளால் உந்தன் உறவை உணர்த்தியபின்—இந்தவுயிர்க் கெல்லா உறவும் நீயென்றே எதிராசா! நில்லாததுண்டோ? என்நெஞ்சு'' (ஆர்த்தி-58) எம்பெருமானுரே இந்த ஆத்மாவுக்கு ஸர்வவிதபந்து என்று ஸ்வாசார்யரான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை பரமக்ருபையுடன் காட்டிக்கொடுத்தபின் அந்த அத்யவஸாயத்தில் தம்மனஸ்ஸு நிலைநிற்பதாகத் தம் நிஷ்டையை வெளியிட்டருளுகிருர்.

தம்முடைய யதிராஜப்ராவண்யத்தையும், அதற்கடியையும் இதேமுறையில் யதிராஜ விம்சதியிலும் அருளிச்செய்கிருர் நம் ஸ்வாமி. "ஸ்ரீமந் யதீந்த்ர! தவதிவ்யபதாப்ஜ ஸேவாம் ஸ்ரீசைலநாதகருணபரிணதத்தாம் தாமங்வஹம் மமவிவர்த்தய'' (ய.வி.-19) ஆசார்யரான ஸ்ரீசைலநாதருடைய அநுக்ரஹத்தால் பெற்ற தேவரீருடைய திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை தேவரீரே வளர்ச்சிபெறும்படி அருளவேண்டும்—என்றும், "ரங்கராஜ: வச்யஸ்ஸதா பவதிதே யதிராஜ! தஸ்மாத் ஸவகீய ஜநபாபவிமோசனே த்வம் சக்த:'' (ய.வி.-17)-ஸ்ரீரங்கநாதன் தேவரீருக்கு எப்போதும் வச்யராயிருப்பதால் தேவரீருடைய திருவடிஸம்பந்திகளுக்கெல்லாம் பாபங்களைப் போக்கியருளக் கூடியசக்தி தேவரீரிடம் உள்ளது. ஆதலால் அடியேனுக்கு இரங்கியருளவேணும்—என்றும் "ஸாசத்வயைவஹி கமலாரமணோர்த்திதா யத்க்ஷேமஸ் ஸ ஏவ ஹி யதீந்தர பவச்ச்ரிதாநாம் (ய.வி.-18) ச்ரிய: பதியான எம்பெருமானிடத்தில் தேவரீர் ப்ரார்த்தித்துப் பெற்ற அதுவே (அந்த வரமே) அடியோங்களுக்கெல்லாம் க்ஷேமமளிப்பதாக ஆகவேண்டும் என்று விண்ணப்பம் பண்ணி, எம்பெருமானுர் க்ருபையே உத்தாரகம் என்னுமர்த்தத்தை உபதேசித்தருளினுர். ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்குத் தனித்து ஸர்வேச்வரனிடத்தில் ஒரு சரணுகதி பண்ணவேண்டாம். எம்பெருமானுர் திருவடி ஸம்பந்தமே நமக்கு உத்தாரகமாய் அமைந்துள்ளது. இந்த ஸம்பந்தத்தை உண்டாக்கிக் கொடுக்கும் ஸாக்ஷாதாசார்யனிடம் க்ருதஜ்ஞதை நெஞ்சில் ஸதா நடக்கவேணும் என்பவை ஆர்த்திப்ரபந்தத்திலும் யதிராஜவிம்சதியிலும் தேறும் உத்தமமான அர்த்தங்கள்.

ஸ்ரீரங்கநாதன் ஓராண்டுகாலம் மணவாளமாமுனிகள் ஸாதிக்க, ஈடுமுப்பத்தாருயிரப்படியுடன் திருவாய்மொழியர்த்தம் கேட்டுத் தான் மாமுனிகளுக்குச் சிஷ்யனுனபடியை லோகமெல்லாம் அறியும்படி, ஸ்வாமி விஷயமாக "ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம்'' என்று ப்ரஸித்தமான தனியனை ஸாதித்தது எல்லாருமறிந்ததே. ஸாக்ஷாத் ஸர்வேச்வரனுலேயே அருளிச்செய்யப்பட்ட இந்த மந்த்ரத்தைவிட உத்க்ருஷ்டமான மந்த்ரமே இல்லை என்ருல் மிகையாகாது. ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் என்றதால் சொல்லப்பட்ட ஆசார்யாபிமானத்தின் பலனை பகவத்ப்ராப்தியாகச் சொல்லாமல் யதீந்த்ரப்ராவண்யமும் தீபக்த்யாதி குணர்ணவத்வமுமாகக் காட்டப்பட்டன இங்கு. ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் யதீந்த்ரப்ரவண

ராகவும் ஞானபக்தி வைராக்யங்களாகிற குணங்களுக்குக் கடலாகவும் திகழ்ந்ததற்கடி, "எந்தை திருவாய்மொழிப்பிள்ளை இன்னருளால் வந்த" என்று உணர்த்தப்பட்ட ஸ்ரீசைலேச க்ருபை. ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் "தனவாந் ஸுகீ" என்று ஒரு வசனமுண்டு பணககாரனாக இருப்பவன் அதடியாக ஸுகங்களை அநுபவிக்கிறான். இவனுடைய ஸுகாநுபவம் இவன் தனவானாய் இருப்பதன் கார்யம் என்று இதற்குப்பொருள். நம் ஸ்வாமிக்குள்ள யதீந்தரப்ரா வண்யம், ஆத்மகுணபூர்த்தி ஆகிய பெருமைகள், ஸுகாநுபவமானது ஒருவனுக்கு எப்படி தனமடியாக ஏற்படுமோ, அப்படியே இவருக்கு ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரரானதாலே உண்டானவை. ஸ்வாசார்யக்ருபையால் நாம் பெறும் யதிராஜாபிமானமே நமக்கு உத்தாரகம் என்ற மாமுனிகள் நிஷ்டையை ஆர்த்திப்ரந்தத்திலும் யதிராஜவிம்சதியிலும் நமக்குக் காட்டப்படும் பரமார்த்தமாகக்கொண்டு, இந்த நிஷ்டையில் திடமான அத்யவஸாயம் நமக்கு ஏற்படும்படி 'வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்' என்று மாமுனிகளைச் சரணம் பற்றுவோம்.

பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிஸ்வாமி தேவஸ்தானத்தில் அநுஸந்திக்கப்படும் கட்டியங்கள்

1. ஸம்வத்ஸர உத்ஸவத்தில் மணவாளமாமுனிகள் மங்களாசாஸனத்தின் போது—எச்சரிக்கை.

1. **உடையவர் ஸந்நிதியில் :—** ஸ்ரீமத்யதீந்த்ர ப்ரவணப்ரதாந-எச்சரிக்கை உபநிஷத்கிரி குஹோபகூட யதிவரதத்வவிதக்ரேஸர-எச்சரிக்கை,

2. **தாயார் ஸந்நிதியில் :—** ஸ்ரீமத் ப்ருகுமுநிதப: பலாவதார வேதவல்லீ கடாக்ஷ பாத்ரபூத-எச்சரிக்கை
வேதார்த்தமறுதியிடும் நூலாதிப்ரகரணத்தால் வேதவல்லி புகழனைத்தும் ஓதி உணர்ந்துரைத்த தேவ-எச்சரிக்கை,

3. **தேவப்பெருமாள் ஸந்நிதியில் :—** ஸ்ரீதேவராஜப்ரவர்த்தித ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யசாஸ்த்ர வ்ருத்திகார-எச்சரிக்கை
ஆனையின்துயரம் தீரப்புள்ளூர்ந்து சென்று நின்று ஆழிதொட்டானை அடைந் துய்ந்த தேவ-எச்சரிக்கை

4. **திருமழிசைப்பிரான் ஸந்நிதியில் :—** ஸ்ரீபக்திஸார பாதயுகல பக்திஸார-எச்சரிக்கை
இடங்கொண்டகீர்த்தி மழிசைக்கிறைவன் இணையடி அடைந்துயந்ததேவ-எச்சரிக்கை

5. **அழகியசிங்கர் ஸந்நிதியில் :—** ப்ரஹ்லாத ஆஹ்லாதந ஹிரண்ய பயங்கர வரேண்ய ந்ருஸிம்ஹ சரண்ய-எச்சரிக்கை
பள்ளியிலோதி வந்த வொள்ளிய சிறுவன் ஆதித் தெள்ளிய சிங்கத்தின் பள்ளியரவான தேவ-எச்சரிக்கை

6. ஆண்டாள் ஸந்நிதியில் :— ஸ்ரீமத் கோதாக்ரஜாவதார-எச்சரிக்கை
திருப்பாவை முப்பதையும் விருப்பாலுரைத்த சுரும்பாற் குழற்கோதை திருப்பாதம் பணிந்த தேவ-எச்சரிக்கை

7. ஆளவந்தார் ஸந்நிதியில் :— யாமுனார்யமந: காமநா கல்பதரோ-எச்சரிக்கை
எதிகட்கிறைவன் யமுனைத்துறைவன் இணையடியாம் கதி பெற்றவர்க்கன்பு பூண்ட தேவ-எச்சரிக்கை

8. பார்த்தஸாரதிஸ்வாமி ஸந்நிதியில் :— ஸ்ரீவசந பூஷண வ்யாக்யா வ்யக்தீக்ருத பாண்டவதூதவைபவ-எச்சரிக்கை
போர்ப்பாகு தான் செய்த தேர்ப்பாகனார்க்கே தீர்ப்பாரையாமினியை ஓர்ப்பாலுரைத்ததேவ-எச்சரிக்கை

9. நம்மாழ்வார் ஸந்நிதியில் :— இப்புவியிலரங்கேசர்க்கீடளித்த தேவ-எச்சரிக்கை
க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணுதத்வாவதாராயித சடமதன சரணாம்புஜ யதிவரசரணப்ரவண-எச்சரிக்கை

2. ராத்ரி ஏகாந்த ஸேவையில் அநுஸந்திக்குமவை,

முன்னிலும் பின்னழகிய தேவ —எச்சரிக்கை
அஞ்சுகுடிக்கொரு ஸந்ததியாம் ஆண்டாள் தமக்குமண்ண ரர்னவர்க்கன்பு பூண்ட தேவ—எச்சரிக்கை
ஸ்ரீபாரங்குசார்யதிவ்யஸூக்தி ஷட்த்ரிம்சத் ஸஹஸ்ர வ்யாக்யா ப்ரவர்த்தந—எச்சரிக்கை
பவபயாபிதப்தஜந பாகதேயவைபவ பாவிதாவதரண—எச்சரிக்கை
அகிலஜகத்திதாநுசாஸந ப்ரவ்ருத்த ச்ருதிசிகர நிகராந்தர்ஜ்வர பிஷக்வர—எச்சரிக்கை
ஸ்ரீபகவத் பாஷ்யகாராவதார—எச்சரிக்கை
ஸ்ரீரங்கராஜப்ரகடித நிஜபத்ய வைபவ —எச்சரிக்கை

3. சாத்து முறையன்று திருக்கைத்தல ஸேவையில் அநுசந்திக்குமவை

நாய்ச்சிமார் எழுந்தருளும்போது—ஸ்வாமிநீ— எச்சரிக்கை
பெருமாள் எழுந்தருளும்போது—
ஸுராஸுரமுகுட கூடாரஞ்சித பாதாரவிந்தயுகல—எச்சரிக்கை
அன்றியவராணாயிரம் தோள்ளும்துணிய அன்ருழிவிடுத்ததேவ—எச்சரிக்கை
குந்தீஸுதரதாச்வ குரரஜோதூஸரித கேசபாச—எச்சரிக்கை
பாழியால் மிக்கபார்த்தனுக்கு அருமூன்று மளித்துகந்ததேவ—எச்சரிக்கை
கம்பீராம்பஸ்ஸமுத்பூத ஸும்ருஷ்டநாள ரவிகர விகஸித புண்டரீக தலாமலாய தேக்ஷண—எச்சரிக்கை

4. திருமஞ்சன கட்டியம்.

ஸ்நபந காலத்தில் அநுஸந்திப்பது.

நாயன்தே—நாயன்தே

ஸ்ரீமத்ரங்கம் ஜயதுபரமம் தாமதேஜா நிதானம்
பூமா தஸ்மின் பவது குசலீ கோபி பூமாஸஹாய:।
திவ்யம் தஸ்மை திசது விபவம் தேசிகோ தேசிகானும்
காலே காலே வரவரமுனி: கல்பயந் மங்களாநி ॥
இப்புவியிலரங்கேசரக்கீடளித்த பெருமாள்
எழில்திருவாய்மொழிப்பிள்ளை இணையடியாம் பெருமாள்
ஐப்பிசியில் திருமூலத்தவதரித்த பெருமாள்
அரவரசப் பெருஞ்சோதி அநந்தனென்னும் பெருமாள்
எப்புவியும் ஸ்ரீசைலமேற்ற வந்த பெருமாள்
ஏராரு மெதிராசன் எனவுதித்த பெருமாள்
முப்புரிநூல் மணிவடமும் முக்கோல் தரித்தமெருமாள்
மூதரிய மணவாளமாமுநியாம் பெருமாள்
நம் தேசிகசிகாமணிப் பெருமாள்—

1. தேவரீர் திருவடித்தாமரைகளில் தாஸ்யார்ஹ ஸாரஸ்யதானுர்த்தமாக ஆஸநார விந்தத்தில் அழுத்தியிட்ட இடது கழலும்

2. இடத்துடையின் மேல் வளர்த்திக் கண்ணுரக்கண்டு கழிவதோர் காதலுற்றார்க்குக் காட்டியிட்ட வலது கழலும்

3. ஸாக்ஷாந்மன்மத மன்மதாயமான மதுமதந விஜயதூணீரயுகளம் போலிணைத்து வைத்த கணைக்கால்களும்

4. கீழ்நோக்கு மொளி வெள்ளம் மரியுண்டு சுழித்தாற் போலிரண்டருகும் திரண்டுருண்டு மடியுண்ட முழந்தாள்களும்

5. கந்தலித கதலீகாண்ட கரிகர கலபங்கள் போலே பருப்பருத்த திருத்துடைகளும்

6. திருவரையில் பாங்காக ஆஜங்கந்தழைத்துடுத்த அந்திபோல் நிறத்தாடையும்

7. நிலைநின்ற மின்னல்கொடி போல் அதினிடையில் நிகுநிகென்று பொன்னரை நாண் பூண்டவழகும்

8. ஸௌந்தர்ய துக்த ஸிந்து நடுக்குழித்திட்ட சுழிமோல் ஸுந்திரமாமுந்தி மலரும்

9. லாவண்ய தரங்கிணியில் அலையொழுங்கு விழுந்தாற்போல் திகழ்கின்ற திருவலிகளும்

10. அலர்கின்ற தாமரைபோல் அஞ்சலித்த தடக்கைகளும்

11. தங்கவளை மேல் தங்கித்தொங்குகின்ற சங்கலிகளோடிணக்கமுற்ற கணைக் கைகளும்

12. முறுக்கு முன்கையோடு உள்விம்மிப் புறங்குவித்து மடியுண்ட முழங்கைகளும்

13. கநகமய குலதங்களைக் கடைந்தெடுத்து மடுத்தாப்போல் இரண்டருகும் திரண்டு நீண்ட பாஹுதண்டங்களும்

14. ப்ரஹ்மபுர கோபுரார்த்தமிட்ட ஹாடகமய கவாடம்போல் பளபளவென்றகன்று காட வ்யூடமாய் திகழ்கின்ற திருமார்பினழகும்

15. அம்மார்பினழகில் அழுந்துவார்க்கோர் அவலம்பஸூத்ரம்போல் இரங்குகின்ற முந்நூலழகும்

16. ஸேச்வர விபூதித்வயமும் இளைப்பாறும் நிழல்தடமாய் வளர்ந்துயர்ந்த திண்டோள்களும்

17. கண்ட வ்யஸ்த தாராக்ஷரங்கள் புறம்பொசிந்து காட்டினாற்போல் ரேகாத்ரய விபக்தாங்கமாய் வலம்புரியின் சுழியொழுங்கை பழித்தெழுந்த திருக்கழுத்தினழகும்

18. மறுக்கழித்தின சந்திரமண்டலத்தையும் அப்போதலர்ந்த செந்தாமரைப் பூவையும் அதః கரித்துக் கிட்டினாரை மையலேற்றி மயக்கும் மாயமந்திரமாய் விளங்குகின்ற ஸ்மயமான முகாரவிந்தமும்

19. இசைந்து கனிந்த த்ராக்ஷாத்வயம்போல் வகுப்புண்ட சுபுக விகாஸமும்

20. ஸாகூதவார்த்தோத்யுக்தமாய் துடிப்பது போல் விளங்குகின்ற அவ்யக்த மதுர மந்தஹாஸ விலாஸமும்

21. ஸ்படிகமய முகுர மண்டலங்கள்போல் தளதளென்ற திவ்ய கபோலங்களும்

22. கநககமகர குண்டலத்வயத்தால் தழைந்து வடிவிட்டுச் சுருண்டு நீண்டு தோளளவும் தொங்குகின்ற கர்ணபாசங்களும்

23. மாட்டுயர் கற்பகத்தின் வல்லியோ கொழுந்தோவென்று நித்யஸந்தேஹ ஜநகமான கோலநீண்கொடி மூக்கினழகும்

24. மிதோபத்தஸ்பர்த்தஸ்புரித சபரத்வந்த்வ லலிதங்களால் புடைப்பரந்து மிளிர்ந்து நீண்ட தண்டாமரைக்கண்களும்

25. குணோத்கர்ஷ குண்டலிதமான திருச்சார்ங்கம்போல் வளைந்த திருப்புருவ வட்டங்களும்

26. அஷ்டமீ சந்த்ரன் அம்ருதப்ரவாஹங்கள் கற்பகக்கொடியடியில் பெருகி வந்து தேங்கினாற்போல் திருநுதல்மேல் இலங்குகின்ற நாஸிகாமூலத்ருத ஸ்ரீராமாநுஜ தீவ்யத் திவ்யோர்த்வபுண்ட்ரவிசேஷமும்.

27. அதனிடையில் உபயவிபூதி பட்டாபிஷேக ஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மீவிஹரதநிக்ஷிப்த பதகமலலாக்ஷாபங்கம்போல் சிவந்து படிந்து விளங்குகின்ற ஸ்ரீசூர்ண ரேகையும்

28. உயர்ந்து மலர்ந்த திருமுடியும்,

29. வளர்ந்து மடிந்து வ்யக்தாவ்யக்தமாய் விளங்குகின்ற திருக்குழலொழுங்கும்

30. சுற்றிச்சுழற்றிக் குழைத்திட்டு முடித்துத்தொங்கவிட்ட சிகாபந்தமும்

31. பின்னெடுத்த பிடரியழகும்

32. திருவநந்தாழ்வான் பின்படம்போல் நடுப்பதிந்து விசாலமாய் நெரித்திட்ட திருமுதுகும

33. வலவருகில் முன்னேட்டித் தாங்கியிட்ட த்ரிதண்டாக்ரமும்

34. சீரியதோர் நிதிபோலே திருமுன்பே நோக்கிக்கொண்டிட்டு வைத்த திருவடி நிலைகளுமாய்

இப்போது தேவரீர் திருமஞ்சனம் கண்டருள எழுந்தருளி யிருக்குமழகிது,

ஏதேனும் சிந்தை மருளோ ?
ஜகன்மோகன மந்த்ரப்ரபாவமோ ?
ஸகலரஸகுளிகா விலாஸமோ ?
ஸர்வ போக சிந்தாமணி ப்ரகாசமோ ?
ஸகலஜநஸுக்ருதவி பாகமோ
நிகிலபலகல்பலதா ப்ரஸரமோ ?
அகில ஜக்ஜ்ஜீவந மூலமோ ?
அதுலாநந்தகந்தாவதாரமோ ?
ஸமஸ்த ஸம்பத் ஸாம்ராஜ்ய வேஷமோ ?
ஸர்வமங்கள ஸந்தான ப்ரஸவமோ ?
ஸகலகலாரஹஸ்யஸர்வஸ்வமோ ?
ஈதெல்லாம் திரண்டெழுந்து கொண்டதோர் வடிவோ ?
இதுவுமன்றியில் அப்ரமேய தேஜஸ்ஸோ ?

நாங்கள் ஏதென்றறியா இவ்வழகுடன் தேவரீர் ஊழிதோறுமூழிதோறும் வாழ்ந்திடுக வாழ்ந்தி வாழ்ந்திடுகவே யதி ஸார்வபௌமனே ! திருமஞ்சனம் கண்டருள்வதே ! ஜயவிஜயீபவ !

ஸஹஸ்ரதாரை திருமஞ்சனத்தின் போது.

நாயன்தே — நாயன்தே —

ஸத்யம் ஸத்யம் புநரிதிபுரா ஸாரவித்பிர்யதுக்தம்
ப்ரூமச்ச்ரோத்ராத் ச்ருணுத ஸுதியோ மத்ஸரம் வர்ஜயித்வா ।
தத்வம் விஷ்ணு: பரமநுபமம் தத்பதம் ப்ராப்யமேவம்
தத்ஸம்ப்ராப்தௌ வரவரமுநி : தேசிகோ தீர்க்கதர்சீ ॥

பூத்வாபூயோ வரவரமுநி: போகிநாம் ஸார்வபௌம:
ரக்ஷத்யஸ்மாந் ரகுகுலபதேராச்ரிதோ பத்ரபீடம் ।
தம் தம் கத்வா வ்ரஜ சரணமித்யாதிசத் ராகவோயம்
ஸ்வப்நே ஸோயம் வரவரமுநி : ஸம்ச்ரயோமாத்ருசாநாம் ॥
பராக் பராக் நம் தரசனஸ்தாநாசரர்ய பராக்
செந்தழ் வேதியர் சிந்தைமகிழ்நிதட ஈடுரைத்த வசைவோ
சீருலகாரியன் நற்கலையுண்மை விரித்துரைத்த வசைவோ
மங்கமதிப்புவி மானிடரு ய்ந்திட வந்தளித்த அசைவோ
மாசறு ஞானியர் சேரெதிராசரை மன்னி வாழ்த்துமசைவோ
கந்தமலர்க் குருகாதிபனந்தமிழ் சிந்தை செய்த வசைவோ
காரமர் மேனியரங்கரை நாடொருங்கண்டு போற்றுமசைவோ
சாந்தொடு மஞ்சளுமெண்ணெய் புளிப்பழமஞ்சனமாமிவையாம்
மஞ்சனமாடி மகிழ்ந்தருளீர் மணவாளமாமுநியே ! ஜயவிஜயீ பவ.

ஸ்ரீ:

மணவாளமாமுனிகள் விஷயமான ஸ்தோத்திரங்கள்

மணவாளமாமுனிகள் விஷயமாக ஸ்வாமியுடைய நேர் சிஷ்யர்களும் பின்புதோன்றியவர்களும் பலபல துதிகள் இயற்றியுள்ளார்கள். எம்பெருமானுர் விஷயமாகக்கூட இவ்வளவு துதிநூல்கள் இயற்றப்படவில்லை. மாமுனிகளுடைய ஆத்மகுணங்களும் திருநாவீறுமே துதிக்கு முக்கிய விஷயங்களாக அமைந்துள்ளன. ஸ்ரீசைலேசாஷ்டமும் ஸ்ரீசைலவைபவமும் முன் தொகுதியிலேயே சேர்க்கப்பட்டன. இங்கு தமிழிலும் ஸம்ஸ்க்ருதத்திலுமாக சில ஸ்துதிகள் இடம் பெறுகின்றன. இங்கு இடம் பெருதவை பல பலவுள. எல்லாவற்றையும் சேர்க்க இயலவில்லை.

1. ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணு அருளிச்செய்த பாதாதிகேசமாலை

(மணவாளமாமுனிகள் விஷடமான அமலனுதிப்பிரான்)

[1] போதச்சிவந்து பரிமளம் வீசிப் [2] புதுக்கணித்த
[3] சீதக்கமலத்தை நீரேறவோட்டிச்சிறந்து அடியேன்
[4] ஏதத்தைமாற்று மணவாளயோகி இனிமை தரும்
பாதக்கமலங்கள் கண்டேன் எனக்குப்பயமில்லையே. 1

[5] வேழக்குருத்தின் அழகைப் பழித்து [6] விரைமருவு
வாழைப்பருவத்தின் ஆகாரங்கொண்டு வளம்புனைந்த
ஏழைக்கிரங்கும் மணவாளயோகி இரு[7] குறங்கைக்
[8] கேழற்ற நெஞ்சில் வைப்பேற்கு ஒருகோலமும் கேடில்லையே. 2

[9] தேனமர்மாலை மணவாளயோகி [10] திருமருங்கு
வீனமிலாத இளமையின் எழில்[11] சகனம்
வானிலையுய்த்த [12] துவராடை இன்று என் மனத்தை விட்டுத்
தான் அகலாமல் என்னை ஊழிகாலமும் தாங்கியவே. 3

வந்திக்க வாழ்வித்து அருள்மணவாளமுனி வடிவைச்
சிந்திக்கவும் அரிதாம்; அழகாற்றில் திகழ் சுழிபோல்
[13] உந்திச்சுழி எனது உள்ளமும் [14] சூறை கொண்டாயதென்றும்
சந்தித்தவர் கண்ணும் நெஞ்சும் கொள்ளா நிற்கும் தாமிருந்தே. 4

ஆரும் வணங்கு மணவாளமாமுனி [15] அம்புயமும்
[16] காரும் [17] சுரபியும் போலே வழங்கும் கைத்தாமரையில்
சேரும் [18] திருத்தண்டும் சேவித்த மானிடர் தீவினையால்
[19] ஈரும்படிப் பிறவார் திருநாட்டு இன்ப மெய்துவரே. 5

---

1. தாமரைப்பூவைப்போல செவ்வியுடையதாய் 2. அலங்கரித்த 3. குளிர்ந்த தாமரை 4. துன்பம், பாபம் 5. மூங்கில் 6. வாலனை 7. தொடை 8. ஒப்பில்லாத 9. தேன் பொழியும் மலர்களாலான மாலைதரித்துள்ள 10. இடை 11. தொடையினுட் பக்கம் 12. காஷாயம் 13. கொப்பூழ் (நாபி) 14. கொள்ளை 15. புஜம்—திருத்தோள் 16. மேகம் 17. அமுதசுரபி—காமதேனு 18. த்ரிதண்டம்; கைபுமேந்திய முக்கோலும் வாழியே என்கிறபடி. 19. அறம்படி.

[1] தடங்கொண்ட [2] கோயில் மணவாளமாமுனி [3] தாமரைத்தார்
[4] வடங்கொண்ட மார்பினில் [5] வண்புரிநூலும் எனது நெஞ்சில்
இடங்கொண்டு அடங்க எழுதிவைத்தேன் இனி வல்வினைகாள்
திடங்கொண்டு நீசர் தம் தேயத்தில் ஏகிடும் தீதறவே. 6

மங்காது உலகை அருள் மணவாளமுனி [6] மருவார்
சிங்கார மாலைத் திருத்தோள்களும் அவற்றேதிகழும்
[7] சங்காழியும் தொழுதேத்தினேனால் [8] தமியேனுடைய
பங்காளும் வல்வினை எங்கோ கணத்தினில் [9] பாறியவே.

பொழியும் [10] தமிழ்புனையும் மணவாளமுனி[11] கருணை 7
பொழியுந் திருவிழியும் திருமூக்கும் பொலிமகரங்கள்
செழியன்பு கொண்டு உரைக்கும் திருநாவும் திருமுகமும்
வழியன்பு கொண்டு [12] வழுத்தினேன் பேரின்பமற்றில்லையே. 8

[13] பொருநல் துறையில் அருளாலிருந்த [14] நம்புங்கவர்கோன்
அருள்நல் தமிழுரை மாமணவாளவரு முனிவன்
திருநெற்றியும் திருநாமமும் [15] நாலும் திருச்சிகையும்
[16] வருணத்தெழிலும் மனத்தினுள்ளே நின்று வாழ்விக்குமே. 9

வாழிசெந்தாமரைத்தாள் துவராடை மருங்கு கொப்பூழ்

வாழி முந்நூலுறை மார்பு முக்கோலங்கை வாழி திண்தோள்
வாழி செவ்வாய் விழி வாழி பொன் நாம மருவு நுதல்
வாழி பொற்கோயில் மணவாளமாமுனி வாழ் முடியே. 10

ப்ர. அண்ணா அருளிச்செய்த

சாத்துமுறை வாழிதிருநாமப்பாட்டும் இங்கு அநுஸந்தேயம்

செய்யதாமரைத் தாளிணை வாழியே
சேலைவாழி திருநாபி வாழியே
துய்யமார்பும் புரிநூலும் வாழியே
சுந்தரத்திருத்தோளிணை வாழியே
கையுமேந்திய முக்கோலும் வாழியே
கருணை பொங்கிய கண்ணிணை வாழியே
பொய்யிலாத மணவாளமாமுனி
புந்திவாழி புகழ் வாழி வாழியே.

---

1. விசாலமான 2. ஸ்ரீரங்கம் 3. தாமரை மணி மாலை 4. மணி வடம் 5. ய்ஜ்ஞோபவீதம்—முப்புரிநூல் மணிவடமும் முக்கோல் தரித்தான் வாழியே—காண்க 6. வாஸனை பொருந்திய 7. திருவாழி திருச்சங்கு—திருவிலச்சினை ; வைஷ்ணவ அடையாளங்கள் 8. வேற கதியில்லாதவன் 9. ஓடிவிட்டனவே 10. தமிழில் இனிமையான பாக்கள் இயற்றும் 11. கருணை பொங்கிய கண்ணிணை வாழியே—காண்க 12. துதித்தேன் 13. தாமிரபரணி 14. உத்தம ஆசாரியன் 15. தாழ்ந்தமுடி 16. நிறம்.

ஸ்ரீ:

2. கோயில்கந்தாடை அண்ணன் அருளிச்செய்த

மணவாளமாமுனிகள் கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு

தனியன்

எக்குணத்தோர் எக்குலத்தோர் எவ்வியல்போர் ஆயிடினும்
அக்கணத்தே நம் இறைவராவாரே — மிக்க புகழ்க்
காரார் பொழில் கோயில் கந்தாடை அண்ணனென்னும்
பேராளனை அடைந்தபேர்.

சீருற்ற செஞ்சொல் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை செம்முகமும்
[2] தாருற்ற மார்பும் [3] தளிரேய் பதங்களும் தன்மனத்துப்
[4] பூரித்து வாழும் மணவாளமாமுனி பொன்னடிகள்
பாரில் [5] தனித்த அடியேன் சரணென்று பற்றினனே. 1

பற்றினன் செம்மைத்திருவாய் மொழிப்பிள்ளை பாதங்களே
[6] உற்றனன் செம்மறை யுள்ளதெல்லாம் இவைஉண்மையென்றே
கற்றனன் கோயில் மணவாளமாமுனிக் [7] கார்முகிலைப்
பெற்றனன் இங்கு அடியேன் இனிமேல் பிறவாமலுக்கே. 2

பிறவாமல் வாழ்விக்கும் [8] பேரருளாளர் பெருமையென்றும்
துறவாத சிந்தை எதிராசன் [9] துய்யபதங்கள் நெஞ்சில்
மறவாத சீலன் மணவாளமாமுனி மாமலர்த்தாள்
[10] பறையாத வாசகர் யாரவர் [11] பஞ்சம பாதகரே. 3

[12] பாதகமுள்ளவை தாமே ஒழித்துப் பரிந்தவர்க்குச்
சாதகமானதும் ஈதென்று கொண்டு சரண்கொடுக்கும்
[13] மாதகவோன் மணவாளமாமுனிப்பரன் மாமலர்த்தாள்
பாதுகையைச் சரணாய் முடிமேல் கொண்டு பற்றினர்க்கே. 4

நற்கேசவன் [14] தமர் நற்றவத்தோர் நயனங்களுக்குப்
[15] பொற்கோல மேனியன் பூதலத்தோர் செய்த புண்ணியமாம்
முக்கோல் தரித்த மணவாளமாமுனி மூர்த்திதனை
எக்கோடி காலமும் சிந்தை செய்வார் தமக்கீடில்லையே. 5

இல்லை என்றே எண்ணி என் [16] பவக்காட்டை எரியிலிட்டு
நல்லருள்மாரிபெய்து என்னைத் தளிர்ப்பித்து நன்கு தன்பால்
[17] தொல்லருள் ஞானம் விளைத்து [18] ஆழ்ந்த போகத்தைத் [19] துய்ப்பிக்கவே
வல்லவன் கோயில் மணவாளயோகியை வாழ்த்துவேனே. 6

---

1. பெருமையுடையவன் 2. மாலையணிந்த 3. தளிரைப் பழிக்கக்கூடிய திருவடிகள் 4. நிரப்பிக்கொண்டு 5. வேறுகதியில்லாத 6. அடைந்தேன் 7. மணவாளமாமுனியாகிய மேகம்; பிறர் வாழும்படி மழைபெய்து தன்னை அழித்துக்கொள்வது மேகம்; அப்படிக் கைமாறு கருதாது அருள்புரிபவர்; காரேய் கருணை இராமாநுசா—(இரா. நூற்-25) காண்க 8. அத்திகிரி அருளாளர் வரதராஜர் 9. பவித்திரமான—பரிசுத்தமான; எதிராசரிணையடி என்றும் மறவாதவர் மாமுனிகள் 10. சொல்லாத 11. கொடும் பாவங்களைச் செய்தவர்கள் 12. தடையாய் நிற்பவை 13. மிகவும் கருணை உள்ளவர்; பொன்னடியாம் செங்கமலம் என்னப்படும் ஸ்வாமியின் பாதுகையைச் சரணாய்ப் பற்றியவர்க்கு அதுவே பாதகங்களை ஒழித்து அநுகூலங்களைச் செய்யும்; உப. ரத். மாலை கடைசி பாசுரம் காண்க 14. அடியார் 15. மிகவும் அழகிய திருமேனி 16. ஸம்ஸாரமாகிய காடு—பாபங்களின் திரள் 17. அநாதியான; இயற்கையான அருள்; நிர்ஹேதுகமானது. 18. எல்லையில்லாத பேரின்பம் 19. அநுபவிக்கும்படி செய்ய

வாழ்த்துவேன் எந்தை மணவாளமாமுனி மாமலர்த்தாள்
தாழ்த்துவேன் யானவன் தாளிணைக்கீழ்ச் சிரந்தாரணியில்
[1] காழ்த்திடும் செல்வமுதல் [2] முக்குறும்பும் கரிசறவே
[4] பாழ்த்திடும் என்றனன் அதிகோர பாவங்கள் பற்றறவே. 7

பாவங்கள் பற்றறும் பாசங்கள் பற்றறும் பற்றிவைகும்
கோவங்கள் பற்றறும் குற்றங்கள் பற்றறும் கோடிசன்மத்
தாவங்கள் பற்றறும் தண்ணரங்கன் புகழ் [5] சாந்த குண
தீவன் கருணை மணவாளயோகியைச் சிந்திக்கவே 8

சிந்தித்து அரங்கரைச் சிந்தை பயங்கெடச் சென்னிதன்னால்
வந்தித்து நிச்சலும் வாயார வாழ்த்துமெய்ம் மாமறையோர்
[6] புந்திக்குள் மேவும் வரயோகி தம்மைப் [7] புகைந்துசிலர்
சிந்திக்கினுமே விடார் இது காண் அவர் [8] நீர்மை நெஞ்சே. 9

[9] நெஞ்சே அனைய அடியார் [10] நிறங்கொண்ட நிச்சயமாம்
[11] மஞ்சேறு சோலை அரங்கப்பதி தனில் வாதியர்க்கு
நஞ்சேயனைய மணவாளயோகி இந்நாளளிக்கும்
தம்சேவை தன்னை இகழ்வார்க்கல்லால் அவர்தாமிட்டரே. 10

இட்டார்கள்வாழ எதிராசர் வாழ இருநிலத்தே
[12] சிட்டர்கள் வாழ நம்[13] தேசிகர் வாழச் செகத்திலுள்ள
துட்டர்கள் மாள மணவாளமாமுனி தோன்றினனே
[14] எட்டு மிரண்டும் அறியாரிங்கு [15] ஏசினும் யாவருமே. 11

யாவருமுய்ய மணவாளயோகி தயாளுவென்னப்
பூமகள் மண்மகள் புண்ணியமாய் இந்தப் பூதலத்தே
தாம் [16] அவதாரம் செயாதிருந்தால் சடகோபர் திரு
வாய்மொழியோடு கடலோசையோடு என்னவாசியுண்டே? 12

வாசியறிந்த [17] வதரியில் நாரணனுர் மனங்கொள்
[18] தேசுடை எந்தை மணவாளமாமுனி சீர் தழைப்பச்
சீசயிலேச தயாபாத்திரமெனும் சீர்மந்திரம்
[19] தேசிகனுய்க் கண்டு உரைத்தார் இவ்வையகம் சீருறவே. 13

---

1. வைரம் பாயும்—எளிதில் அழிக்க முடியாதது 2. செல்வம், கல்வி, ஜாதி இதுபற்றி வரும் செருக்கு 3. தோஷம் போகும்படி 4. பாழாகும்படி செய்யும் 5 ஸத்வகுணத்தால் விளங்குமவன் 6. புத்தி 7 மாமுனிகளிடம் அஸூயை கொண்டு 8. பெருந்தன்மை; 9. திருவுள்ளத்துக்கு இசைந்த அடியவர்; அந்தரங்க சிஷ்யர்கள்; 10. நிறம்—மார்பு; உள்ளத்தில் கொண்ட நிச்சயம் 11. மேகம்படிந்த 12. சிஷ்டர்கள் - நல்லொழுக்கம் படைத்த பெரியோர் 13. ஆசாரியர்கள் 14. திருவெட்டெழுத்தான திருமந்திரம்; இரண்டு வாக்யம் கொண்ட த்வயம் 15. இகழ்ந்தால் என்னவாகும்? 16 மணவாளமாமுனிகள் அவதாரம் செய்திலனேல் திருவாய்மொழி கடலோசைபோல் பயனற்றிருக்கும்; "மணவாளமாமுனி வந்திலனேல் ஆற்றிற்கரைத்த புளியல்லவோ தமிழாரணமே?" (ஸம்பிரதாய சந்திரிகை—காண்க) 17 பத்ரிகாச்ரமம் 18. ஒளி 19. ஆசாரியனுய் ஸ்ரீசைலேச தயாபத்ரமென்னும் மந்திரத்தை பத்ரீநாராயணன் ப்ரகாசிப்பித்தான்

3. அப்பிள்ளார் அருளிச்செய்த

சம்பிரதாய சந்திரிகை

(மணவாளமாமுனிகள் வைபவம்)

ஆதியிலே [1] அரவரசை அழைத்து அரங்கர்
அவனியிலே இருநூருண்டு இரும் நீரென்னப்
பாதியிலே உடையவராய் வந்து தோன்றிப்
பரமபதம் நாடி அவர் போவேனென்ன
நீதியாய் முன் போல நிற்க நாடி
[2] நிலுவைதனை நிறைவேற்றி வாரும் என்னச்
[3] சாதாரணமெனும் மா வருடம் தன்னில்
தனித்துலா மூலநாள் தான் வந்தாரே. 1

[4] நற்குரோதன வருட மகரமாத
நலமாகக் கன்னிகையை மணம் புணர்ந்து
[5] விக்கிரம வற்சரத்தில் வீட்டிருந்து
வேதாந்த மறைப்பொருளைச் சிந்தைசெய்து
புக்ககத்தில் பெண்பிள்ளை போலே சென்று
புவனியுள்ள தலங்களெல்லாம் வணங்கி வந்து
துக்கமற வைணவர்கள் தொண்டு செய்யத்
[6] துரியநிலை பெற்று உலகைஉய்க்கொண்டாரே. 2

செயநாமமான திருவாண்டு தன்னில்
சீரங்ராசருடைத் திருநாள் தன்னில்
செயமாகத் திருவீதி வாராநிற்கத்
தென்னுட்டு வைணவரென்றெருவர் வந்து
தயையுடைய மணவாளப் பெருமானைர்
தன்முன்பே ஓரருத்தம் இயம்பச்சொல்லிச்
சயனம் செய்து எழுந்திருந்து சிந்தித்தாங்கே
சந்தித்துக் கோயில் காத்து அருளினரே. 3

வதரியாச் சிரமத்தில் இருமெய்த் தொண்டர்
வகையாக நாரணனை அடிவணங்கிக்
கதியாக ஓர்பொருளை அளிக்க வேண்டும்
கண்ணனே! அடியேங்கள் தேற வென்ன
[7] சதிராகச் சீர்சைல மந்திரத்தின்
[8] சயமான பாதியை ஆங்கு அருளிச்செய்து
பதியான கோயிலுக்குச் சென்மின் நீவிர்
பாதியையும் சொல்லுதும்யாம் தேற வென்றார். 4

---

1. ஆதிசேஷன் - திருவநந்தாழ்வான், 2. பாக்கி, 3. ஸாதாரணவருஷம் ஐப்பசி மாஸம் திருமூல நல்நாளில் அவதாரம், 4. குரோதன வருஷம் தை மாதம் விவாஹம், 5. விக்கிரம வருஷம் ஸந்யாச ஆச்ரமம் பெற்ருர், 6. ஸந்யாசம், 7. அழகாக, 8. ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் என்ற தனியனின் முன்பாதியை பத்ரிநாராயணனும் பின்பாதியை ஸ்ரீரங்கநாதனும் அருளிச்செய்தனர்.

சென்றவர்கள் இருவருமே சேர வந்து
திருவரங்கன் [1] தினசரியை கேளா நிற்பச்
சன்னிதிமுன் கருடாழ்வார் மண்டபத்தில்
தாம் ஈடு சாற்றுகின்ற சமயம் தன்னில்
பொன்னிதனில் நீராடிப் புகழ்ந்து வந்து
புகழரங்கர் சன்னிதிமுன் வணங்கி நிற்பச்
சன்னிதியினின்று அரங்கர் தாமே அந்தத்
[2] தனியனுரை செய்து தலைக் கட்டினாரே. 5

நல்லதோர் பரிதாபி வருடந்தன்னில்
நலமான ஆவணியின் முப்பத்தொன்றில்
சொல்லரிய சோதியுடன் விளங்கு வெள்ளித்
தொல்கிழமை வளர்பக்க நாலாநாளில்
செல்வமிகு பெரியதிரு மண்டபத்தில்
செழுந்திருவாய் மொழிப்பொருளைச் செப்புமென்றே
[3] வல்லியுரை மணவாளர் அரங்கர் நங்கண்
மணவாள மாமுனிக்கு வழங்கினாரே. 6

ஆனந்தவருடத்தில் கீழ்மை ஆண்டில்
அழகான ஆனிதனில் மூல நாளில்
பானு வாரங்கொண்ட பகலில் செய்ய

பௌரணையில் நாளிட்டுப் பொருந்தி வைத்தே
அனந்தமயமான மண்டபத்தில்
அழகாக மணவாளர் ஈடு[4] சாற்ற
வானவரும் நீரிட்ட வழக்கே யென்ன
மணவாள மாமுனிகள் களித்திட்டாரே. 7

தேவியர்கள் இருவருடன் சீரரங்கேசர்
திகழ்திருமா மணிமண்டபத்தில் வந்து
[5] தாவிதமா இந்த உலகோர்கள் வாழத்
தமிழ்மறையை வரமுனிவன் உரைக்கக்கேட்டே
ஆவணிமா சந்தொடங்கி நடக்கும் நாளில்
அத்தியயனத்திருநாள் அரங்க நாதர்
[6] தாவமற வீற்றிருந்து தருவாய் என்று
தாம் நோக்கி [7] சீயர் தமக் கருளினாரே. 8

1- நாள்குறிப்பு 2. 'ஸ்ரீசைலேச' தனியனுக்குப் பெரியபெருமாள் வியாக்யானம் அருளிச்செய்தார் 3. பரிதாபி வருஷம் ஆவணி 31உ வெள்ளிக்கிழமை சுக்லசதுர்த்தியன்று திருவாய்மொழிப்பொருளைச் சொல்லும்படி ஸ்ரீரங்கநாதன் திவ்யாஜ்ஞை பிறந்தது. 4. ஆனந்த வருஷம் ஆனி மாதம் மூலநன்னாளில் பௌர்ணமியன்று ஈடுசாற்றப் பெற்றது. 5. தாவு-பற்றுக்கோடு 6. தாபம் போகும்படி 7. சீயர்-மணவாளமாமுனிகள்.

அருளினதே முதலாக அரங்க ருக்கும்
அன்று முதல் அருந்தமிழை அமைத்துக்கொண்டு
தெருளுடைய வியாக்கியை [1]ஐந்துடனே கூட்டித்
திகழ்திருமா மணிமண்டபத்தில் வந்து
பொருளுரைக்கும் போதெல்லாம் பெருமாளுக்குப்
புன்சிரிப்பும் பாவனையும் மகிழ்வும் கொள்ள
அருளுடைய சடகோபர் உரைத்த வேத
மதுகேட்டுச் சாற்றியது [2]இத்தனியன் தானே. 9

நாமார் மெருஞ்சீர்கொள் மண்டபத்து நம்பெருமாள்
தாமாக வந்து தனித்தழைத்து—நீ மாறன்
செந்தமிழ் வேதத்தின் செழும்பொருளை நாள்தோறும்
வந்துரையாய் என்னுரையால் வாய்ந்து. 10

சேற்றுக்கமல வயல் சூழரங்கர் தம் சீர் தழைப்பப்
போற்றித் தொழும் நல்ல அந்தணர் வாழவிப் பூதலத்தே
[3]மாற்றற்ற செம்பொன் மணவாளமாமுனி வந்திலனேல்
ஆற்றில் கரைத்த புளியல்லவோ [4]தமிழாரணமே.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

4. ஸமீபகாலத்தவரான அபிநவகாளமேகம் தென்திருப்பேரை ஸ்ரீமதுபயவே
அநந்த க்ருஷ்ணய்யங்கார் ஸ்வாமி இயற்றிய

ஸ்ரீமணவாளமாமுனி ஊசல் திருநாமம்

என்னும் ப்ரபந்ததிலிருந்து சில பாடல்கள் :

மங்களாசாஸனம்

திருவாழப் பூமகளாம் கோதை வாழத் தெய்வநாயகன் வாழப் பதின்மர் வாழக்
குருவான நாதமுனி முதலோர் வாழக் கோட்டிநகரோனாதி ஐவர் வாழத்
திருவாய்ந்த பெரும்பூதூர்ச் சிங்கம் வாழச் சிரீவரமங்கைப் பதி வாழ் எதியும் வாழ
மருவாரும் வண்டுளவோனடியார் வாழ மணவாளமாமுனிவ ராடி ரூசல்!

---

1. ஆறாயிரப்படி, ஒன்பதினாயிரப்படி, பன்னீராயிரப்படி, இருபத்திநாலாயிரப்படி, முப்பத்தாறாயிரப்படி என்ற ஐந்து வியாக்யானங்கள், 2. இவைகேட்டு மகிழ்ச்சிகொண்டு அரங்கன் அருளியது ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரத் தனியன், 3. மிகவும் சிறந்த, 4. தமிழ் மறைகள் மணவாளமாமுனிகள் அவதரிக்க வில்லையாகில் திருவாய்மொழியின் பொருள்கள் ஆற்றில் கரைத்த புளிபோல் வீணாகி இருக்கும்.

அஷ்டதிக்கஜங்கள் கைங்கர்யம்

வரமங்கை மாமுனியோர் வடந்தொட்டாட்ட வடதிருவேங்கட முனியோர் வடந்தொட்டாட்டப்
பரவஸ்து பட்டர்பிரான் எறும்பியப்பா பணிவுடன் பின் இருமருங்கு வடந்தொட்டாட்டத்
தரமிகுமிரண்டண்ணர் கவரி வீசத்தக்கதிருவாலவட்டம் தெருள் அப்புள்ளார்
வரகுண அப்பிள்ளையிரு மருங்கிலோச்ச மணவாளமாமுனிவராடி ரூசல்!

திருமேனிவர்ணனை

சிரமதனிற் சிகையசைய ஆடிரூசல்! திருமணுறு முகமசைய ஆடிரூசல்!
சரமதனை வென்ற ஜயக்கொடிபோற்காண் முத்தண்டிலகு கரமசைய ஆடிரூசல்!
உரமதில் முந்நூலசைய ஆடிரூசல்! உயர்துளவ வடமசைய ஆடிரூசல்!
வரவனச வடமசைய ஆடிரூசல்! மணவாளமாமுனிவராடி ரூசல்!

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியின் சீர்மை

சாதுரியமாமொழிந்த குருகை மாறன் தமிழ்த்திருவாய் மொழியாம் [1] பாற்புணரிதன்னைக்
காதலுடன் ஞானமெனும் மத்தை நாட்டிக் கடைந்ததிலே சாரமதாத்திரண்டு வந்த
மாதுரியநன் நூற்றந்தாதியான வண்[2]சுதையைத் திருமாலினன் பர்க்கீந்து
[3] மாதுறவோர் [4] மாதுறவோர் தொழவே வந்த மணவாளமாமுனிவராடி ரூசல்!

உபதேச ரத்தினமாலையின் சீர்மை

பன்னிருவ ரெதிராசர் ருதித்த மாதம் பகர் திருநட்சத்திரத்தோ டவர்களூர்கள்
நன்னயமாந் தமிழ்மறைக்கிங்குரைகள் கூறும் நாவலராமாரியர்கள் மகிமையோடும்
உன்னுமுல காரியனுர் நூலின் சீர்மை உணர்ந்தபடி யுபதேச ரத்னமாலை
மன்னுலகில் மாலடியார்க் கமுதமீந்த மணவாளமாமுனிவராடி ரூசல்!

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரத் தனியன் பெருமை

சோலைதிகழ ரரங்கநக ரப்பனந்நாள் தூயதமிழ் மறைக்கு வரயோகியாம் நீர்
சிலமுட னீடுசே விக்கும்போது சீர்ச்சைசை லேசதயா பாத்ர மென்ரோர்
பாலகனுவந்து நலத்தனியன் தன்னைப் பகரந்தேகவே அதனைத் ததியர் யாரும்
மாலினது மொழியென்றே வழுத்தும் கீர்த்தி மணவாளமாமுனிவராடி ரூசல்!

வாழித்திருநாமம்

வீற்றிருக்குஞ் சீர்த் தெய்வநாதன் வாழி! மின்னுமணி வரமங்கை கோதை வாழி!
நாற்றமுறு மகிழ்மாலை மாறன் வாழி! ஞானியராம் மற்றுமாழ் வார்கள் வாழி!
மாற்றலரை வென்ற வெதிராசன் வாழி! மணவாளமாமுனியுங் குருவும் வாழி!
தோற்றுபுகழ் வரமங்கை யோகி வாழி! தூயமனத் ததியர்களும் வாழி வாழி!

---

1. திருப்பாற்கடல், 2. அம்ருதம், 3. பெருமைவாய்ந்த துறவிகள், 4. க்ருஹஸ்தர்கள் (மாது உறவோர்).